

Zajtra

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

PFC. FRANCES A. SUSEL
WAC—Air Corps Div.
former Captain of No. 10 S. W. U. Drill Team,
Cleveland, Ohio.

The Dawn OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave, Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Rasket, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SŽZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Telephone ENdicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board

Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

HOW SUCCESSFUL WILL OUR MEMBER-SHIP DRIVE BE THIS YEAR?

This question keeps ringing through your editor's ears ever since she was notified that she is to be manager of the campaign for new members. Yes, how successful will our membership drive be this year, is what our Headquarters is also perplexed about. The only answer that seems to make us somewhat satisfied is the hope that our loyal members will not permit too big a drop from the past campaign results. It is obvious, however, that our workers will have to work hard to reach the goal.

Perhaps it is not necessary at this time to give any particular reasons as to why the campaign will not bring us as many new members as in the past years, for everyone realizes that the field is not as large as it has been in the past; then, also, the average person is busily engaged in war industries and there remains very little time for so-called "lodge work." The latter reason is the more widespread one in almost every community. But, of course, everyone ought also to realize that the present pre-occupied situation will not endure after the war and our daily prayer is that this horrible war will really soon come to an end. Therefore, we cannot shirk on our civic obligations even in these big times but continue to work with the same spirit and enthusiasm as we have in the past years.

To refreshen your minds, here are a few of the regulations of this campaign which are similar to those of the past with the exception that now we have a new class for increased insurance for which we had many requests to institute. In Class A the monthly dues are 35 cents for \$100.00 funeral benefit; Class B the insurance is increased to \$300.00 for members between the ages of 14 and 30; \$250.00 for ages between 30 and 35 years; \$200.00 for ages between 35 and 45 years, and \$150.00 for ages between 45 and 50 years. The monthly dues in Class B are 60 cents. The dues include payments to all funds and also subscription for the monthly magazine "Zarja."

In the juvenile department the dues are ten cents per month. Members are accepted from birth until 18 years of age and the funeral benefit is \$100.00, same as in Class A. No medical examination is required for any class. The applicant's statement of good health is sufficient proof.

ALI BO LETOŠNJA KAMPANJA ZA NOVO ČLANSTVO USPEŠNA?

To vprašanje zvoni po ušesih vaše urednice odkar je bila imenovana za voditeljico kampanje za nove članice. Da, kako bo uspešna letošnja kampanja, je veliko vprašanje, ki dela zmedo tudi v glavnem uradu. Edini odgovor, ki nas malo zadovoljuje je upanje, da ne bodo naše zveste članice nikakor dovolile, da bi preveč nazadovale od lepih števil v prejšnjih izidih kampanj. Dobro vemo, da se naše marljive članice gotovo zavedajo, da bo treba prijeti za delo s podvojenim naporom, predno bomo dosegle zaželjeni cilj.

Mogoče ni potrebno ob tem času, da bi podajali vzroke zakaj ne bo ta kampanja prinesla toliko novih članic kot prejšnja leta, ker vsaka se zaveda, da polje za pridobivanje članic ni več tako veliko kot v preteklosti in potem je za upoštevati tudi dejstvo, da je povprečen človek zaposlen v vojni industriji in mu ostaja le malo časa za društveno delo. Zadnji vzrok je glavna zapreka v vsaki nasebini. Toda vsak bi se moral zavedati, da ne bo zmeraj tako, ker enkrat bo vojna minila, in Bog daj, da bo kmadu konec teh vojnih grozot. Zato se ne smemo umakniti iz javnega dela, tudi v teh resnih časih ne, temveč po svoji najboljši moči nadaljevati in to z isto vzajemnostjo kot v preteklih letih.

Umestno je, da se ponovi na tem mestu nekaj pogovjev, katere imamo za predložiti novim prosilkam, sicer niso novi pač pa po istem načinu kot v prejšnjih kampanjah z izjemo, da imamo sedaj nov razred za priporočati, namreč za višjo smrtnino za kar so članice prošile, da ustanovimo. Torej v razred A, to je za sto dolarjev smrtnine, se sprejemajo vse žene in dekleta od 14 do 50 let starosti, ki plačujejo 35 centov mesečnine; potem v razred B se plačuje 60 centov na mesec in sicer za starost od 14 do 30 let je smrtnina \$300.00; od 30 do 35 let je smrtnina \$250.00; od 35 do 45 let je smrtnina \$200.00, in od 45 do 50 let je smrtnina \$150.00. V assesmentu so vštetni vsi skladi in tudi Zarja.

V mladinski oddelek se pa sprejemajo deklice od rojstva do 14 let starosti, ki plačujejo deset centov mesečno in smrtnina znese \$100.00. Ko dopolnejo 18 let potem se jim bo dalo popust pri mesečnini v odraslem oddelku na podlagi števila let v mladinskem oddelku.

Torej se sprejemajo katoličanke od rojstva do 50 let starosti in to brez zdravniške preiskave.

MARIE PRISLAND:

Zgodovinski dnevi naših podružnic

VSAKO leto na tem mestu omenim tiste podružnice, ki tekom leta praznujejo deset ali petnajst letnico svojega obstanka. Letos bo enajst podružnic imelo 15. letni rojstni dan, dve podružnici bosta pa praznovali desetletnico.

Deset ali petnajst let neprestanega društvenega dela mora napraviti vtis na javnost. Prepričana sem, da so vse naselbine, kjer se nahajajo zvezine podružnice na boljšem radi njih dela in stremljenja ter da je vsaka posamezna podružnica važen faktor v svoji naselbini in v odliko svoje narodnosti.

Sledeče podružnice letos praznujejo petnajst-letnico obstoja:

Podružnica št. 27 v North Braddock, Pa., bo slavila svoj rojstni dan 17. aprila letos. Mrs. Uršula Pierce je ustanovila podružnico, ki je imela ob začetku 41 članic.

Calumet, Mich., ima podružnico št. 28, ki je bila ustanovljena 10. aprila 1929 s 26 članicami. Podružnico sta ustanovili Mrs. Mary Gazvoda in pa zdaj že pokojna Mrs. Mary Kozjan, ki je bila do svoje smrti podružnična predsednica.

Ustanovna seja podružnice št. 29 v Broundale, Pa., se je vršila 28. aprila 1929, kjer se je vpisalo 14 članic-ustanovnic. Podružnična ustanoviteljica je bila Mrs. Karolina Kotar.

Mrs. Frances Kranjc, ki jo poznamo po lepih dopisih v Zarji, je ustanovila podružnico št. 30 v Aurora, Ill. Petega junija 1929 so imele prvi sestanek, kjer je pristopilo 13 članic.

Podružnica št. 31 v Gilbert, Minn., je bila ustanovljena 9. avgusta 1929 s 47 članicami. Njena ustanoviteljica je bila Mrs. Helen Jurčič. Prva v tej naselbini, ki se je za Zvezo zanimala, je pa Mrs. Frances Tanko.

V Euclidu, Ohio, imajo podružnico št. 32, katero je ustanovila Mrs. Jennie Pink 25. avgusta 1929. Ob ustanovitvi je podružnica štela 33 članic. Mrs. Mary Stušek in Mrs. Jennie Intihar sta menda vseh 15 let v odboru.

Mrs. Helena Krall je ustanovila podružnico št. 33 v New Duluth, Minn., ki je imela svojo ustanovno sejo 8. oktobra 1929, kjer je bilo vpisanih 17 članic-ustanovnic.

Isti mesec, namreč 12. oktobra se je tudi v Soudan, Minn., ustanovila podružnica št. 34 in to po zaslugi Mrs. Frances Laushin. Podružnica je imela 18 članic prvi mesec.

Podružnica št. 35 se nahaja v Aurora, Minn. Ustanovila se je 15. oktobra 1929 z devetimi članicami. Ustanoviteljica podružnice je Mrs. Katarina Kastelic.

Mrs. Ana Spehar in Mrs. Julia Lavtižar sta ustanovili podružnico št. 36 v McKinley, Minn. Ustanovna seja se je vršila 8. novembra 1929. Pristopilo je 24 članic.

Šesta nova podružnica, ki je dotično leto vzrastla v državi Minnesota, je št. 37 v Greaney-u. To podružnico je ustanovila Mrs. Katarina Kočvar. Prvo sejo so imele 22. novembra 1929. Podružnica je pričela poslovati z enajstimi članicami.

Desetletnico praznujeta le dve podružnici, namreč:

Podružnica št. 57 v Niles, Ohio, ki jo je ustanovila Mrs. Frances Jerman, 7. januarja 1934. Podružnica je imela 11 članic-ustanovnic.

Podružnica št. 58 v Portland, Oregon, se je leta 1936 združila s podružnico št. 45.

Podružnica št. 59 v Burgettstown, Pa., je bila ustanovljena 10. maja 1934 z 19 članicami. Ustanoviteljici nove podružnice sta bili Mrs. Josephine Pintar in Mrs. Frances Pauchnik.

Vsem gori omenjenim podružnicam, ki bodo letos imele svoje obletnice, v imenu glavnega odbora in Zvezinega članstva iskreno čestitam ter jim želim še mnogo nadaljnega napredka in širokega razmaha na društvenem polju. Naj Bog blagoslovi njih delo!

LEO ZAKRAJSEK:

IZPOD OKRILJA GOZDNATEGA KRIMA

(Nadaljevanje)

Rakitna in Rakičani

Najmanjša občina pod okriljem Krima je rakitniška, v kolikor se to tiče prebivalstva, kajti šteje samo nekaj nad 600 prebivalcev. Spada tudi med najmanjše občine v Sloveniji, če že ni najmanjša. Do leta 1936. je bila del preserske občine. Radi oddaljenosti od Preserja in radi svojih posebnih gospodarskih interesov je Rakitna omenjeno leto postala samostojna občina; obsega samo vas Rakitno in pa nekaj posameznih kmetij v njeni bližini. Vseh hiš v občini je 117. Med njimi je 85 posestnikov, 29 kočarjev in 3 najemniki.

Leo Zakrajsek

Vas stoji med rakitniškimi senožeti, polji in pašniki na precej obsežni kraški planoti jugozapadno od Krimovega vrha ob razvodju potokov Zale in Borovniščice, kjer je nekaka meja med Rakitniško in Bloško visoko planoto. Nad-morska višina Rakitniške planote znaša skoro 800 m (nad 2600 čevljev), kar je dovolj visoko, da sadje več ne uspeva in tudi poljski pridelki so precej omejeni. Zato pa so Rakičani za svoj obstanek toliko bolj navezani na živinorejo in pa na svoje obsežne gozdove, katerih je v občini 850 ha, dočim je njiv samo 135 ha, a travnikov in pašnikov 1100 ha. O kakem izvažanju poljskih pridelkov, mleka in perutnine, radi oddaljenosti, ne more biti govora, kajti do Ljubljane je 26 km, a do najbližje železniške postaje, Borovnice, pa 11 km. Kljub njihovem trdemu boju za obstanek je pa značilno to, da je razmeroma jako malo Rakičanov v Ameriki, saj kolikor je meni znano.

Vas stoji večinoma ob malem in kratkem potoku, ki po kratkem teku po vaški kotlini kmalu izgine v zemljo ter po ljudskem zatrdilu zopet pride na dan kakih 500 m nižje v Ponikvah pri Preserju.

Vas sestoji iz mnogih malih skupinj hiš in gospodarskih poslopj. Zato je nastala rečenica, da Rakitna sestoji iz "devet vasi po tri hiše." Ostali vaščani pa so naseljeni v bližini farne cerkve, kolikor jih ne prebiva ven iz vasi po samotnih kmetijah.

Kljub svoji oddaljenosti od sosednih naselbin in kljub svoji visoki gorski legi pa spada Rakitna med najstarejše naselbine v tej celi okolici, kajti tu mimo je že v rimski dobi tekla cesta med Cerknico, Igom in Ljubljano. V obrambo te ceste so Rimljani pri Rakitni zgradili posebno trdnjavo, koje sledovi so še danes vidni in Rakičani jih imenujejo "ajdovski zid," ali pa "rimskie šance."

Ta stara rimska cesta pa je imela za posledico tudi to, da je krščanstvo prišlo v te kraje razmeroma zgodaj in sicer iz Cerknice, kjer je bila, kakor se sodi, prva katoliška cerkev postavljena že v devetem stoletju, to je nekako pred 1100 leti. Ravno katerega leta je Cerknica postala župnija, se do sedaj še ni moglo ugotoviti, toda vsekakor je to bilo pred letom 1247, ko se v starih spisih Cerknice že omenja kot pra-fara (velika župnija, pod katero so spadale vse podružnice daleč na okoli. Tudi Rakitna je spadala pod Cerkniško prafaro. Ravno kdaj je Rakitna dobila prvo cerkev, ni znano. Prvič se v listinah omenja leta 1526 kot organizirana podružnica, kar pomenja, da je tedaj krščanstvo bilo tukaj popolnoma uveljavljeno. Rakiška podružnica je nato postala podružnica preserskega vikariata, a leta 1766. je Rakitna postala samostojna župnija. Svojo šolo je dobila let 1902.

Pod Jugoslavijo je Rakitna doživela svoj preporod. Prej je le redkokdaj kakega tujca zanesla noga v Rakitno. Bili so to redki lovci, gorski turisti ali pa lesni trgovci, a vseh skupaj je bilo jako malo. Jugoslavija pa je sem gori zgradila novo vojaško cesto preko Gor. Iga. Radi visoke, zdrave gorske lege, Rakitniške planote, katero obdajajo ne-

izmerni iglasti gozdovi, je vlada tam postavila zdravilišče za jetične. In radi ugodnega smučarskega terena je zadnja leta vsako zimo prihajalo več in več smučarjev v ta tako zapuščen kraj.

Glede Rakičanov samih naj bo še pripomnjeno, da se v marsičem razlikujejo od svojih sosedov v drugih občinah. V nekaterih ozirih se dajo primerjati s prvimi gorskimi Gorenjci. Visoke postave so, žilavi in trdni, glasni in demokratični, šegavi, dobri in tudi pošteni. Taki so vsaj bili za mojih mladostnih let, ko so v karavanskih vrstah (od 5 do 15 voz) drug za drugim vozili svoje trame, klade, deske, oglje, in drva skozi našo vas po večkrat na teden in sicer oglje in drva v Podpeč, od koder so bila na čolnih odposlana v Ljubljano, a drugi les pa večinoma na Breg pri Borovnici. Vozno silo so z malimi izjemami tvorili znani rakiški voli, ki so bili znani po svoji izredni velikosti in moči. Radi kamenitih potov so ti voli večinoma nosili podkve, ki jim jih je pribijal moj pokojni oče. Volovske podkve so bile njegova strokovna posebnost v naših krajih. Tako sem imel tudi jaz dobro priliko seznaniti se z njimi.

Končno naj glede Rakitne pripomnim tudi to, da je radi svoje oddaljenosti od drugih večjih in prometnejših krajev, radi obsežnih gozdov na vseh njenih straneh, radi njene visoke gorske lege in njene težke dostopnosti ta kraj brez dvoma postal nekako taborišče upornikov proti Lahom, ki se kljub vsem svojim tankom in kanonom prav gotovo niso upali na pota skozi temne gozdove. Ako so pa poskusili, so pa gotovo zelo slabo naleteli. Ni pa izključeno, da je sovražnik bombardiral Rakitno iz zraka, ali pa jo obstreljeval s kanoni iz bloške strani.

Glede njene naravne lege se o Rakitni lahko reče, da je nekaka Švica v miniaturi.

Občina Borovnica

Borovnica sama nedvomno spada med največje in najlepše vasi v Sloveniji ter tudi med najbolj prometne in najbogatejše. Ako jo po njeni zunanosti in po številu njenega prebivalstva primerjamo z nekaterimi slovenskimi mesti ter z mnogimi trgi, bi morala biti Borovnica najmanj trg. Mogla bi zavzemati odlično mesto med slovenskimi trgi. Ne vem, ali se Borovničani niso nikoli potegovali za to čast, ali če je bil trg Vrhnika preblizu (oddaljena je samo 8½ km), in radi tega Borovnica ni prišla do svoje prave veljave. Sicer pa, kar še ni, se še lahko zgodi.

Borovnica leži ob robu jugo-zapadnega dela Ljubljanskega barja in sicer tam, kjer Barje tvori najglobljo zajedjo v Krmsko pogorje, oziroma, kjer se je svoječasno Ljubljansko jezero zajedalo v gorovje nekako tja gori do sosteka Borovniščice in Prusnice. To tudi pojasnjuje, zakaj niti ena od vseh 15 vasi, ki spadajo v borovniško občino, ne leži na ravnem, temveč so vse potisnjene ali na vznožje gorovja, oziroma hribovja, ali v bregove, ali pa na višje ležeče ravnice.

Zemljska površina občine znaša 5181 ha, od katerih je njiv 516 ha, travnikov in pašnikov 1448 ha, sadovnjakov 38 ha in 3131 ha gozdov.

Prebivalstvo občine šteje okrog 2550 duš. Med temi je 165 posestnikov, 271 kočarjev in 117 najemnikov. Vseh hiš v občini je 439, ki so razdeljene na 15 vasi, med katerimi je seveda največja Borovnica z blizu 1000 prebivalcev. Druga največja vas je Dol s približno 350 prebivalci, tretja je Breg s 240; četrta je Brezovica s 175 in Pako s 170 prebivalci; Dražica, Laze in Sabočevo imajo nekaj nad 100 prebivalcev vsaka, a Lašče, Niževce, Omanica, Padež, Pokojišče, Pristava in Zavrh imajo pa manj kot 100 vsaka.

Ze izredno veliko število kočarjev in najemnikov pričča, da se velik del prebivalstva v občini ne peča s kmetijstvom, temveč da mora biti precej drugega zasluzka. Tega daje v prvi vrsti živahna lesna trgovina in industrija, dalje železnica in njena važna postaja, a tudi dobro razvita trgovina in obrt. In to, da je zelo veliko Borovničanov v Ame-

riki, pričča, da vse tamkajšnje gospodarske aktivnosti niso mogle preskrbeti kruha za vse občane.

Lesna trgovina in industrija sta razdeljeni na dve vasi, Borovnico in Breg. V vsakem teh krajev je po več podjetij te vrste. Tu sem se je dovažal les ne samo iz borovniških gozdov, temveč tudi iz rakitniške, preserske in deloma tudi iz tomišeljске občine, ker večjih lesnih podjetnikov v teh krajih drugje ni bilo. Po zadnji svetovni vojni je pa tudi preserska občina dobila menda kar tri nove parne žage in zato sta Breg in Borovnica zgubila veliko prometa. Ker pa je bila zahteva za izvoz lesa po zadnji vojni nekaj let veliko večja, zlasti gotove čase, se je splošen lesni promet zelo povečal, so bila vsa podjetja, stara in nova, vsaj v gotovih dobah zelo zaposlena.

Nekoliko zgodovine

Pri Borovnici so našli tipično kladivo iz neolitske dobe, to je iz dobe, ko si je človek izdeloval svoje orodje iz kamna. V to dobo spadajo tudi mostičarji, ki so si postavljali svoje "hiše" na kole, to je nad vodo. Na podlagi omenjene najdbe se da sklepati, da je pra-pra-stara Borovnica stala na kolen v tamkajšnjem jezerskem zalivu ali zajedi (fjord). Razume se, da to niso bili Slovenci, kajti ti so prišli v te kraje šele enkrat po letu 568. Iz te dobe stare listine iz leta 1351. prvič omenjajo borovniško cerkev sv. Marjete, ki je bila prvotno podrejena bistriškemu samostanu ter je spadala pod cerkniško prafaro. Nato je spadala pod preserski vikariat. Leta 1637. je postala vikariat in 1758. pa samostojna župnija.

Društveno življenje Borovničanov

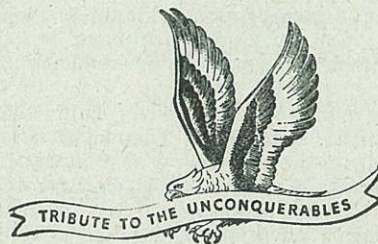
Pod bivšo Avstrijo so bila društva po slovenskih vaseh redki pojavi. Če izvzamemo cerkvene bratovščine in pa gasilska društva, ki so pa bila navadno aktivna samo pri požarih in na način "ate Žužemaže," kakor opisuje naš humorist, o kakem resnejšem in obsejnejšem vaškem društvenem življenju tedaj ni mogol biti govora. Po nastanku Jugoslavije, ko je narod dobil vladu, ki mu ni bila sovražna in škodoželjna mačeha, in ko je narod dobil precej svobode, so se pričela po deželi množiti vsakovrstna društva kakor gobe po dežju. V kratki dobi dveh desetletij Jugoslavije je nastalo toliko in tako različnih društev, da bi človek ne mogel verjeti, ako bi ne imel pred seboj popolnoma zanesljivih podatkov.

To je bilo že naglašeno v opisovanju preserske občine, a slučaj Borovnice se pa lahko jemlje kot nekako merilo za vse večje vasi v Sloveniji. In ker so njihova društva nekako ogledalo za mišljenje in stremljenje ljudi, ki so v njih in ki jih podpirajo, ter da ameriški rojaki vidijo, da naši starokrajški rojaki prav nič ne zaostajajo za našimi ameriškimi nasebinami v društvenem življenju, temveč da jih celo prekašajo, tu navajam vsa glavna društva, ki so obstojala v Borovnici koncem leta 1936, in sicer: Javna knjižnica, Sokol kraljevine Jugoslavije, Gasilsko društvo, Prosvetno društvo, Pomladek Rdečega križa, Podružnica Ciril-Methodove družbe, Narodna obrana, Obrtno društvo, Krajevna skupina tovornih železničarjev, Udruženje jugoslovanskih narodnih železničarjev, Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva, Podružnica čebelarskega društva, Strelsko društvo, Jadranska straža in več cerkvenih društev. Bilo je torej 14 prosvetnih organizacij brez strogo političnih in verskih.

Ako dobro premislite celoten pomen imen navedenih društev, vam bo jasno, da so med njimi kulturna, narodno-obrambna, strokovna in socialna društva in to s posebnim povdankom na jugoslovansko državno skupnost. (Pride še.)

APEL NA VSE PODRUŽNICE IN ČLANICE

Iz vladnega zakladniškega urada sem prejela pismo, ki naznanja, da se je 18. januarja 1944 pričela nova kampanja za prodajo vojnih bondov. William C. Fitz Gibbon, načelnik Združenih narodnostnih sekcij divizije vojnih financ piše:

"Dvanajst tisoč članic Slovenske ženske zveze se mora organizirati v borbeno armado pod vašim vodstvom v svrhu kampanje za uspeh razpisane posojila. Ali boste sprejeli to poveljstvo in vpisali vsako podružnico in vsako članico vaše organizacije za prostovoljno sodelovanje z narodnimi, državnimi in lokalnimi odbori za prodajo vojnih bondov?"

"V svrhu, da bo vaša organizacija deležna popolnega kredita za svoje sodelovanje v kampanji, prosimo, da nam pošljete poročilo o prodanih bondih tekom te kampanje.

"Mi bomo cenili vaš sprejem tega visokega poverjenja za vodstvo vaše organizacije v izvajanju odlične službe tekom kampanje za četrto vojno posojilo."

Pismo je prišlo prepozno za januarsko številko Zarje. Upam pa, da bo še vseeno imelo dober vpliv in prineslo sijajen odziv od naših podružnic in članic, čeprav pozno priobčeno, saj kampanja traja do 15. februarja.

Naša nova domovina nas kliče, drage sestre. Storimo svojo patriotično dolžnost in podprimo borbenost naše dežele, saj s tem pomagamo dvem domovinom — naši stari in naši novi. Vložite svoje prihranke v najbolj sigurno institucijo — v Združene države ameriške. Naznanite tajnicam svojih podružnic vsoto kupljenih bondov četrtega posojila, tajnice bodo pa tako dobre da bodo ta seznam sporočile na glavni urad.

S sestreskimi pozdravi,

MARIE PRISLAND, predsednica.

Ženski svet

REVOLUCIJA V DRŽAVI BOLIVIA

Bolj v sredini Južne Amerike se nahaja država Boliva, ki je stisnjena na vzhodu med državi Chile in Peru, na južni strani med Argentino in Paraguay in na zapadu in severu pa je obkrožena od Brazilije. V Boliviji je precej topio gnezdo nacijev, ki so znali priti do raznih uglednih služb in tudi vojaštvo se vežba pod vodstvom nemških oficirjev.

Predsednik Enrique Penaranda ni kazal posebnega prijateljstva do Nemcev in malo pred božičem mu je majhna revolucija izpodvrgla njegov predsedniški stol. Vse do

tedaj smo smatrali to državo kot našo prijateljico, kajti ona ima bogate zaklade rud, ki so Zaveznikom neobhodno potrebne za nadaljevanje vojne do končne zmage. Mala revolucija je postavila v ospredje majorja Gualberfo Villarroel, kateremu pa naše Države ne zaupajo preveč. Kakor se sumi, je Argentina tisti zli duh, ki skuša zanetiti nemir med složnimi Južnimi republikami in od take tovaršije ne moremo pričakovati uslug, naklonjenosti in prijateljstva.

Bolivija je potrebna zaveznikom, kajti ona je edina država, ki premore zelo bogate rudnike kositra in tungsten-a. Obe kovini ste potrebni v naši industriji in vsled tega nam ne more biti vseeno kdo vlada v tej državi. Nova vlada je sicer izjavila, da bo ostalo vse pri starem in bo še nadalje zalagala zaveznike s svojimi produkti, vendar pa se nihče ne more preveč zanesti na obljube teh revolucionarjev. Na površje so prišli s tako lepimi obljubami za delavstvo, kakor jih je Hitler razlagal nemškemu narodu, predno mu je izročilo vajeti v roke.

Bolivia ni delavčev raj. Delavec živi v skrajno slabih razmerah in prema temu trpi vse: snaga, zdravje, izobrazba in kultura. Domačin, Indijanec, ki je vaju vsega hudega, ta je edini, ki more vzdržati v takih razmerah. Že kot otrok začne garati s tem, da razmetava kamenje in tako potem prime za drugo težje delo, pri katerem se nikdar ne počuti posebno zdravega in srečnega. Ni čuda, če je tam 30. leto višek človeške starosti. Od ene strani človeka tare izkoriščanje bogatih kompanij, od druge pa klimatične spremembe, katerim se tujec težko privadi. Čez dan vlada neznozna vročina, kakor hitro zatone solnce, pritisne jako občuten mrz. Rudniki se nahajajo na takozvani Visoki planoti in je naravno, da je na tem kosu Bolivije skoro večina prebivalstva, katero šteje nad tri in pol milijona ljudi. Med temi je nad polovico čistokrvnih Indijancev, nekaj je mešanega plemena poznanega kot cholos in okrog petdeset-tisoč je belokožcev, ki so večinoma potomci prvotnih španskih naseljencev. Prejšnji predsednik je Indijanske krvi, a je kljub temu trpel, da so bogatini izkoriščali njegovo Indijansko prebivalstvo. On sam ima na vesti klanje ali "massacre" pri Catavi. Čeprav je to delavstvo jako zaostalo in zanemarjeno, vendar je tudi ono prišlo do spoznanja, da ni na svetu vse pravično urejeno. Zganili so se in začeli spraševati za kakšen priboljšek za svoje trdo in nevarno delo po rudnikih. Mesto kakšnih odborov, ki bi bili posredovali med delavci in delodajalci, je predsednik poslal vojaštvo, ki je najprej odgnalo in zaprlo takozvane delavske voditelje. Mislili so, da je s tem zadeva zaključena, pa so se zmotili. Prišla je deputacija mož, ki je zahtevala, da vlada njih voditelje oprosti. Vsak izmed teh se je kaj hitro znašel pred sodnim stolom na drugem svetu, kjer je gotovo našel več pravice in milosti. Tako početje je ljudstvo še bolj razburilo. Zahteve po boljših plačah in delavskih pravicah niso utihnile. Vlada in kompanije so trdile, da je v uniji le 4 delavcev, kar je vse premalo, da bi se jih upoštevalo. Po postavah mora biti vsaj polovica delavstva v uniji in da je bila ta trditev navadna laž, se je zbralo nad sedem tisoč delavstva, ki je protestiralo. Dosegli niso drugega kakor to, da je kompanija zaprla trgovine ter jih skušala na tak umazan način stradati in prisiliti v stare razmere in plače. Zopet so se vršile velike demonstracije, ko so se zbrali vsi, tudi ženske in otroci, da se je videlo, koliko je tistih, ki so zatirani in izkoriščani. Mesto kakšnih kompromisov od strani vlade, so začele brniti strojnice in v petih urah je postal shod morišče nedolžnih žrtev. Takega postopanja od strani prejšnjega predsednika ne more nihče odobravati in če bo nova vlada res izboljšala delavsko stanje v Boliviji, bo gotovo imela dovolj posla doma.

Domačini Indijanci so potomci tistega rodu, katero so prišli zaslužiti Incas iz sedanje države Peru. Že na prvi pogled se jih loči, ker imajo posebno širok in voglat obraz z jako nizkim čelom. Postave so bolj majhne in čokate. O izobrazbi ni govora, kajti vlada se ne briga za to. Deželni jezik je španščina, a oni občujejo v svojem indijanskem narečju, ki jim popolnoma zadostuje za njihov primitivno življenje. Vse težko delo opravljajo ti domačini, ki so

pravi moderni sužnji bogatih lastnikov naravnih zakladov. Navaden delavec zasluži po 20 do 30 centov na dan. Izurjen rudar prejme nekaj okrog 50 do 85 centov za svoje težko in jako nevarno delo pod zemljo. Eni trdijo, da je tam živež poceni, a nam, ki smo vajeni višjega življenjskega standarda, je taka plača le nekaka miloščina. Kava je tam po pet centov funt, ampak sama kava nima vsega, kar potrebuje izgarano človeško telo za nove sile in moči. Tako vidimo, da je delavec v resnici velik revež. Vrh vseh nepravil je pa med temi delavci razpasena jako slaba in škodljiva navada "žvečenje." Tam raste rastlina koka (cocoa), iz katere pridelujejo mamilo kokain. Perje te rastline ima v sebi dovolj tega strupa, ki omami človeka, ako ga začne zvečiti. Pravijo, da človeka pokrepi in oživi, a v resnici tako učinkuje na njegov sistem, kakor pijača na pijanca. To žvečenje pokvari dober tek do tečne hrane, katere pa revež tako nima nikdar dovolj. Tako ostane večni revež, ker če ga samo delo ne ubije, ga pa še slabe navade povrh. Domačini delavci se borijo za skromen obstanek medtem ko se bogati lastniki zabavajo po velemezih, kakor so Pariz, Madrid in New York, kjer jim je na razpolago ves umišljen luksuz, ki se ga dobi za dolar. Med temi bogataši je sam Simon Patino vreden nad pet sto milijonov dolarjev. Kako lahko bi samo ta človek spremenil delavski razred v človeka vredno in dostojno življenje. Nekaj več mrv z njegovih zakladnic, pa bi bila dežela in ljudstvo v srečnejšem položaju.

Pred dobrimi desetimi leti smo večkrat čitali o vojni za Chaco, tam nekje v Boliviji. Pa tedaj še nismo tako pojмили to grozno besedo, kakor jo razumemo danes, ko imamo sami svoje ljudi v žrelu nenasitnih kanonov in bomb. Ta kosa zemlje med Bolivijo in Paraguayem je sama puščava in džungel, a tudi za ta zapuščen košček je umrlo nad sto tisoč vojakov. Kako nesrečen je človeški rod, ki se še ni naučil reševati svojih medsebojnih zadev drugače, kakor s prelivanjem dragocene človeške krvi. Milijone mladeničev je pokosila smrt radi par oseb, ki so si želeli večje časti več slave in več zemlje. Žalost nam polni dušo, če pomislimo, da se tudi sedaj že pomikajo nove trume mladeničev, katere bo mogoče zadela enako kruta usoda.

Poleg drugih nerešenih vprašanj med našimi sestrskimi republikami na tej polovici zemeljske oble se bo gotovo kje pojavil človek Hitlerjevih tendenc in ako ga ne bodo miroljubni sosede zadržali takoj ob začetku njegovih nastopov, pa bomo imeli zopet nove grobove in žive mrličje po bolnišnicah. Državni problemi so zadeva vsakega prebivalca in posebno ženske naj čuvajo, predno se razširi požar, kakor danes divja skoro po celem svetu.

Bolivija je začela namigovat, da potrebuje prosto pot do morja, ker sedaj je kakor Švica, obdana od drugih držav. Upajmo, da bo mirnim potom prišla do svojega koridorja h Tihemu oceanu. Naš državni oddelek ima v resnici dovolj skrbi vsled sedanjih sovražnikov in bi ne bilo nič kaj prav, ako bi se še na ameriški celini začeli klati med seboj. Bojkot napram takim puntarskim državam bo mogoče najizdatnejše sredstvo, katerega se bo morala posluževati Anglija in Amerika. Do sedaj ni še nobena ameriška republika priznala nove vlade v Boliviji in tudi sama Argentina si ne upa, dokler ne sliši mnenja svojih sosednjih držav.

ČLOVEŠKA KRI JE NAJDRAGOCENEJŠA TEKOČINA

Danes človeška kri namaka zemljo, kakor da nima nobene vrednosti. Vemo pa, da je za vsakega človeka ravno kri neobhodno potrebna za nadaljno življenje. Izguba krvi pomeni smrt in da se ji ognemo, je treba izgubo krvi nadomestiti z dodatkom druge. Rdeči križ in druge zdravniške skupine prosijo ljudi za daritev te dragocene tekočine katero potrebujejo na bojnih poljih in bolnišnicah, kamor prinašajo težko ranjene, ki visijo med življenjem in smrtjo ravno vsled izgube krvi. Dodatek krvi dela čudeže pri zdravljenju težkih ran in hudih boleznih. Tisti, ki darujejo kri, morajo vedeti s kakšno hrano najhitreje nadomestijo krvno izgubo. Kri je sestavljena iz železa, proteinov in nekaj drugih snovi, kakor je baker (copper). Če izgu-

bimo kri je torej logično, da se hranimo s takimi jedmi, ki vsebujejo te snovi, ki so za izdelavo krvi potrebne. Fižol vseh vrst, jajca, meso, posebno jetra, kruh, ki je pečen iz celopšenične moke in ima še nove dodatke vitaminov, kar zaznamujemo po angleško "enriched," zelenjava vseh vrst in med sadjem marellice nam dajo dovolj železa za tvorbo nove krvi v telesu. Drugo snov, protein, pa dobimo tudi iz mesa, jajc, mleka, mlečnih izdelkov, kakor je sir in posebno veliko iz kitajskega fižola "soy beans." Bakra najdemo v naši različni hrani dovolj, večje količine pa so v čokoladi, molasasu, žitnih preparatih, orehih in jetrih.

Kakor vidite, se kri lahko nadomesti s pravo hrano, katere je dovolj na naših trgih, da si je preskrbimo in uživamo.

Izguba krvi se ne nadomesti prav hitro. Odvisno je od starosti dotične osebe in raznih drugih okoliščin. Po zdravniški izjavi vzame ta proces po dva ali tri mesece in zato more zdrav človek darovati svojo kri največ štirikrat v enem letu.

Človek, ki daruje kri, ni v nobeni nevarnosti. Mogoče občuti nekaj nepotreben strah, ki pa kmalu preide, ko vidi da ni to nič strašnega in je ves proces izvršen od večših zdravnikov.

Izguba krvi zmanjša telesno moč in potrebno je, da se tak človek zadrži mirno in tiho. Preveč govorjenja in gibanja ne priporočajo kajti telo potrebuje vsaj nekaj počitka potem, ko je dalo mogoče en pajnt krvne zaloge. Darovanje krvi je velik izraz plemenitosti napram tistim, ki so danes po krivdi naših sovražnikov položili svoje lastno življenje na oltar domovine. Kdor je zdrav in ima priliko prispevati nekaj krvi v ta namen, da reši življenje vojnih žrtev, naj se ne obotavlja in ne odlašaja. V nevarnosti ni noben in z dobro hrano bo telo popravilo to malo izgubo.

PREPIRI ZA RAZLIČNE MEJE NARODNOSTNIH SKUPIN

Ko sem čitala izjavo poljskega profesorja Ignaca Zlotowski, ki je sedaj nastavljen na Vassar kolegiju v Ameriki, sem bila prav vesela, da se še kje najde pošteno misleč človek, ki si tudi vpraša povedati čisto resnico. V Ameriki, posebno v New Yorku imamo precej Poljakov, ki rogovilijo po Rusiji radi vzhodne poljske meje. Tudi zamejna vlada v Londonu ni nič poštenejša in kar naprej trdi, da ne mara Rusov in da je vse njeno, kar je zgradila s svojim plotom, katerega so postavili po prvi svetovni vojni v Rigi. Ta ograja pa ne drži, kajti v tistih časih so bili Rusi v težkih škripcih in niso gledali kako velik račun bodo plačali Poljakom, da bodo ti prenehali z napadi na vzhodni meji. Profesor Zlotowski pravi tako:

"Meni se ne zdi logično in pravično, ako Poljska utemeljuje svoje pravice do tiste zemlje, katero je dobila od Rusije pod pritiskom razmer, kakoršne so vladale tedaj. Sklepi ki so jih napravili Poljaki in Rusi v Rigi, ne morejo biti upoštevani. Tedaj smo mi, Poljaki, zmagali in Rusom je jako trda predla vsled svojih domačih nemirov po revoluciji, da so bili pripravljene plačati vsako zahtevano ceno za mir. V vzhodni Poljski ste bile številčno važne in močne dve narodni manjšini: Belo-Rusi in Ukrajinci. V razdobju dveh svetovnih vojn je Poljska te dve manjšini terorizirala in grdo zatirala in zapostavljala. Poljska vlada je to pokrajino namenoma nepopisno zanemarjala in kar je obžalovanja vredno, so jo pri tem umazanem početju podpirali reakcionarni Ukrajinci, to so tisti, ki danes sodelujejo z naciji. Prepričan sem, da nam Belo-Rusi in Ukrajinci ne bodo nikdar odpustili našega grdega postopanja z njimi. Sramovati se moramo ne pa zahtevati ta ljudstva pod našo strahovlado. Tega ozemlja si Poljska ne more lastiti, ker nima nobene pravice do njega. Ti prebivalci so pretrpeli toliko krivic in prelili toliko krvi po nedolžnem vse radi krivične taktike predvojne poljske vlade.

"Po končani sedanji vojni začnimo rajši novo življenje v svobodni in demokratični Poljski. Pomniti moramo, da je resnično svobodno le tisto ljudstvo, katero tudi drugih ne ovira v stremljenju po svobodi."

To je res poštena izjava človeka, ki dobro pozna svoj narod, svojo zemljo in tudi krivične razmere, ki so jih ustvarili in držali državni mogotci. Rajši so se prijateljili z Nemci in ko je Rusija dobrodušno ponudila pomoč nesrečnim Čehom, so bili Poljaki tako brezsrčni, da so se upirali in niso dovolili Rusom prehoda čez njihovo državo. Vse postopanje poljske vlade je kazalo skrajno trdosrčnost in umazanost posebno tedaj, ko je začela Nemčija trgati kos za kosom lepo in dobro urejene Čehoslovaške. Ko se je šlo za mesto Teschen, je brz skočila Poljska in zagrabila kakor lačen pes kos mesa in vendar smo se vsi smatrali za Slovane, za brate.

Sreča, da se je oglašil vsaj en pošten človek in povedal resnico, kakoršno bi tudi mi Slovenci radi slišali iz ust naših hudobnih sosedov. Cele knjige bi se dale napisati o strašnem zatiranju in trpljenju samo Primorskih Slovencev. Ali smo že kakšno dobro besedo čuli od lačnih Lahov? Prvi strah so izrazili tedaj, predno so se podali, češ, ali nam boste pustili vse meje nepremaknjene? Kako bi človek rad zavpil, da ne in ne. Pa Slovenci smo od sile potrpežljivi in rajši lepo molčimo na vse krivice, ki se nam še danes godijo doma pa tudi tukaj. Čitali smo, kako težko je slovenskim ujetnikom, ki so skupno z Italijani tukaj v Ameriki. Lačni niso in naša vlada dobro ravna z vsemi, ampak njih italijanski tovariši jih prezirajo in zmerjajo brez vsakega povoda za to. Ti slovenski ujetniki bi radi šli ven v boj z drugimi zavezniškimi četami, pa so držani tukaj po taboriščih. Človek se vprašuje, kje je kaj pravice na svetu. Amerika je poslala v boj svoje mladeniče in može, da se borijo za Italijo, Italijani se pa po naših taboriščih redijo in uživajo pravi piknik. Tisti, ki imate oblast, potegnite se in razčistite tako krivično gostoljubnost. Italjani naj gredo domov in naj branijo, saj so vendar oni poklicali Nemce v deželo da jim jo sedaj razbijajo. Italijani so tudi povzročili vso tisto tragedijo po Sloveniji, ko so dali priliko Nemcem, da so deželo zasedli tedaj, ko je Badoglio cincal, ali bi se podal, ali ne. Da, naša Slovenija bi potrebovala enega Zlotowskija, pa ga še ni našla.

BOŽIČNI PRISPEVKI ZA POMOČ DOMOVINI

Prisrčna hvala vsem darovalkam

V mesecu decembru sem poslala na vse podružnice apel za prispevke kot božično darilo našim ubogim v domovini, oziroma za JPO-SS, za SANS in za Rdeči križ. Kakor je razvidno iz podatkov pođanih na tem mestu so članice apel upoštevale in poslale lepo svoto v te razne namene.

Iskreno se želim zahvaliti vsem tajnicam, katere so se zavzele ter nabrale navedene svote, kakor tudi vsem posameznim in podružnicam za prispevke. Naj vam Bog povrne stotero za vse kar ste storile v te namene.

Obenem pa sporočam, da še vedno sprejemamo denarne prispevke, prosim, da bi članice prispevale. Lepo bi bilo, da bi imele mali šparovček" in noter hranile cente, ki vam dnevno ostajajo od trgovine, itd. Ob koncu meseca bi dale vaši tajnici ki bi poslala na glavni urad za pomožni sklad. Kako malo bi se vam poznalo ob takih prilikah.

Št. 1, Sheboygan, Wis.	\$ 10.00
Št. 5, Indianapolis, Ind.	7.50
Št. 6, Barberton, Ohio	13.00

Darovali so k tej svoti sledeče: Frances Ošaben \$2.25; Jennie Okolish \$1.25; Christine Caserman \$1.00; Mary Strazišer \$1.00; Frances Zupec, 17th St., \$1.00; Jennie Lukezic \$1.00; Mary Skrabe, 19th St., \$1.00; Mary Serjak 50c; Jennie Skraba 50c; Jennie Podlizec 50c; Frances Smrdel 50c; Mary Znidarsic 50c; Katherine Ujcic 50c; Frances Prostorc 25c Frances Stopar 25c; Mary Maljevec 25c; Mary Valencic 25c; Marjana Zalar 25c; Mary Fidel 25c—skupaj \$13.00.

Št. 12, Milwaukee Wis.	9.00	Št. 89, Oglesby Ill.	5.00
Št. 20, Joliet, Ill.	18.00	Št. 91, Verona, Pa.	11.00
Darovalc so sledeče: Frances Kernc \$1.00; Emma Planinsek \$2.00; Josephine Erjavec \$2.00; Frances Papesh \$2.00; Jennie Benedik \$1.00; Mary Kunstek \$1.00; Caroline Gregory \$1.00; Mary Hochevar 50c; Anna Rogel 50c; Mrs. Bostjancich 50c; Frances Pikush 50c; Rose Mutz 50c; Mrs. Skufca 50c; Elizabeth Kostelec 38c od posameznih članic \$4.62; skupaj \$18.00.		Št. 92, Crested Butte, Colo.	4.25
Št. 23, Ely, Minn.	7.25	Št. 97, Cairnbrook, Pa.	2.00
Darovalc so sledeče: Ursula Tratnik 50c; Helen Marn 50c; Frances Seljskar 25c; Frances Pengal 25c; Mary Logar 25c; Katherine Peshel 25c; Mary Vidmar 25c; Johanna Shega 25c; Mary Pusovich 25c; Mary Mochnik 25c; Agatha Glavan 25c; Anne Mayerle 25c; Rose Skufca 25c; Mary Chernetz 25c; Mary Zupin 25c; Mary Perushek 25c; Anne Stern 25c; Frances Zupec 25c; Agnes Skroba 25c; Jennie Beuk 25c; Mary Deyak 25c; Mary Gornik 25c; Frances Erzar 25c; Frances Mayerle 25c; Barbara Rosandich 25c; Mary Shikonya 25c; skupaj \$7.25.		Darovalc so sledeče: Po 25c: Mrs. Penko, Mrs. Marg. Mihelcic, Mrs. Matičič, Mrs. Ang. Satkovich, Mrs. Sustersich, Mrs. Primsac in Mrs. Mary Satkovich.	
Št. 21, Cleveland, Ohio	7.75	Št. 105, Detroit, Mich.	3.25
Št. 28, Calumet, Mich., Anna Stanfel	1.00	Darovalc so sledeče: Po 25c: Mary Bedich, Alice Kodrich, Mrs. Jamnik, Miss Harriet Jamnik J. Vidmar, K. Petrich, Mrs. Nezbeda, Mrs. Maisel, Mrs. Hamady, Ann Polk, A. Lindich, A. Pouch, D. Vidmar.	
Št. 35, Aurora, Minn.	2.30	Št. 2, Chicago, Ill.	3.00
Darovalc so sledeče: Po 30c: Mary Bartol; Po 25c: Frances Bradach, Katherine Virant, L. Bezek, Jennie Kirn, Katherine Kastelic, Anna Ryer, Jennie Pike in Agnes Jaeger.		Darovalc so sledeče: Po \$1.00: Anna Wihtelich, Frances Pecnik, Jos. Debelak.	
Št. 35, Aurora, Minn., Neimenovana	1.00	Skupaj nabrano božično darilo .....\$ 158.10	
Št. 31, Gilbert, Minn.	10.00	Zadnji izkaz \$2,108.21	
Št. 36, McKinley, Minn.	1.25	Nabrano skupaj \$2,266.31	
Darovalc so sledeče: Po 50c: Frances Mesojedec, Anna Spihar; po 25c: Ivana Trlopich.			
Št. 52, Kitzville, Minn.	1.75	PRISPEVKI ZA SANS	
Darovalc so sledeče: Po 25c: Dorothy Hren, Jennie Bizol, Mary Techar, Katherine Tecarm, Mary Musich, Cecelia Kochevar, Mary L. Bartol.		Št. 24, La Salle Illinois .....\$ 11.25	
Št. 61, Braddock, Pa.	6.30	Darovalc so sledeče: Po \$1.00: Mary Furar, Jennie Gnidovec, Frances Gregorich, Rosalia Gregorich, Anna Dular, Louise Korosec, Theresa Mahoric; Po \$1.50: Catherine Verderbar, ml.; Po 25c: Anna Lushina, Mary Predanich, Mary Ajster, Mary Sever, Justine Anglvar, Emma Shimkus Angela Strukel.	
Št. 67, Bessemer, Pa., Frances Sankovich	1.75	Št. 30, Aurora, Illinois, Antonia Aister 1.00	
Št. 72, Pullman, Ill.	10.50	Skupna svota za december .....\$ 12.25	
Darovalc so sledeče: Po \$1.00: Jennie Orazem, Mary Puzell, Angela Bezlay, Mary Dresar, Frances Florence, Mary Knaus, Katy Erzar, Frances Novak; Po 50c: Stefanie Musich, Louise Okleshen, Jennie Andolsek, Anna Tome; Po 25c: Frances Zadnik, Mary Skrbec.		Od prej na rokah 769.75	
Št. 73, Warrensville, Ohio	5.00	Skupaj nabranega do sedaj .....\$ 782.00	
Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.	5.00	PRISPEVKI ZA RDEČI KRIŽ	
Št. 78, Leadville, Colo.	5.50	Št. 17 West Allis, Wis. ....\$ 12.00	
Št. 88, Johnstown, Pa.	5.75	Nabranega na seji, \$7.00; Josephine Schlossar \$5.00—skupaj \$12.00.	
Darovalc so sledeče: F. Jager \$1.25; Po 50c: J. Petrovcic, F. Kopriva, M. Lovse; Po 25c: J. Sturm, M. Cuk, M. Drstvenšek, Anna Martincic, Joseph Kamnikar, Fr. Gabrenja, Louise Nosak, Mary Sudonich, Angela Vautar, Mary Kuzma, Mary Zupan in Jennie Stušek.		Št. 2, Chicago, Ill. 3.25	
		Darovalc so: Po \$1.00: Lucille Čemazar, Mary Mlakar, Frances Pecnik; Po 25c Rose Gregorin.	
		Nabrano v decembru .....\$ 15.25	
		Od prej nabranega \$1,288.99	
		Skupaj nabranega do sedaj \$1,304.14	
		Pozdravljam vse darovalke in članice ter jim želim mnogo zdravja v tem letu.	
		JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica.	

MRS. FRANCES RUPERT

PISMO
NAŠE
PRVE GLAVNE
PODPRED-
SEDNICE

Drage sestre!

To so moje prve vrstice v Zarji odkar sem bila ponovno izvoljena za prvo glavno podpredsednico na zadnji konvenciji. Imela sem večkrat namen pisati, pa nisem imela posebnega poročila, ali kaj novega, zato sem odlašala.

Z menoj je kakor z mnogimi drugimi — vedno imam dovolj dela pri gospodinjstvu, da mi ni dolgčas; zdravje moje tudi ni najboljšje, pač pa se vedno pojavi prehlad ali glavobol, tako, da človek se ne more zanesti, da bo zmeraj vse prav. Potem je pa v družini tudi vse drugače, ker nismo vsi skupaj in ne mine dan, da ne bi človek bil žalosten in v skrbeh, kako je s sinovi. Moja dva sinova sta v službi Strica Sama in eden je daleč proč v Alaski, od katerega ne pridejo pisma tako pogostoma, kakor bi človek želel. Pa tako je na svetu, da nihče ni z vsem zadovoljen in nihče ni tako srečen, da bi bil brez žalosti ali skrbi. Bog daj, da bi se to vojno ozračje kmalu razčistilo in med nami zopet zavladal srčno zaželjeni mir in vsi naši dragi prišli zdravi nazaj!

Zdaj bi pa rada nekoliko poročala o naši Zvezi. Od zadnje konvencije je imel glavni odbor in tudi krajevni odbori mnogo neprijetnih neprilik, ker se ni članstvo moglo prilagoditi spremembam, katere je napravila konvencija, zlasti kar se tiče novega asesmenta. Treba je bilo ponavljati razloge predno se je prišlo do spoznanja, da sploh ni drugega izhoda, ako hočemo obdržati organizacijo na zdravi podlagi in ta zdrava podlaga je v prvi vrsti v finančnem oziru.

Zelo sem bila vesela, ko sem brala v poročilih in tudi sama dobila pisma od podružnic, da imamo pri vsaki podružnici odbornice, ki so zastopile, da je bilo potrebno vpeljati sklade za vse izdatke in članstvo tudi v te sklade sorazmerno prispevati. Vsa čast našim zavednim članicam, ker so pokazale svojo razumnost in tudi zvesto podpirale sklepe, ki so za korist organizacije.

Odslej bomo lahko rekly, da so naše ameriške Slovenke zavedne žene in dekleta, ki ljubijo to, kar nas združuje v močno skupino in so pripravljene tudi gmotno podpirati vsako dobro stvar. Res bi bilo zelo žalostno in skoraj sramota za naš ženski spol, ako bi nam kdaj lahko kdo očital: ženske v Ameriki niso skupne in ni jim za narodni ponos. In to bi se zgodilo, ako bi se dale cepiti.

Uverjena sem, da bo vsaka izmed nas delovala še z večjo energijo v bodočnosti, ker vsaka dobro ve, da imamo sedaj lepo priliko povzdigniti našo organizacijo na stopnjo, ki nam bo jamčila vsak bodočji obstoj, bodisi v denarnem ali moralnem smislu. Naša glavna predsednica nam je vse te mesece lepo tolmačilo vzroke za vse spremembe in tudi nam je jasno povedala, da vsak cent, ki ga članstvo prispeva

gre to za bodočnost organizacije in kadar bodo skladi močnejši bodo tudi izplačila enakomerno razdeljena. Ako nam bo Bog dal zdravje, da se ne bodo naše vrste preveč hitro skrčevale, potem je za pričakovati spremembe, ki bodo vsaki članici v korist.

Rada bi nekoliko omenila tudi o naši kampanji za nove članice, ki je sedaj v teku, oziroma se je pričela s prvim januarjem. V zadnji izdaji smo brale naznanilo od naše glavne predsednice, da je naša urednica sestra Albina Novak voditeljica kampanje. Vse, ki poznamo sestro Novak vemo, da ona deluje z dušo in srcem za napredek naše Zveze, zato tudi vemo, da ji je mnogo na tem, da bi imele lep uspeh. Naša glavna predsednica je prav gotovo imenovala sestro Novak iz vzroka, ker ve, da se je ne spravi tako hitro iz ravnotežja in zna biti potrpežljiva, in je tudi skromnega značaja, tako, da ne bo izgubila navdušenja, ako bi slučajno ne šlo tako naprej, kot je želeli. Toda, drage sestre, me vse vemo, da se tudi po malem lahko dosti skupaj nabere in vsaka izmed nas prav lahko pomaga vsaj v majhni meri in delo ne bo prenaporno za nobeno. Zato dovolite, da končam te svoje vrstice z željo, ki prihaja do vas prav iz globočine mojega srca, ki je: da bi vse pomagale v tej kampanji in da bi ne bilo med nami ene podružnice, ki bi ne bila na kampanjski listini ob zaključku poročila. Zdaj lahko agitiramo za tri razrede: to je razred A, potem nov razred B in pa naš mladinski oddelek. Priporočam vam v vsej iskrenosti: pomagajte svojim podružnicam do napredka v letu 1944, ker napredek vaše podružnice bo prinesel napredek vsej Zvezi in tudi našemu narodu, ne samo v Ameriki, pač pa bomo tem potom pripomogle tudi onim v stari domovini, ki gledajo na našo vztrajnost in medsebojno slogo! — S pristrčnimi pozdravi,

FRANCES RUPERT, prva gl. podpredsednica.

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

Lepo je drugo jutro posijalo sonce izza pogorja, a Marjetica je je prekosila. Zajutrak se je že hladil na pragu in kozi sta bili pomolzeni, ko so ugaševale zvezde na nebu. Potem je dejala Marjetica rdečo ruto za vrat in se nekoliko prazničniši oblekla, saj žetev se ji je dozdevala kakor veselji, sveti prazniki. S srpom v roki, brusilom za pasom in do lahti zavihanimi rokavci je obiskala potem še kozici v hlevu ter ji potolažila, da morata biti danes v ječi. In prijazni živalici kar umeti nista mogli, kaj pomeni to, da je mlada gospodinja tako praznična danes. Mlajša liska pa se je celo vspela s sprednjima nogama po Marjetici, kakor da bi jo hotela objeti in reči: "Ne bodi tako ponosna danes, če si ravno lepa in pusti naju na prosto!" Marjetica pa je zamahnila s srpom po predrzni kozici, a udarila le po njeni senci in vzklilknila: "Čaj no, čaj no, ti poredno čajne!"

Srakar je zažigal ravno prvo pipo tobaka na pragu, ko odide Marjetica. In ko je bila že med vrtnim drevjem in se je videla le še njena rdeča zavratna ruta, je klical za njo, zabičeval in trdil, kod naj prične žeti, kod ne, kako težko snopje naj dela in kako naj pazi, da ne pušča klasja za seboj. Srakar je bil preverjen, da ga Marjetica ume in vesel je bil tega. Pristavil je še, da pride pogledat proti poldnem na njivo in tedaj zveže tudi nažeto snopje. A Marjetica, prevesela Marjetica ni čula niti ene besede. Prevesela je bila in presrečna. In kako bi bilo drugače. Nad njo jasno višnjevo nebo, krog in krog vzbujena narava, doneče žvrgolenje krilatnih pevcev, in pa mladost, nedolžnost, — pa budeča se ljubezen v njenem srcu.

Prišedši na njivo postane Marjetica strmeč in tleskne veselo z rokama: "O kako lep, kako rumen kot čisto zlato

je letos ječmenček!" vzklikne potem. Preden dvigne srp, pogleda še enkrat po njivi, prekriža sebe in strn. Tako je delala rajna mati, jo je učil oče in vedno je našela mnogo. Tako mora storiti tudi ona.

Zdaj pa le urno: resk, resk, resk z ostrim srpičem. In glej, kako se klanja, trese, pada, grudi rumeno klasje! Marjetica ga pa kar med padcem prestreže z levico, lepo zravna in poklada v razor v posamezne kopice. Že je za dva moža na dolgo požeta njiva, pa kako čisto, niti najmanjša bilka, niti zrnce se ni poteptalo in izgubilo.

Marjetica se mora iz radovednosti ozreti nazaj, pogledati, kako daleč je že in prešteti snopje. "Eden, dva, tri, o več! sedem jih je že, ki pričakujejo vežača." Sicer jih ume vezati tudi ona, a očetu to ni po volji, pravi, da ona veže prerahlo, torej prihrani to delo sebi.

Zdajci se spomni Marjetica, da ima brusilo za pasom in da je že večkrat s srpom zadela ob kamenje. Ostrila je potreba. Z desnico prime tedaj za brusilo, z levico pa srpni končnik in ga upre, kakor tetivo na prsi. Ko bi jo videl zdaj kak človek, dozdevalo bi se mu, kakor strelec v pratiki. Ljubezniviši še nekdanji srčni strelec, bog ljubezni ni mogel biti. Marjetici pa tudi vse tako dobro pristojajo. In zdaj, le poslušaj, kako ji poje brusilo: "diga, diga, diga, diga," pa kako urno ji šviga desnica, pa tako ljubeznjivega brusilca ima malokateri srp.

A zakaj je Marjetica zdajle postala? Kaj posluša in se ozira v nebo? Glej ravno pred njo se je dvignil iz razora veseli škrjanec, zažvrgolel tako radostno in splaval visoko v nebo, da se niti razločiti ne more več. In tamkaj na levi v rdeči detelji zapetpedika prepelica, a skrivaje in lahno, kot bi se bala mlade žanjice. Marjetica se kar spozabi za nekaj časa, in kakor okamenela strmi. A od daleč se čuje žvižganje in človeške stopinje. Nekdo se bliža in videti ne sme, da Marjetica postaja na njivi. Kaj bi rekel? Torej le urno dalje, le pogumno kosi pobrušeni srp, saj se skrivaj izza rame vendar lahko vidi, kedo pride mimo.

"Ne hiti tako, Marjetica, saj ne gori voda in ploha te tudi ne vjame, lep dan je danes!" kliče že od daleč prišlec.

Marjetici je ta glas znan, nekoliko zardi in se ozre. Zdaj zagleda mlinarjevega Štefana ob meji z belo močnato čepico bolj na levem ušesu in z rovnico na rami. Najprvo se mu Marjetica posmeji in pobesi obraz, potem pa pravi: "Štefan, če mi greš pomagat žet, potem mi ne bo treba hiteti!"

"Da bi ti jaz pomagal, praviš? Tebi gotovo, če bi le kateri, le verjemi mi. A ne vem, če znam poskusil bom!" In Štefan odloži rovnico in hiti po razoru k Marjetici. Iz roke ji vzame srp in poskusi žeti. Marjetica pa se nasmeji na glas, kajti žetev mu ne gre od rok.

"Moški niste za žetev, to že vidim!"

"Jaz tudi," pravi Štefan in oba se smejita.

"Kam pa greš zdaj-le, Štefan?" vpraša deklica.

"K jezui grem, voda se mi nekaj ustvalja, vodotoč moram popraviti. Kaj pa ti, ali ves ječmen sama požanješ? Žal mi je, da ti ne morem in ne znam pomagati."

"Štefan, to ni res; kaj bi ti pa dala za plačilo, ko bi bilo res?"

"Plačila bi ne jemal; a tistole purparo, ki jo imaš na prsih, bi mi morala dati."

Izgovorivši poseže Štefan po cvetlici. Marjetica pa se nasmeje in pravi:

"Kaj ti bo roža? Ne diši ne in obleti se kmalu."

"Nič, imel jo bom. V nedeljo jo denem na klobuk, samo zato, ker je tvoja."

Marjetica zardi, nekoliko pomisli in potem pravi: "Na jo, če jo imaš rad!"

In Štefan je imel purparo in vesel je bil, da bi bil mejo preskočil. Za hvalo pa je Marjetici roko stisnil, da jo je zabolelo. Ona pa ni vedela, zakaj se stiskajo roke, a vendar je bila vesela tega stiska, ali pa Štefana, ali pa obojega.

In ko odide mladenič, ne gre Marjetici žetev tako izpod rok, kakor prej. Mnogokrat se ozre na levo proti jezui in dela včasih večje, včasih manjše snopovje.

Marjetica Štefana že dolgo pozna. Nekdaj sta skupaj k fari v šolo hodila in izmed vseh ga je imela najrajši. On

pa ji ni nikdar nagajal. In kaj bi rekla zdaj o njem? Nič, samo zardeti mora, kedar ga vidi. In ko bi jo vprašal kedo, zakaj, ne vedela bi, ali pa bi ne hotela povedati.

Proti poldne je prišel Srakar pogledat k Marjetici na njivo. Vso pot pa je pasel radovednost, koliko je Marjetica že našela, ali je storila vse po njegovi volji in ali bo snopovje tako težko, kot je vedno obetalo ugodno vreme. Na koncu njive je postal in premeril raz vzvišeno mesto, enako vojskovodji svojo vojsko, ječmenčkovo na pol posnopano njivo. Potem pa zakliče: "Marjetica, solnce je visoko, le poglej, in dovolj si požela. Lahko si odpočiješ in pogledaš domov, jaz pa med tem snopovje povežem in uredim."

Marjetica se ozre in začudi, da danes ura tako hiti. In zakaj ravno danes, druge dni pa ne? Med tem se približa oče ter jo pohvali, da je bila pridna. A naposled pristavi: "Glej, jaz dobro vem, da si trudna; proti koncu ni tako čisto požeto, kot spočetka."

Izgovorivši postopi Srakar po razoru in nabere polno pest rumenega klasja. Marjetica pa zardi in spozna, da je bil Štefan kriv, da je bila razmišljena in vtopljenja potem. To je dobro, da oče ne ve tega in nihče. Ne bi bilo prijetno kaj tacega.

Kmalu potem Marjetica odide, kajti doma ima opravila čez glavo. Južino je treba pripraviti in kozici sta tudi gladni.

Srakar ostane sam na njivi in radost mu odseva izpod širokokrajnega pokrivala. Niti bodočega strnišča ne čuti pod bosimi nogami. Pa kako hiti vezat snopovje, kako poklekujee z desnim kolonom nanj, da se bolj vtrdi. Potem je postavlja lepo v kopice, obrnene proti solncu, kakor za častni špalir.

Ko je končano vse, zazvoni poldne pri samotni gorski cerkvi in v dolini jamejo odgovarjati drugi zvonovi.

Srakarju se vdere pot po obrazu, ko odkrije pokrivalo in napravi velik križ božji. Po molitvi si nekoliko oddahne, potem prime za srp in žanje sam dalje. Srakar je bil v mlajših letih dober žanjec. Mnogokrat je prekosil vaška dekleta, če je šlo za stavo, in z rajnco ženo je žel vedno vstric, nikedar ni ostajal zadaj. Zdaj ga moči zapuščajo in hrbitišče se mu noče klanjati tako kot nekaj. Žetev pa ga še vedno veseli. Uren žanjec sicer ni več, a toliko bolj pazljiv. Celu na pipo pozabi v žetvi in klasje bi se ne našlo za njim, ko bi je o poldne z leščerbo iskal.

Tako mine nekaj časa. A preden se Srakar zave, je Marjetica zopet na njivi in ne prazna. Na glavi ima z ruto pogrnjeno košaro in v njej današnje južino.

Pri Srakarjevih so imeli vedno navado, da se je o žetvi na polju južinalo. Srakar je bil vesel Marjetice, kajti truden in gladen je bil že. On je vedno trdil: "delo je najboljši kuhar," in to je res.

Srakarjeva njiva je bila čisto na samem, niti toliko sence ni bilo v oblizju, da bi se bil vrabec posadil vanjo. Ob pekočem solncu južinati pa ni prijetno in tudi ne tekne baje posebno.

Srakar je sestavil torej iz snopovja po umu svoje modre glave hišico, Marjetica jo je pa pogrnila z belim jedilnim prtčjem. Senca seveda ni bila velika, tolika, da se je razvrstila posoda v njej, da je imel Srakar glavo in pol života v zavetju. Več ni potreboval. Legel je po trebuhu pod streho, bosni nogi pa je zaril v bližnjo kopico, kajti komarji in muhe so bili tako razsrjeni nanj, da so mu hoteli puščati na vsak način na mečih in podplatih, ko bi se bilo le dalo.

Marjetici danes niti jed, slasten ješprenček s svinjskim rilcem zabeljen, ni dišala. Toliko, da je pomakala leseno žlico v skledo. Srakarju pa je šlo vse v slast in dejal je: "Marjetica, hiti, hiti! Solnce je že visoko in do noči mora biti ječmenček pod streho!" Marjetica je potem hitreje segala vskledo, a zajemala ni skoraj nič. Sama ni vedela, zakaj da ji danes jed ne diši, dasi je delala obilo in zgodaj vstala. Da bi bil Štefan mlinarjev kriv, ni mislila, ali pa se spomnila ni. Po jedi se je zopet začela žetev. Poleg Marjetice na levi je žel Srakar, a le nekoliko časa. Marjetica ga je kmalu, kakor da bi se hotela skušati z njim, daleč pustila za seboj. A kaj tacega ni mislila ona in tudi lepo bi ne bilo. Neka skrivna želja po samotni se ji je vzbu-

dila ravno danes. Toliko misli je imela v glavi, da bi jo bila motila slednja živa stvar. Le eden ne, in kedo je bil ta, ni upala odgovoriti, niti sebi in skrivaje, toliko manj kakemu drugemu.

Srakar se kmalu prepriča o Marjetičini ročnosti in vesel je tega sam pri sebi. Ko se ozre iz dalje po svoji družici, pravi polglasno: "Dobra gospodinja bo ta Marjetica, če ostane vedno taka, kot je sedaj." In nekaj srečnega, zadovoljnega se razlije pri teh besedah v starčevih prsih. Dozdeva se mu, kakor da bi svoje Marjetice ne dal za polovico sveta, niti za cel svet tako rumenega in pa tako zrnatega žita, kot je to.

Letošnji požinki pa so bili pri Srakarjevih gotovo izmed najlepših. Srakar še ni učakal nikdar taci, še tedaj ne, ko je njegova rajna žena živela. Marjetica pa je bila kakor prerojena, predrugačena v njih, da je jedva sebe poznala.

IX.

Blížal se je kresni dan. Le še kratek čas je bil vmes in tudi ta se je Marjetici in mnogim dozdeval dolg, sila dolg. Marjetica je dobro vedela, kaj jo čaka tedaj, pisana ruta ali pa morda celo novo krilo za praznike v darilo za požinke od očeta in pa svetli kres ondi na najvišjem vrhu skalovitega pogorja. Dobro se spominja, kako je bilo prijetno druga leta osorej in tudi letos mora biti tako. Ona že nabira več dni zapored suhljad in vejevje za kresno grmado, ki mora biti največja na daleč okrog. To je pa tudi znamenje, kje so najlepša dekleta, najpogumniši fantje in kje se najprijetnije vasuje.

In prišel je oni praznični kresni večer. Marjetica je prosila že dva dni poprej očeta, če sme iti zažigat kres. Srakar je teda jnekaj pomislil, pipo iz ust vzel, po tleh pljunil in dejal: "Da bi na goro šla, praviš, ogenj gledat? Kresni večer je svet, le zapomni si. Tedaj se drevje, grmovje in rastlinje pogovarja. Čudne reči lahko zve tedaj, komur je dano, le zapomni si. Tudi se ne spodobi, da bi svetili pozno v noč. Kmalu se vrni in kresnega zelišča natrgaj po poti. Tudi jaz ga natrgam za naročje in nasteljem po hiši in po vseh shrambah ž njim. Tudi v hlev vržem nekaj perišč, da bi ne bilo nesreče pri kozah. A pravijo, da bi je morala nabrati le mladina, potem ima pravo veljavo."

Marjetica je bila vesela in žalostna teh očetovih besedij. Vesela, ker sme iti gledat ognje, žalostna, ker je čula in verjame stoprv zdaj, da onaj govore zelišča čudne skrivnostne reči. Da, koliko bi dala, ko bi jih čula tudi ona? Tudi prihodnje reči se zvedo baje od njih, in nekje izvira studenec, kjer zagledajo deklice svoje namenjene ženine, fantje svoje neveste.

O, ko bi našla ona tisti čudodelni studenec! Morda pa je ravno oni za vrtom takšen. Da, tja pojde tedaj in se ozre

v tolmunček. A kaj hoče videti notri? Kar vroče in tesno ji je bilo pri tej misli. Rada bi zagledala ondi nekoga, zdaj že ve, koga. In če bi ne bil tisti, ki ga ima tako rada, da si ne ve zakaj, kaj pa potem? O, nesrečna bi bila, jako nesrečna! A naj bo, kar hoče, ona mora vendar vedeti, ali je resnica, kar govori pravljica in trdiijo ljudje.

Tako je premišljevala Marjetica čestokrat potem na paši pri kozah, domov grede in zvečer v postelji, ko je potihnilo vse okrog in okrog. Večkrat je bila vesela taci mislij. Semtertje pa se ji je tudi nenadoma užalilo srce, da bi se bila zjokala kot petletno dete. Tudi Srakar je opazil pogosto, da je Marjetica zamišljena. Tedaj je zmajal z obrto glavo, puhnil gosteje dim iz ust in dejal: "Kaj ti je, vesela bodi!" Marjetica pa je zardela in dejala: "Prav vesela sem," in je pobesila oči. A to ni pomagalo nič. Srakar je dobro vedel in preračunil po umni glavi, da se bliža čas in je že tu, ko se jame zoriti v Marjetičinem srcu in ko se vseljujejo z zoro tudi skrbi in nemir v prsi. Tega se je prepričala tudi Marjetica polagoma in zaradi tega je bila vesela in žalostna, mirna in nemirna. Taka je vsa mladina, tak je najboljši čas: doba naše mladosti.

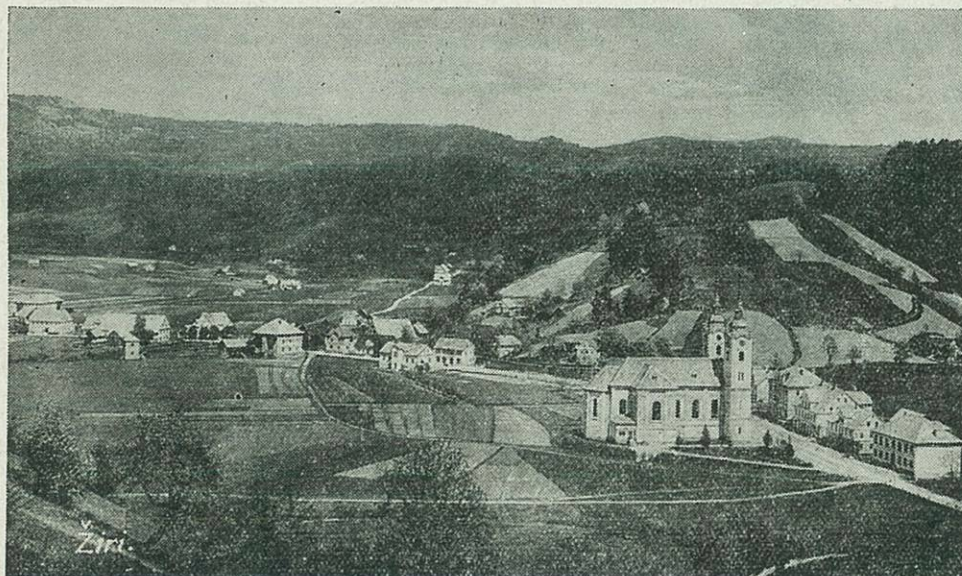
Kresni večer, kako lep je bil tisto leto!

Marjetica je že z mrakom vse pospravila in uredila v gospodinjstvu. Tudi povečerjano in pomoljeno je bilo prej, kot je bila sicer navada. Srakar je sedel razoglav in brez pipe v ustih pod tepko pred vežo, ko se je poslovila Marjetica, meneč, da gre gledat kres in da jo čakajo ondi na rebri že druge vaške deklice.

"Le pojdi, pa kmalu se vrni! Jaz ostanem pri domu. Praprot in zelenje za nasteljo sem oskrbel že popoldne." In šla je Marjetica, pa vesela je bila. Pot v hrib se ji ni dozdevala še nikdar tako kratka kot nocoj, akoravno pričakovanih prijateljic ni našla. A to nič ne de. Družčine ne pogreša, misliti ima sama tolikanj, da ne ve, kje bi začela, kje končala. Pogosto pa se ozira tudi nazaj v dolino, kjer se prikazujejo že semtertje posamezni kresovi.

V pol ure je Marjetica na vrhu. In ravno prav; temna noč je že, kmalu bi jo bilo nekoliko strah samotno.

Že od daleč se čuje krik in šumenje sem od kresne grmade. Ravno zdaj se je zakurila. Gost dim se vali najprvo iz nje. Semtertje že švigne plamen, in zdajci je vsa v ognju. Kakor zvonik visoko se dvigajo plameni, borovje šumi in hrešči, panjači pokajo in iskre se vsipljejo na daleč okrog. Krog in krog stoje mladeniči in ukajo in streljajo s pištolami in pogumni se skušajo, kedo bi preskočil grmado. A to ni mogoče, spočetka se nobenemu ne posreči. Tam ob strani sede dekleta z belimi predpasniki in pojo vesele narodne pesmi, ki odmevajo daleč daleč v dolino. Tja se pridruži tudi Marjetica. In kako veselje nastane, ko jo zagledajo! Vsa fara ve, da ima ona najboljši, najmliejši glas, da zna največ pesmi na pamet. Pa tudi nima prej

SPOMINI IZ DOMOVINE

Žiri na Notranjskem

miru, da zapoje prekrasno pesem o "kresu." Nekako boječe, nekako tresočje ji doni glas. Rdečica ji udarja v lice, kajti fantje so utihnili okrog in poslušajo njeno pesem. In kakor bi se hipoma domislili, posedejo in poležejo okoli deklic in pritikujejo petju s svojimi močnimi, grmečimi glasovi.

Med tem se prižge v dolini, po holmih, po hribih, po najvišjih gorah okrog in okrog neštevilno kresov. Kakor zvezdnato nebo je pogorje na vse strani. Jedva se utrne eden ogenj, prikaže se drugi in tretji, vsak lepši in žarnejši. Marjetica jih skuša šteti, a ni ji mogoče. Zmoti se že pri prvih, kajti kakor krilate kresnice lezejo in se dvigajo iz zemlje. Tako krasnega večera še ni doživela Marjetica nikdar. Vse se ji dozdeva tako praznično, tako veličastno. Sama ne ve, kam bi se ozrla, kje bi bilo lepše. Nad njo nočno, skrivnostno nebo, ondi izmed pretrganih oblakov pogleduje semtertje luna in neštevilno zvezd; na gori, v dolini veselje, ukanje, okoli nje vaške družice in mladeniči.

A kaj je vse to! Zdaj se čuje sem po stezi ukanje. Nekdo se bliža. Fantje in — tudi Marjetica spozna, kedo je to, da je mlinarjev Štefan, prvi mladenič vse okolice. Urno ga obsop njegovi tovariši in vprašanj in govorjenja ni konca ne kraja. Štefan je kralj vaški mladini. Kar reče on, to velja, kedar zapoje on, pojo vsi, kedar je na vasi on, je ondi veselo, kedar ga ni, — otožno in mirno.

Zopet zadoni dekliska pesem. A Marjetici se trese glas. Semtertje se celo zmoti v petju, kar se še ni zgodilo nikdar. Deklice zapazijo to, a umeti ne morejo. Tudi ona ve, in ne ve, tako tesno, tako milo ji je pri srcu.

Zdajci se čuje izmed vršča hripav, nekako otožen glas. Tamkaj ob strani stoji sivolas na gorjačo oprt prosjak in oziraje se v obile kresove, se mu tudi raztopi srce, da zapoje svojo junaško pesem o slavnih dedih, o ljutih Turkih, o neumrjočih junakih svojega rodu. In vse strmi in poslušaj. Vsem razvema navdušena starčeva pesem domišljijo, ziblje jih iz brezskrbne veselosti v resne misli, v spomine davne minulosti.

Potem jame ugaševati in pojemati grmada. Pozna ura je. Pesmi potihnejo, a za njimi se vrste čudovite pravljice in povesti o jari kači, o zakleti princezinji, o zmaju in o ljutih Pesoglavcih. Že je tema okrog in okrog, ko se dvigne družčina in odpravlja proti domu. Pa kako lepo je zvrščena v parih, kakor procesija. Mladenič ob dekletu, deklica ob mladeniču. Spredaj neso smolnato gorečo bakljo in v prvem paru sta Marjetica in — mlinarjev Štefan. Tako Marjetica še ni hodila nikdar z gore, niti vedela ni, da je krajši pot, če je oklenjena pazduhe Štefanove. Tako ji je neprijetno in tesno, da niti ne ve, kaj bi govorila. O, kedar je sama, ve toliko, tako prepolno ima srce; a zdaj je vse zmešano, vse v neredu v njeni glavi. Z drugim fantom bi že tudi vedela občevati, le s Štefanom ne. On se ji dozdeva nekaka vzvišena oseba, boji se ga skoraj in rada ga ima, in kar reče on, je rumeno zlato in belo srebro.

Tako dospje družba v dolino, sama ne vede kedaj, in se ustavi na razpotju. Tu še enkrat zaukajo fantje in odidejo s svojimi družicami po stezi proti vasi. Štefan pa zavije z Marjetico proti njenemu domovju. Poslednje seveda ni povšeči mnogi deklici, saj Štefan je najgorši fant, iz najpremožniše hiše — in Marjetica — Srakarjeva hči.

Marjetica in Štefan se približata studentu. Tamkaj je tako prijetno. Na klopico ob tolmunu je posijala ravnokar luna izza oblakov. Tja sedeta, pa tako, da imata desno položeno v desni. In kakor nenadoma se spomni Marjetica čudne moči nocojšnjega večera. V studenecih se vidijo nocoj podobe namenjenih ljubih, je čula tolikokrat, ko še ni vedela, kaj pomeni zadnja beseda. A zdaj se ji jasni bolj in bolj. Ozreti se mora v tolmun, akoravno je baje pregrešno. Drugače ne more. In Marjetica se nagne raz klopico v studenec, strese se, vroč pot ji zalije in spozabivši se, vzkligne: "Štefan, Štefan, tebe sem videla!"

Mladenič spočetka ne ve, kaj hoče ta vzklík, a naposled se domisli nocojšnjega večera. Desnica mu zdrsrne iz Marjetičine roke, poobjeti hoče svojo družico, a deklica se domisli svoje pozabljivosti, rdečica ji zalije obraz in kakor srna zbeži iz mladeničevega objetja.

O srečna Marjetica, sramuje se svojih čutil, neke skrivnosti v gorečih prsah, ki klije vedno bolj domov, oznanovalka ljubezni pomladi. Prišedši domov, omahne na svojo posteljo in ponovi se ji slast minulega dne. O podobi v studenčnem tolmunu pa sanja celo noč. Pa kako sanja, tako sladko, tako nebeško, tako še ni sanjala nikdar,

X.

Drugo jutro je Štefan pozneje vstal, kot je bil vaju sicer. Sinoči je pozno legel, a še potem zaspati ni mogel. Premišljeval je mnogo, prav mnogo in se prepričal naposled, da tako lepega kresa še ni bilo, kot je letošnji. Še danes mu ne gre iz glave. Tacih misli poln je vsul Štefan pol mernika pšenice na kamen in šel potem na klopico pred mlin sest. Lepo dopoldne je bilo. Posebno njemu se je dozdevalo mnogo lepše od družih navadnih jutur. V mlinu so lepo pritrkavali in se vrtili štirje kamni, stope so ubirale svoj enoličen glas in na jezu je voda veselo šumela in padala na velikanska kolesa in dalje globoko na skalovje. Vse je bilo polno življenja. Celo ščinkovec na veji je danes speval slajšo pesem. V Štefanovih prsah pa je bilo tako nekako milo, tako novo, da še nikdar ne enako. Danes bi bil dal pol svojega premoženja, vse premoženje, ki ga čaka po očetovi smrti, ko bi ga bil prosil kdo, postavim Srakarjeva Marjetica in bi dejala: le mene ljubi, meni zvest ostani, tako rada te ne more imeti nobena deklica več na vsem širnem svetu, kot te imam jaz. In zakaj ravno ta Marjetica, o kateri pravijo ljudje, da je revna, zakaj ne toliko družih, bogatih, iz belih zidanih hiš, katerih se upa dobiti na izbiro? O, zakaj ravno ona, kdo mu ugane to uganjko? Tako sedi Štefan pred mlinom in pozabi celo na svojo dolgo pipo, ki mu je ugasnila med takimi mislimi.

Sem po stezi se nekdo bliža. Kdo utegne biti? Štefan pogleda in spozna Srakarja, ki jo bosopet maha proti mlinu.

Sicer se mu je dozdeval smešen ta priprost možak stare korenine. Rad ni občeval z njim, dasiravno se ga ni ogibal. A danes, kako ves drugačen se mu dozdeva! Nevede skoraj vstane, mu gre naproti, mu voščiči dober dan in ponudi pipo tobaka.

(Dalje prihodnjiki)

KAMPANJA LETA 1944

Vsem je znano, da je v teku kampanja za nove članice. Znano vam je tudi, da sem sprejela nalogo vodstva te kampanja, ki sicer ni ena najlažjih, ampak bo vzelo mnogo truda in časa, predno bomo prišle do uspeha, kakoršnih smo bile navajene v preteklosti.

Obračam se do vseh glavnih odbornic, do krajevnih odbornic in članic po vseh naselbinah za pomoč. Ako bomo skupno delale in vsaka po svoji najboljši moči pomagala, potem bo prav gotovo uspeh, drugače pa ne vem, kako bo šlo.

Na seji glavnega odbora se bodo odločile nagrade za agitatorice, ki bodo prav gotovo zanimive. Glede pogojev za nove prosilke naj ponovim sledeče:

V mladinski oddelek se sprejemajo deklice od rojstva do 18 let starosti. Asesment je samo deset centov na mesec in smrtnina znese do sto dolarjev.

V odrasli oddelek se sprejemajo prosilke od 14 do 50 let starosti. V razred A se plačuje 35 centov na mesec in smrtnina je do sto dolarjev. V razred B je mesečina 60 centov na mesec in smrtnina je po starosti in sicer: od 14 do 30 let starosti \$300; od 30 do 35 let starosti \$250; od 35 do 45 let starosti \$200; od 45 let do 50 let \$150.00. Mesečina je 60 centov. V obeh asesmentih so vključeni vsi skladi in tudi Zarja.

Sprejemajo se praktične katoličanke, ne oziraje se na narodnost. Zdaj lahko stopite do svojih sosed, ki so drugih narodnosti in jih vpišete v našo Zvezo. Zdravniška preiskava se ne zahteva, pač pa samo častna beseda prosilke, da je pri dobrem zdravju.

Torej drage odbornice in sestre! Pomagajte, prosim vas iskreno in ob koncu kampanje bomo vse vesele svoje dela in lepega napredka pri Zvezi.

Zahvaljujem se vam za vso dosedanjo pomoč v nadi za naklonjenost in prijaznost tudi v tej kampanji. Vaša urednica.

Albina Novak

Št. 1. Sheboygan, Wis.—Nastopile smo že 18 leto ustanovitve Slovenske ženske zveze in njenih podružnic. V teh letih si je naša organizacija iztekla mnogo zaslug v udejstvovanju namenov, za katere je bila ustanovljena. Podrobnosti nam ni treba podajati, saj kdor se zanima in hoče razumeti naše delovanje in cilje, tisti bo gotovo dal priznanje vodstvu in članstvu. Vendar si včasih mislimo, ali naše članice sploh razumejo in cenijo žrtve in skrb glavnih odborov in krajevnih odborov v teh 18 letih!

Pri nekaterih podružnicah se je dosseglo sijajne uspehe, kakor čitamo v poročilih v Zarji in drugih listih. Vsa čast! Tudi pri naši podružnici smo imele mnogo lepih prireditvev in raznih dogodkov, kar je bilo v čast in ponos vsem Slovenkam, posebno pa še članicam naše podružnice.

Torej, sedaj zopet začnemo z novim letom; z novim navdušenjem in novim veseljem. Bog daj mnogo sreče! Odbor za tekoče leto je ustoličila glavna predsednica Mrs. Marie Prislund. Lepo se je zahvalila vsem odbornicam za njih delo v preteklosti, posebno pa bivšim odbornicam, predsednici Ani Zavrl, tajnici Kristine Rupnik in nadzornici Ani Golčnik, ki so pustile radi zaposlenosti.

Vpeljale smo nekaj sprememb, da nekoliko olajšamo delo tajnici pri kolekti asesmenta in sicer bo vsaka članica, katera nima plačanega asesmenta za tri mesece, prejela pismo od tajnice in kuvertu z naslovom tajnice, v kateri lahko dotična članica pošlje denar pismenim potom in s tem bo prihranila skrb in pota obema stranikama.

Prav vesele smo bile nagrade \$20, katero je prejel naš pevski klub iz glavnega urada naše Zveze. Preteklo leto nam je podarila \$20 Mrs. Marie Prislund in to je bil njen osebni dar našemu klubu in sestra Kristina Rupnik je podarila \$12. Najlepša hvala!

Naša organistka in voditeljica pevskega kluba sestra Stanza Frances nam je izkazala svojo velikodušnost ob večkratnih prilikah. Hvaležne smo njej in tudi našemu farnemu vodstvu, oziroma gospodu župniku Rev. Louis Koren za vso naklonjenost. V šolskih prostorih imamo na razpolago sobo, kjer ima pevski klub svoje vaje. Upamo, da bodo naše pevke sodelovale, da se bomo postavile z mnogimi bodočimi slovenskimi koncerti in nastopih v slovenski pesmi.

Vse članice se vljudno vabi na mesečne seje. Začele bomo z novim programom. Vsak mesec bo nekaj posebnega in zanimivega. Po seji v februarju bo patriotičen program v oskrbi sestre Pauline Rupar. Marca meseca bomo imele Birthday Party v oskrbi sestre Mary Godez. V aprilu bo slovenski dan pod oskrbo sestre Kristine Rupnik. Meseca majnika bomo imele "Vprašanja in odgovori," kakor tudi igranje kart in oskrbnica bo sestra Anna Modez. V juniju bo zopet Birthday Party in to pod oskrbo sestre Marie Prislund. To je program do pol leta

in za zadnjega polleta bo objavljen program pozneje.

Opozarjam tudi na novo kampanjo za članice, ki se je pričela meseca januarja. Sedaj imajo prosilke na razpolago nov razred za višjo smrtnino, kakor tudi druge novosti. Seznanimo svoje prijateljice z delom naših podružnic. Ko prečitata Zarjo, izročite jo svoji znanki in prav gotovo se bo tudi ona začela zanimati za našo žensko organizacijo. Razširjamo pozornost med rojakinjami in s tem bomo povzdignile delo naše ženske organizacije Slovenske ženske zveze. Vsaka, katera razume lepe ideale naše Zveze in cilje, za katerimi stremimo, bo prav gotovo videla v njej mnogo lepih koristi in naša glavna predsednica apelira na vse članice, da kupujemo bonde, vsaka po svoji najboljši moči, ker v bondih je sigurnost naše domovine Amerike in svoboda zaslužnjem narodom.

V avtomobilski nesreči je bila naša sestra Matilda Skrinar in njen tri let stari vnuk in se nahajata v St. Nicholas bolnišnici. Vsem našim bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

Prihodnja seja se bo vršila 8. februarja in odbor se vam priporoča za lepo udeležbo.

Mary Godez, predsednica.

Št. 9. Detroit, Mich.—Članice ste vljudno vabljeni na sejo 13. februarja ob štiri popoldne v cerkveni dvorani.

Med nami se vrši spet nova kampanja za pridobivanje članic. Požurimo se, in pridobimo nekaj novih članic za našo podružnico. Mogoče se nam posreči priti do števila 100 pri št. 9. Zdaj lahko agitiramo tudi med drugimi narodnostmi, ki so katoliškega prepričanja in ne samo med Slovenkami. Pogledjmo malo okrog sebe in nagovorimo svoje sosedo in prijateljice ter jih pripeljimo na sejo v februarju. Ako nas bo več, se bomo bolj poživele pri naši podružnici, kjer delujemo složno in kadar pridemo skupaj, smo vse vselega razpoložena.

Pozdrav vsem članicam SŽZ. Vsem bolnim pa ljubelega zdravja!

Angela Kochevar.

Rojstni dnevi glavnih odborov

V januarju smo izpustili voščilo za rojstni dan naše glavne nadzornice Mrs. Pauline Ožbolt, ki je bil 15. januarja. Upamo, da nam bo sestra Ožbolt oprostila. Pošiljamo ji pa en mesec kasnejše toliko bolj tople pozdrave in želje za mnogo let srečnega družinskega življenja in popolno okrevanje od bolezni, v kateri se nahaja zaradi zlomljene noge že par mesecev. Bog vas živi, Mrs. Ožbolt!

Dne 6. februarja je pa rojstni dan predsednice nadzornega odbora in tajnice največje podružnice, št. 25, Mrs. Mary Otoničar. Dne 21. februarja praznuje svoj dan predsednica svetovalnega odseka in tajnica št. 10, Mrs. Frances Sušel.

Želimo jima vse najboljše ter mnogo nadaljnjih let plodonosnega delovanja v blagor Slovenske ženske zveze.

Živele!

Št. 10. Cleveland (Collinwood), O.—Zadnja seja je bila dokaj dobro obiskana. Sprejele smo tudi dve novi članici, kar je lep začetek za novo leto in kampanjo, katera je zdaj v teku. Upati je, da bomo imele vsak mesec nekaj novih članic.

Pri naši podružnici imamo dve članici, ki sta stari nad 80 let in obe sta bolj rahlega zdravja, kar ni čudno pri teh letih. Ko sem članicam povedala na seji, v kakšnem položaju se nahajati, so takoj posegle v svoje žepe in zbrala se je skupaj lepa vsota denarja, iz katerega se je plačal asesment za vse leto in ostalo se je njima izročilo. Bili sta do solz ganjeni in se nista mogli dovolj zahvaliti. Naročili sta mi da se v njunimi imeni zahvalim vsem, ki so prispevale.

V našo sredo je zopet posegla smrt in izbrala za svojo žrtev ustanoviteljico podružnice sestro Mary Glavan in še v najlepših letih, komaj stara 48 let. Bolehala je le teden dni ter podlegla pljučnici. Pokojna sestra Glavan je bila prva predsednica št. 10 in pozneje tajnica in tudi prva glavna podpredsednica. Ona se je veliko žrtvovala za podružnico in razširjanje Slovenske ženske zveze po naših naselbinah. Pridobila je veliko število članic. Največja zasluga za prve uspehe naše podružnice in Zveze gre po vsej pravici njej.

Po nekaj letih oddiha se je ponovno začela udejstvovati in pridobila še marsikatero članico. Njene hčerke so zelo aktivne pri vežbalnem krožku in hčerka Angela je sedanja kapitanka.

Pokojna sestra Glavan je imela lep pogreb. Kadetke so dva večera stale ob krsti pokojne kot častna straža in jo tudi spremile na pokopališče. Tudi od strani članic je bila lepa udeležba, kar je pričalo, da vpoštevamo njeno delo.

V imenu podružnice izrekam težko prizadeti družini globoko sožalje. Njej Njej pa naj sveti večna luč. Me se jo pa spominjamo v molitvi.

Prav težko operacijo je prestala sestra Jennie Fonda. Bolne so tudi sestre Jera Pižmoht, Frances Dremelj in Anna Hočevar. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja. S pozdravom,

Frances Sušel, tajnica.

Slika na naslovni strani

Na naslovni strani te izdaje je slika Pfc. Frances Susel, hčerke tajnice št. 10, ki je pri vojaškem ženskem oddelku WAC-Air Corps Division in se nahaja v Miami Beach, Fla. V vojaško službo se je vpisala meseca majnika, 1943. Svoje čase je bila kapitanka pri vežbalnem krožku št. 10. Naše čestitke in želje za najlepše uspehe. Frances je zares brhka dekle. Živele!

Št. 12. Milwaukee, Wis.—Naša seja je bila precej dobro obiskana. Prosim članice, da mi sporočijo telefonično ali pismenim potom, ako imajo namen plačati mesečnino ali kaj, da se znam ravhati, da ne bo podružnica izgubila denarja, ker ga nimamo v blagajni. Odbor za to leto je sledeč:

Predsednica Marica Kopach, podpredsednica Justina Turk, tajnica

Mary Schimenz, blagajničarka Agatha Dezman, zapisničarka Mary Jamnik, nadzornice: Mary Matitz, Anna Grahek in Mary Gaiser. Naša prihodnja seja je 2. februarja točno ob pol osmih zvečer v Tivoli dvorani.

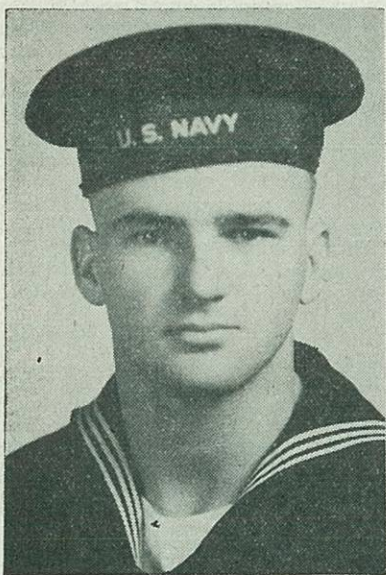
Moja telefon številka je Daly 3284.

Članice prosim, da dobro premislite, predno pustite svojo članarino, ker po 50 let starosti sploh ne morete nikdar več nazaj pristopiti in vsaka, ki je vpisana na novo, je tudi nova članica, kar se tiče smrtnine, ker vzame dve leti, predno je smrtnina \$100. Ostanimo zveste svoji dični organizaciji ter ji pomagajmo do večjega napredka, ker to je za nas dobro.

Vsem tistim, ki praznujete svoj imen ali rojstni dan v februarju, pa iskrene čestitke in najlepšo bodočnost.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam naše SZZ!

Mary Schimenz, tajnica.

JOHN SCHIMENZ, U. S. Navy

Tukaj predstavljamo sina tajnice št. 12, Mrs. Mary Schimenz, ki je pri U. S. Navy in se nahaja v Training School v St. Louis, Mo. Želimo mu vse najboljše v službi Strica Sama ter mnogo lepih uspehov in skorajšen čin častnika. Bog ga čuva!

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Minilo je že več mesecev od zadnjega dopisa, zato sem se odločila, da bom nekoliko poročala, ker je novo leto in kakor kaže, bo treba zopet začeti z istim delom. Želela sem se znebiti svojega urada kot tajnica, pa so me članice kar nazaj na stolček pritiskale, kakor da bi se me držal. Rekla sem, če moram biti pa moram biti, kadar bom umrla, se bom pa že vsega odkrižala. Drugo je vse po starem pri odboru, razen predsednico imamo novo, ki je sestra Frances Lindič in ena nadzornica, ki je sedaj Mary Meljač. Naša bivša predsednica je bila precej oddaljena in ni pri dobrem zdravju. Bila je dobra delavka pri podružnici, za kar se ji v imenu podružnice prav lepo zahvaljujem. Bog plačaj!

Drage sestre! Kakor veste, znesle zdaj naš asesment 40 centov na mesec. Pri nekaterih podružnicah bodo mo-

goče plačevale le 35 centov, kar se pošlje na glavni urad in potem posebej darovale za tekoče stroške podružnice, kar je seveda zelo sitno delo zmeraj nadlegovati, zato so naše članice sklenile, da vsaka prispeva 5 centov na mesec v ročno blagajno, da bo za stroške. Katera članica noče plačevati (kar upam, da ne bo med nami takih), bi prosila, da mi sporoči, da ne bom zalagala za njo. Prosim prav lepo: bodite dobre in pravične in naznanite tajnici, da se zna ravnati.

Zdaj se moram pa tudi jaz malo pohvaliti z našo podružnico, čeprav pravijo, sama hvala ni dobra, morajo drugi hvaliti. Ampak, kdo bo čakal na druge, ki so tako počasni, se bomo pa same. Na zadnji seji so članice nabirale prispevke za St. John's Cathedral Canteen in prosil se še druge, da bi darovale, ker ta denar se bo porabil za naše fante, ki pridejo na dopust in dobijo v tem prostoru lepo zabavo, kakor tudi postrežbo. Lahko prispevate na seji ali pa na 25. v mesecu, ko pobiram asesment.

Med nami imamo članice, ki so že petkrat darovale svojo kri Rdečemu križu in te so: Antonija Glavič, Josephine Hočevar in D. Strekal. Prejele so zlate znake v priznanje. Med nami imamo tudi mater, ki ima pet sinov pri vojaki in to je sestra Jennie Trsinar. V družini imajo devet sinov in tri hčere. Naše iskrene čestitke!

Vljudno ste vse vabljeni na prihodnjo sejo. S pozdravom,

Mary Hrovat, tajnica.

POKOJNI SESTRI V SPOMIN

Božični prazniki so bili za mnoge veseli, za nekatere pa tudi žalostni.

Glavanovo družino v Clevelandu, Ohio, je ravno na božični dan zadela velika nesreča, ko je smrt poklicala ljubljeno ženo in mater k večnemu počitku.

Rajna Mrs. Mary Glavan je bila glavna podpredsednica Zveze v letih 1928-1933. Svoječasno je bila zelo aktivna na Zvezinem polju ter ustanovila prvo podružnico v mestu Clevelandu, ki nosi št. 10 in je danes tretja največja podružnica pri Zvezi. Njenega velikega dela se bo Slovenska ženska zveza vedno s hvaležnostjo spominjala.

Teško prizadeti družini, sorodnikom in prijateljem, kakor tudi podružnici, št. 10 izrekam v imenu glavnega odbora in Zvezinega članstva iskreno sožalje, rajno sestro pa priporočam članstvu v molitev.

Marie Prislend, predsednica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Naša seja je bila uspešna, ker je bilo navzočih mnogo članic. Vesele smo bile imeti med nami našo tajnico, ki je na potu okrevanja. Marie, želimo, da Ti bo ljubi Bog ohranil zdravje! Zahvaliti se moramo njeni hčerki Marion Kurre, ki je v času bolezni vodila tajniški posel, kateri smo vse članice iskreno hvaležne. Na Silvestrov večer smo se imele

prav prijetno na veselici. Seveda gre hvala Mr. in Mrs. Sezon, ki sta neprenehoma igrala lepe valčke in poskočnice, saj pravijo, kjer je godba, tam je veselje. Žal naj bo vsem, ki ste zamudile. Vemo, da v teh razmerah se je težko veseliti, toda vsak potrebuje nekoliko razvedrila za boljše zdravje. Vsi želimo, da bi nam leto 1944 prineslo konec vojske in vrnitev naših vojakov k svojim dragim.

Naša sestra Skok ni bila na veselici, njo je sreča čakala doma, ko je skrbel, kdaj se bo vrnil njen mož in ko je prišel, jej je prinesel velik zavoj in ona, vsa radovedna, kaj je prinesel, je morala počakati, da je mož odvil in potem jo je lepo pokrtil z krasno posteljno odejo, katero je dobil kot prvo nagrado na veselici. Mrs. Skok, priskrta hvala za darilo \$5 v blagajno!

Lepa hvala pripravljalnemu odboru, ki se je največ trudil za uspeh veselice in vsem, ki so posetili smo tudi hvaležne. Prebitek je lepo povišal našo ročno blagajno. Odbor je bil prav zadovoljen.

Na zadnji seji je naša predsednica Mrs. Josephine Schlossar prosila, da zopet pomagamo do lepega uspeha pri prodaji bondov četrtega posojila. Bodo zavedne državljanke Amerike ter kupujemo bonde, darujmo svojo kri Rdečemu križu in pomagajmo na vse načine, da bo čimprej zmaga pridobljena.

Bolna je sestra Milka Bratanič, ki je prestala težko operacijo. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje in članicam se priporoča, da obiščete bolne sestre.

Dovolite, da vas opozorim na našo novo kampanjo za članice. Sedaj je med nami tisti čas, da pomnožimo število članic pri podružnici. Sprejemajo se vse dobre katoličanke do 50 let starosti, ne oziraje se na narodnost. Povejmo to svojim znankam in sosedam ter jih pripeljimo v naš krog. Matere, vpišite svoje hčerce, da bodo znale kaj je Zveza že v mladosti in bodo imele toliko več veselja, ko dorastejo. Ko nas več ne bo, potem bodo one zastopale naše delo, da bo Zveza procvitala dolgo vrsto let in bo krasen spomin hčeram od svojih mater!

Ne pozabimo naše seje na drugi torek v mesecu v navadnih prostorih. Opravile bomo dva dobra dela. Namreč ob pol osmih so večerne molitve in ob osmih zvečer se začne naša seja.

Na veselo svidenje!

Mary Kastner, poročevalka.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Prva seja tekočega leta je bila živahno zastopana; v upanju, da se tudi vseh bodočih mesečnih sestankov z zanimanjem udeležujete, drage sestre, izrekam vam toplo zahvalo!

Razburjenje glede deset centov po višanega asesmenta naj se blagovoljno vblaži vse povsod, ker radi enega dajma v teh časih, baje ne bo nihče obubožal. Vsaka članica širom podružnic naj sama izračuna že svojo vplačano svoto pa bo prišla resnici v oči, da še prav nobena ni dosedaj v vseh teh letih vplačala sto dolarjev, kar je posmrtninski znesek in tudi še ne bo nobena tako kmalu! Kar nekaj nadnarane pričakovanja od neke je seveda ni v realnem življenju in ker je sedaj črno na belem, da se ases-

ment ne bo več zviševal, torej: neka bude, kot pravi Hrvat! Po mojem skromnem mnenju naj bi se omejila tudi konvencija, ker težki glavobol in nepojimljiv trud ter nepotrebnih stroškov povzročajo enaki, dasi narodni sestanki. Naj se mi blagovoli oprostiti radi te odkritosrčne izjave. Skromnost v vseh ozirih je še vedno moj vzor!

V čast in ponos mi je objaviti ime naše zavedne članice gospe Karoline Kotnik, katera je že petkrat darovala svojo kri za Rdeči križ. Plemenitost srca se šestokrat slika v duši Slovenke in gospa Kotnik je gotovo vredna priznanja. Tudi poklon gospej Anna Legan za njeno dvakratno požrtvovalnost v isti namen.

Gospa Alice Kokal, kot predsednica

Strukel in gospe Mary Poje in Josephine Gorjup sprejmite isto besede zahvale za zavednost napram tej človekoljubni organizaciji.

V ročno blagajno pa je prispevala svoto dva dolarja gospa Christine Pirnat. Tako smo lahko prepričane, da so pri št. 18 fino fajn dekleta, dasiravno ni članstva štab med najbolj okroglimi številkami.

Sestre, kampanja je zopet med nami, torej: korajžno na delo za večje število članic!

K sklepu prosim vse one, katerim pod nobenim pogojem noče biti SŽZ pri srcu, naj mi značajno objavijo svoje mnenje ob pravem času, da se ne bo zalagalo za nje iz žepa drugih; vsaka mora pač sama vzdrževati članarino, kar je pač pošteno toliko v blagohotno naznanilo in da se vidimo 8. februarja tudi na Valentine zabavi, card party. Pozdrav.

Josephine Praust, tajnica

Št. 19, Eveleth, Minn.—Leto 1943 je za nami. Zdi se mi umestno podati kratko poročilo o delovanju naše podružnice v preteklem letu.

Meseca aprila smo imele peциno razprodajo, katera je lepo uspela. Za tem smo imele kino pardi, kjer je bil tudi lep izid, za kar gre čast in priznanje pridnim članicam. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovale, bodisi s svojo udeležbo, ali s prispevki

in pri delu. Posebna hvala tistim, ki ste prodajale tikete in tudi tistim, ki ste jih kupili, ker to je en način, da se pomaga do gotovega uspeha. Lepo je od naših članic in občinstva v splošnem, če se dobi ob takih prilikah vsestransko zanimanje in pomoč, ker v složnem delovanju se vedno lahko zanesemo, da bomo prinesli napredek podružnici in Zvezi.

Prav lepo je bila obiskana seja v januarju. Po seji smo igrale kino, tako je bil prav prijeten sestanek. Vemo, da bi bila še večja udeležba, ako bi ne bilo toliko ljudi bolnih na prehladih, toda upamo, da boste vse zdrave ob času prihodnje seje. Ako boste pridno hodile k sejam, potem lahko pričakujemo vedno lep užitek, ker s svojo navzočnostjo nam pomagata do

Edward Raymond Trsinar
Armed Guard Center
1 Ave., 52 St., Brooklyn, N. Y.

Rudolph Trsinar A.M.M. (3-c)
Composite Sqd. No. 11
care Fleet Post Office
San Francisco, Cal.

Pvt. Stanley F. Trsinar
Co. B, 32nd Repl.
Camp Elliott
San Diego 44, Cal.

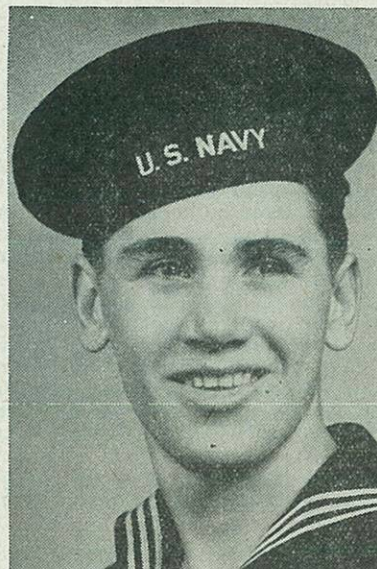
Mrs. Jennie Trsinar, 10505 Prince Ave., Cleveland, Ohio, članica št. 15, Newburgh, je mati, ki ima pet sinov v službi Strica Sama. Trije sinovi so pri mornarici; eden v armadi in eden pri marinih.

Sestra Trsinar, rojena Travnik, je bila rojena v vasi Moškovec, fara Žužemberk.

Bog daj, da pride vseh pet sinov nazaj v zdravju in z zmago. Naše čestitke blagi materi!

Pfc. Ralph R. Trsinar
35061403 — A. P. O. 15042
New York, N. Y.

Albert F. Trsinar, S (2-c)
A. T. B. Bks. 106
Flotilla 21 Gr. 92 Div. 98
Little Creek, Va.

boljših zaljučkov bodisi kar se tiče seje in pa tudi zabave po seji.

Skozi pretekle mesece smo nabirale tudi prispevke za pomožni sklad, ki se zbira za reveže v domovini. Sparovček je že napolnjen za enkrat in poslan bo v glavni urad SZZ. Koliko je notri, bo poročano na prihodnji seji. Prav lepa hvala vsem darovalkam. Vsak najmanjši dar je dobrodošel.

Bog daj, da bi nam to leto prineslo zaželjeni mir, ker vojska je strašna nesreča za vse. Pri naši podružnici imamo članico sestro Sterle, ki je v vojaški službi pri WAC. Sestra Udovih ima tudi hčerko v službi Strica Sama in to pri mornarici. Veliko število sorodnikov naših članic je pri vojaki. Nekatere matere imajo po tri do pet sinov pri vojaki. Tudi očetov je že veliko poklicanih. Samo, da bi se zdravi vrnili je naša hrepeneča prošnja do Boga!

Bolne so sestre Mourin, M. Perušek in tajnica Rose Jerome. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja in na svidenje na seji.

V zadnji Zarji ste brale, da je v teku kampanja za nove članice. Prosim, matere, vpišite svoje hčerke in svoje sorodnice in znanke, ker v mladini je naša bodočnost.

Pred par meseci sem poročala žalostno vest, da je zgubil življenje v bitki za domovino Joe Kinkela, sin naše članice in zopet moram poročati slično vest, katero je prejela poročilo sestra Frances Sterle, da je padel njen sin v bitki v Italiji dne 19. novembra, 1943.

Vse članice smo bile globoko ginjene nad to novico in sočustvujemo z materjo v njenih bridkih urah. Hudo je na svetu za mater, ko vzgojuje svoje otroke in potem, ko dorastejo so pa poslani v boj in mnogi izmed njih bodo žrtve usode. Bog jim daj raj nebeški. (V angleškem delu Zarje je priobčena njegova slika, kakor tudi sestre, ki je pri vojaki.)

K zaključku dopisa se prav lepo zahvaljujem vsem našim odbornicam in članicam za vso kooperacijo v preteklosti in upam, da boste zvesto pomagale tudi v tem letu, da bomo imele še večji napredek. Naša dolžnost je, da delujemo za dobrobit našega naroda in s tem bomo pomagale sebi in našim otrokom in še posebno doraščujoči mladini, da bo imela od nas nekaj na česar bo ponosna. Me ne bomo na svetu za vselej, ampak delj kot naše življenje je življenje naših organizacij, zato delujemo za njih uspeh, ker s tem delujemo za svoj ponos in narodu v čast. To je ena največjih zaslug vsake zavedne Slovenke v Ameriki in nobena bi ne smela biti v tem oziru mlačna ali brezbrizna. Ves denar in vse drugo nam ne bo toliko koristilo osebno, kot pa me lahko koristimo svoji organizaciji in potem nje svojem ugledu, ker to bo vse kar bomo zapustile svojim potomcem. Torej delujemo za večjo SZZ!

Na svidenje na seji 9. februarja in upati je, da bo lepa udeležba, ker po seji bomo imele zopet veselo preseñenje, saj tako nam namigujejo, da bo nekaj posebnega. Z lepimi pozdravi.

Mary Lenič, predsednica

Drage sestre št. 19 SZZ

Z globoko ranjenim, žalostnim srcem izrekam najlepšo zahvalo članicam podružnice št. 19 v Eveleth, Minnesota za izkazano sočustvo v usodnem letu 1943. Tolažile ste me, ko sem izgubila ljubljene soproga 11. marca, 1943, ki je bil tako dober oče družini. Prinesle ste mi vsakovrstne stvari in tudi podarile za svete maše.

Skušala sem preboleti prvo nesrečo in žalost in živeti za moje ljubljene štiri sinove in dve hčeri, ki so odšli tako daleč po svetu. Pričakovala sem njih povratek, kakor vsaka mati izmed vas pričakuje svoje nazaj. Toda moja sreča se je pogreznila v letu 1943. Ne njeno mesto je stopila najhujša žalost zame. O, usoda, zakaj si tako kruta zame, da mi ni mogoče prenesti . . .

Od vojnega oddelka sem dobila vest, da je padel v bitki v Italiji moj ljubljani sin Norbert, ki mu je manjkalo samo 15 dni do 25 let. Kakšno trpljenje prenašam v svojem srcu jaz, to ve samo tista mati, ki je imela tak udarec. Želim, da bi nobena ne dočkala tega trpljenja, katera ga še ni.

Ko je prišel sin na pogreb svojega očeta meseca marca, me je tolažil: Mama ne jokaj. Ata in Ti sta imela vsaj priliko živeti skupaj, dočim mi mladi, ki smo zapleteni v vojsko nimamo še tiste prilike do življenja! — Oh, kako resnične so bile te njegove slutnje. O, kruta vojska, zakaj nam pobiraš najdražje na svetu nam materam? Bom končala . . .

Sprejmite drage sestre mojo skromno zahvalo za vašo dobrosrčnost, ko ste dale za svete maše. Skušala bom povrniti, kar bo v moji moči. Mnogo ste žrtvovali v preteklem letu. Želim vam zdravja v novem letu in Bog plačaj!

Frances Sterle

Le pogum, sestra Sterle!

Akoravno je resnica, da le srce matere, ki je občutilo to žalost pozna grenkosti vojske, vendar nas je mnogo, ki globoko čutimo za vsako mater, ženo, sestro, brata in sorodnika, od katerih je dragi padel v tej vojski. V srcu se res nekaj trga, ko človek premišljuje o teh grozotah. Ampak ni za pomagati. Molitev je edina tolažba in pa zavest, da zna enkrat biti gladkejša življenje za naše otroke.

Sestra Sterle. Vas predstavlja znamenje zlate zvezde od katere odsevajo vsa žrtva materinstva. Bog nas je ustvaril, Bog nas bo vzel, ene tako, druge drugače. Ne žalujte temveč preženite svojo tužnost s ponosom, da Vaš sin je padel junak! Bog Vas živi!

Albina Novak

Št. 20, Joliet, Ill.—To je moj prvi dopis v tem letu. Želim, da bi prineslo vsem najboljše zdravje ter ljubi mir vsem narodom sveta.

Pri nas razsaja grda bolezen flu in muči bolnike po štiri ali pet dni, da morajo biti neprestano v postelji in potem vzame delj časa predno se pride spet k pravi moči. Bolne so bile sestre Anna Mahkovec, Frances Horvath in njen soprog, ki je imel pljučnico: Theresa Kodrick, Ursula Ambrose in Mr. John Kren, soprog sestre Frances Kren, ki boleha že čez leto in je že več mesecev stalno v po-

stelji. Vsem bolnikom želimo hitro okrevanje.

Število vojnih žrtev pri naši fari se je že pomnožilo na pet. Zadnja dva, ki sta dala svoje mlado življenje sta Pvt. Bernard R. Barbic, ki je bil eno leto pri U. S. Marines in zapuša starše Mr. in Mrs. John Barbic ter tri brate in tri sestre; žalostno novico, da je padel njun sin sta prejela 10. januarja Mr. in Mrs. John Suhadolc. Pfc. John Suhadolc je bil ubit v bitki v Italiji 21. decembra. Pri U. S. Army Infantry je bil ravno eno leto. Poleg žalujočih staršev zapuša tri brate in eno sestro.

Tako se množijo zlate zvezde na zastavi v naši cerkvi. Bog dal, da bi bilo kmalu konec vojske in naši dragi zopet bili med nami ter ublažili srca svojih sorodnikov in prijateljev. Žalujočim izrekamo naše globoko sožalje. Mi se pa spominjamo naših junakov v svoji vsakdanji molitvi. Naj jim bo lahka tuja zemlja!

Na letni seji v decembru se je nabralo \$17 za Jugoslovanski relief. Prav lepa hvala darovalkam, ki ste velikodušno prispevale. Res bo še treba veliko svoto denarja za odpomoč ubogim revežem in naša dolžnost je, da vsaj nekoliko prispevamo v blage namene. Kate- ra članica želi kaj darovati v ta namen, lahko to stori vsak čas in meni izroči nakar bom jaz poslala na naš glavni urad.

Poročila se je Mary Kucicic, hčerka Mr. in Mrs. Joseph Kucicic, s Pvt. Henry Chinderle. Poroka se je vršila v St. Mary hrvaški cerkvi Obrede je izvršil Rev. Joseph Yurkovich. Mlademu paru želimo vse najboljše v novem stanju.

Odbor za to leto je sledeč: Predsednica Emma Planinsek, podpredsednica Anna Mahkovec, tajnica Josephine Muster, zapisničarica Josephine Erjavac, blagajničarka Mary C. Terlep, nadzornice: E. Kastelec, Jennie Benedik, M. Hochevar, rediteljica Mary Kunstek.

Ker pišem pred januarsko sejo ne morem poročati kako je bilo in to storim v prihodnji izdaji. Prosim, da bi se redno udeleževale sej, ki so zanimive in se razvedrite v lepi družbi. Pozdrav.

Josephine Muster, tajnica

Št. 20 sodelovala pri prodaji bondov

Drugi teden v januarju je bil posvečen kampanji za prodajo vojnih bondov. V veliki modni trgovini v mestu so dali na razpolago peto nadstropje, kjer so bile povabljene vse narodnosti, da sodelujejo na programih, ki so se vršili tekom tedna. Slovenci smo imeli svoj dan v torek 11. januarja. Članice naše podružnice št. 20 so posvetile v ta namen svoj čas ter poslale zastopstvo v narodnih nošah in te so bile Mrs. Emma Planinšek, Mrs. Josephine Muster, Mrs. Caroline Gregorcich in Miss Olga Erjavac. Tudi deklice mladinskega krožka, ki imajo narodne noše so bile navzoče.

V soboto 15. januarja je bil dan za Jugoslovane. Začelo se je z raznimi govori, nastopila je godba fare svete- ga Jožefa, potem se petju nastopili od hrvaške šole in igrane so bile rekordirane srbske pesmi. Nastopil je tudi KSKJ Activity klub, ki je proizvajal točke v "twirling." Prav posebno za-

nimanje je pa vzbudil nastop našega mladinskega krožka, oziroma naš Junior drill team. Med nastopom sta pa peli kadetki Jennie Pirc in Doris Bistry. Obe deklici imata izborne glasove in poslušalci so jih v zadovoljstvu občudovali. Nastopile so tudi Francine, Marie in Bernadine Vranicar, ki so zapele nekaj slovenskih pesmic, katere so zlasti tujci poslušali z vso pozornostjo ter bili očarani nad našo lepo pesmijo. Nastopile so tudi deklice v narodnih nošah 36 po številu, ki so proizvajale narodne plesje. Bile so tako pristrkane, da bi jih človek kar naprej gledal. Končno so pa nastopile naše "baton twirlers" od mladinskega krožka v lepih uniformah in pokazale njih spretnost s palicami in to so storile zelo precizno ter žele ogromen aplavz za njih nastop.

Petje je na klavirju spremljevala Olga Erjavec in igrala je tudi za druge točke. Za narodne plesje je pa igrala na harmonike Marie Crnkovich, ki je bila tudi oblečena v narodno nošo in sicer kot mlad fant. Slovenski del programa ta dan je bil priznan kot najlepši.

V narodni noši so bile ta dan Mrs. Mary C. Terlep, Mrs. Josephine Muster, Mrs. Frances Hrovat, Mrs. Mary Kunstek, Miss Mildred Erjavec, Misses Theresa in Marie Metesh. Obakrat so članice št. 20 SZZ imele na razstavi krasna ročna dela, ki so bila prinesena sem iz Slovenije in med predmeti je bila tudi punčka, oblečena v narodno nošo. Ta punčka je bila prinesena iz domovine leta 1938. Vojnih bondov so Slovenci kupili za \$108.000.00 to je na soboto in prvikrat pa za dva tisoč. To je bil lep izkaz patriotizma. Članice št. 20 imamo pa zavest, da smo pokazale plemenitost našega narodnega duha, akoravno nismo najmočnejši v Ameriki. Odzvale so se klicu Strica Sama in s svojo narodno nošo pokazale, da so pristne Slovenke. Vsa čast tistim, ki so pomagali za uspeh na omenjena dneva!

Poročevalka

JUGOSLOVANSKI DAN

Tudi v Clevelandu smo imeli drugi teden v januarju posvečen kampanji za prodajo bondov četrtega posojila in naša največja modna trgovina je tudi dala svoj prostor na razpolago za nastop različnim narodnostim. Za Jugoslovane je bila določena sreda, 12. januarja in smo se tudi odzvale v narodnih nošah. V slovenskih narodnih nošah so bile navzoče Mrs. Mary Yapel in Mrs. Antonia Svetek od podružnice št. 14 in Mrs. Frances Ponikvar od št. 25 ter vaša urednica, ki je bila načelnica tistega dneva. Bondov je bilo prodanih za lepo vsoto. V soboto je bil pa skupen nastop vseh narodnosti in je bil res lep program.

Opomba urednice: Najbrž, da so se slični programi vršili po mnogih naselbinah. Zelo bi radi, da bi nam članice poročale o svojih nastopih, ker potem bomo vedeli, kje so naše podružnice sodelovale. Naj si vzame katera izmed članic malo časa in poroča v javnost o doprinosih v tem oziru.

POZOR, CLEVELAND!

Zelo bi rada s tem apelom segla v srca naših zavednih rojakov in rojakinj in zlasti vseh, ki stanujejo v Clevelandu, da bi skupaj držali v kampanji, ki je sedaj v teku za četrto vojno posojilo ter kupili svoje bonde od naših ljudi, da bomo imeli seznam ob koncu kampanje, oziroma da vemo, za koliko je bilo kupljenih med nami bondov. Naše slovenske banke v Clevelandu so vam na razpolago. Dalje se prodajajo bondi tudi v uradu Slovenske dobrodelne zveze, ki se nahaja v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju v uradu tajnika Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Dalje vas bodo obiskali prodajalci, ki vam bodo prav radi bili v postrežbo, ako ne morete sami iz hiše ali nimate časa, da bi šli sami na banko ali dotične postaje. Jaz sem slučajno v izvršnem odboru in mi je res veliko na tem, da bi bil lep uspeh. Ne bo to sicer novica za ameriško javnost, da smo zelo patriotični, pač pa bomo samo potrdili, da smo skoz in skoz zavedni Amerikanci!

Albina Novak.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.— Za vedno se je poslovila in vzela slovo od nas naša dobra članica Amalia Škoda. Svoje trudne oči je zatisnila dne 24. decembra in pokopana je bila 27. decembra ob veliki udeležbi članic, prijateljev in svojih domačih. Pokazalo se je, da so jo vsi ljubili. Bila je ustanoviteljica naše podružnice in vsa leta dobra in zvesta članica. Draga sestra Škoda, me Te bomo pogrešale, toda potolažene smo v veri, da se snidemo nad zvezdami. Smrt je božja volja, kateri se mora ukloniti vsak zemljan. Pokojna sestra je zapustila moža Antona, tri hčere, dva sinova, dve sestri in mnogo sorodnikov, kakor tudi prijateljev. Počivaj v miru božjem in naj Ti bo rahla ameriška gruda. Priporočam jo v molitev in blag spomin. Naše sožalje vsem preostalim.

Na dopustih so bili sinovi sledečih mater: Anna Fabris, Amalia Sterle, Theresa Poturica, Mary Sinkovic in Rose Kovach. Srečne matere, čeprav samo za par dni.

Na zadnji seji smo praznovala rojstni dan sestre Agnes Zakrajšek. Še na mnogo let sreče in blagoslova je naša iskrena želja!

Srčna hvala za lepa darila našim dobrim sestram Josephine Zupan, Mary Stevens in Theresa Kozuh. Bog vam stotero povrni!

Žalibog, moram poročat, kar prav ne rada, ker stavila bi vse, da pri naši podružnici imamo samo zveste članice, pa jih je nekaj pustilo zaradi borih 10 centov naklade. Jaz sama ne vem, kaj bi še rade nekatere ženske za 10 centov od nas? Mislim si, Bog sam ve, ali bodo res zaradi teh 10 centov kaj bolj bogate tiste, ki so pustile ob koncu leta? Res so nekatere čudne, kar naprej trdijo svoje, čeprav vidijo, da je na vse strani vsaka stvar zdaj dražja in tega niso krivi naši voditelji, pač pa so nas razmere do tega spravile.

Drage sestre, samo še par besed bi rada k temu dostavila: srečne in bogate se počutimo me, ko spadamo v tej širni Ameriki in smo združene v eni lepi organizaciji kot zavedne hčere

slovenskih mater, ki so vsega spoštovanja vredne, ampak smo bile med svetom nepoznane, dokler se nismo združile v eno skupino. Zdaj se pa v vsaki slovenski naselbini sliši naš glas. Katera izmed nas količkaj čuti ljubezen do svoje narodnosti ne bo nikdar zatajila svoje narodnosti in zatrla tisto, kar je v naših srcih in človeka kar zatišči pri srcu, ko sliši opazko: "Bom pa pustila," in če vprašate zakaj, dobite odgovor, "ker ne bom plačala 10 centov..." Bog se usmili!

Vas vse prav lepo pozdravljam,

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Že je pretekel en mesec leta 1944. Poročati vam moram, drage sestre, da je bila seja 11. januarja zelo dobro obiskana, za kar vsa čast našim članicam, ki so se odzvale v lepem številu. O, kako veselo razpoloženje je vladalo med nami in zadovoljnost nam je sijala iz obrazov, ko smo videle, da se naše članice resnično zanimajo za dobrobit podružnice. Le tako naprej, drage sestre, ter nadaljujte v tem lepem duhu, da bomo imele vsak mesec še večjo udeležbo, ker to nas bo navduševalo za napredek naše podružnice. Le dobro si zapomnite izrek, ki pravi, da sloga jači in nesloga tlači! Zato, drage sestre, držimo skupaj in sodelujmo za obstoj naše lepe in nam koristne organizacije Slovenske ženske zveze v Ameriki!

Drage sestre! Na seji 11. januarja smo sklenile, da se začne s sestanki šivalnega kluba v sredo večer, 19. januarja na mojem domu, 5418½ Dresden Way. Le pogum in dobro voljo, drage sestre, tukaj si bomo pomagale druga drugi z vzorci in vsaka bo lahko naredila, kar jo veseli in kar rabi za svoj dom koristnega. Ko bomo imele vse v redu, bomo poročale o našem delovanju.

Dalje je bilo sklenjeno, da se vsak drugi sestanek vrši pri drugi članici. Jaz sem ponudila svoj dom za začetek. Ko sem bila vprašana, kaj bomo naredile na prvem sestanku, sem odgovorila, da se bomo najprvo pogovorile, kaj si bo katera naredila, potem bomo malo pokramljale, kakor se sploh ob takem slučaju spodobi. In sedaj, ko je ravno pred pustom, bomo lahko zažingale tisto predpustno, ki vem, da je vsem znana:

"Hopsasa, hopsasa, pustna nedelja; lan' sem bil krofov sit, letos pa zelja. Hopsasa, hopsasa, pustna nedelja; Krajčeva Mica bo spekla potico, Gašperjev Jože prinesel bo vina, Hopsasa, hopsasa, pustna nedelja; Gašperjev Jože prinesel bo vina!"

Torej, naj zadostuje za sedaj, prihodnjič poročam kaj več o našem napredku.

Pozdravljene vse članice pod okriljem Slovenske ženske zveze po širni Ameriki!

Mary Golobič, zapisničarica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Veselo in zmagovito novo leto 1944 vam želim ter se zahvaljujem za vse, kar ste do brega storile druga drugi in za podružnico ter Zvezo. Priporočam, da bi tudi v bodoče delovale složno in se prijazno prilagodile vsem spembam. Zaradi 10 centov več na mesec se ne bi smele pritoževati, ker gre za dobro stvar in bolj sigurno bodočnost naše

Zveze. Kolikokrat potrošimo 10 centov kar tja v en dan, pa ni nič zato. Tuka, je pa za boljše denarno podlago naši Zvezi, ker nihče ne ve, kaj nam časi prinesejo in po vojski zna biti mnogo več smrtnih slučajev, kot jih je bilo doslej.

Torej s početkom tega leta plačujemo 35 centov na mesec, katera vsota se pošlje na glavni urad. Opozarjam vse tiste, ki pošiljate po otrocih, da ne pozabite dati 10 centov več, da ne bo tajnica imela preveč sitnosti. Pomnite, da tajnica ne bo založila več kot en mesec za nobeno članico, katera ne plača drugi mesec, bo suspendirana. Ako se med časom pripeti nezgoda, naj krivico vsaka pripiše sami sebi. Preteklo leto so nekatere izkoristile ročno blagajno s tem, da so rajši pustile Zvezo, kakor pa plačale svoj dolg, kar nikakor ni pravično.

Znano vam je, da so domači stroški precej veliki med letom. V ta namen je bilo sklenjeno, na glavni seji, da vsaka članica prispeva \$1 na leto v ročno blagajno, kar bo za pokritje tekočih stroškov. Prosim vas, vpoštevajte ta opomin. Dobro veste, da nismo imele prireditve že par let in tudi letos to ne bo mogoče, toda denar mora priti od nekje za stroške plačat.

Sestre, prosim vas, da obiskujete bolne sestre. To je vendar naša dolžnost. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja, kakor tudi soprogu sestre Ferderbar, ki se nahaja v Braddock bolnišnici. Tudi on bo zelo vesel obiska.

Za leto 1944 je ostal ves bivši odbor, razen podpredsednice sestre Mary Mramor, ki je bolna in na njeno mesto je bila izvoljena sestra Mary Anzlovar, ki je bila deset let naša blagajničarka. Najlepša hvala vsem sestram za sodelovanje v preteklosti v nadi, da bomo tudi odslej vedno delale v lepi sestrski slogi.

Sporočati imam žalostno novico, da je 30. novembra mirno v Gospodu zaspal soprog naše sestre Sophie Kučič-Fabjančič. Zapustil je ta svet v najljepši cvetoči mladosti, star 26 let. Uboaga, mlada soproga je komaj živa ostala od strašne nesreče, katera jo je zadela po par letih zakonskega stanu. Draga sestra Sophie! Ne jokaj, ker bo prišel čas, da se boš zopet združila s svojim vrlim soprogom v kraju, kjer ne bo ločitve in ne prelihanja solz. Naše globoko sožalje! Pokojnemu pa naj bo lahka ameriška zemlja. Priporočam ga v molitev in blag spomin.

Mlada sestra Rose Kučič se še nahaja bolna v Cresson, Pa. Na letni seji smo navzoče in še nekatere druge zbrale nekaj denarja ter bolni sestri poslale majhen spominček za božič, kar jo je zradostilo ob sprejemu. Ona in njena mama, Mary Kučič se lepo zahvaljujeta vsem skupaj. Njena mama je bila ginjena, ker smo se spomnile na njeno bolno hčerko, kateri se zdravje polagoma vračuje za kar hvala Bogu. Sestra Kučič se tudi lepo zahvaljuje vsem članicam, ki so izkazale sočutje njeni hčerki, ki je izgubila soproga. Pravi, da sama ne ve, kako je mogla vso to žalost preстати v preteklem letu. Sin je šel k vojakom, hčerka bolna in potem pa še smrt zeta. Sestra Kučič, ne bodite potrti, ker se bo vse obrnilo na srečnejše dneve, saj pravijo, da kogar Bog tolče ga tudi ljubi.

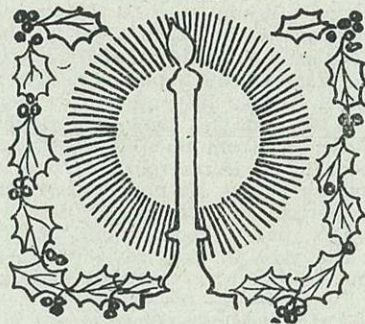
Sestre, pričela se je kampanja za

nove članice. Upati je, da boste članice dokazale svojo ljubezen do Zveze ter ji zvesto pomagale do napredka in ugleda. Zlasti se priporoča vsem materam, da vpišete svoje mladoletne hčerke. V mladinski oddelek se sedaj sprejemajo deklice od rojstva do 18 let starosti in asesment je samo 10 centov na mesec.

Končno želim zmago Ameriki in zdrav povratek naših dragih. Kupujmo vojne vonde in znamke ter pomagajmo do hitrejših zmag.

Pozdravljene.

Anna Tomašič, predsednica.

SVEČNICA 2. FEBRUARJA

Ali sploh še vemo, kakšen pomen ima blagoslovljena sveča?

Že v praksiščanstvu je veljala za simbol Kristusov. Kakor svetli plamen sveti iz čistega voska, tako sije Kristusovo božanstvo iz njegovega telesa. In kakor se sveča izgoriva, da sveti, tako se izčrpava Kristus za Boga in za blagor človeštva. Ker je sveča simbol Kristusova, zato tudi gore vedno sveče na oltarju pri sv. maši. Voščene sveče ne more na oltarju nadomestiti nobena druga razsvetljava.

Prav poseben pomen pa ima še blagoslovljena sveča zaradi blagoslovnih molitev, ki jih moli duhovnik pri blagoslovu na svečnico. Prva molitev se glasi:

"Sveti Bog, vsemogočni Oče, večni Bog, ki si vse iz nič ustvaril in dopuščaš, da po delu čebel nastane vosk in ki si na današnji dan izpolnil prirsčne prošnje pravičnega Simeona, prosimo Te, blagoslovi te sveče za porabo ljudi v blagor duše in telesa vseh, ki so na vodi ali na suhem. Blagoslovi imena in na priprošnje blažene, vedjih s klicanjem Tvojega najsvetejšega no čiste Device Marije, katere praznik danes pobožno praznujemo in na priprošnje vseh Tvojih svetnikov usliši prošnje svojega ljudstva, ki te blagoslovljene sveče spoštljivo v roki držeč, želi tebi zapeti hvalno pesem in Tebe slaviti."

"V blagor duše in telesa" so torej blagoslovljene sveče. Zato jih verniki prižigajo zlasti v nevarnostih, kakor ob huđi nevihti, v nevarni boleznih in ob smrtni uri.

Ni morebiti vraža, ampak je liturgija cerkve, da kdor te sveče, ki jih dobi na svečnico iz duhovnikove roke, nosi in uporablja, je deležen posebnega varstva.

Če me katoliške žene in dekleta hočemo živeti s cerkvijo, je naša dolžnost, da na svečnico tudi v naš dom prinesemo blagoslovljeno svečo in ga tako postavimo pod posebno božje varstvo.

Št. 28, Calumet, Mich.—Pozdravljene glavne odbornice in vse članice Zveze! Lepi prazniki so prošli, ki so bili enkrat simbol miru. Kaj so pa zdaj? Prazniki ali ne prazniki, med nami ni pravega veselja. Še nas običajni pozdrav: vesel božič je zvenel nekako žalostno, ker naše misli so daleč proč pri naših sinovih, katerim je bil božič z bombami in s smrtjo nad glavo praznovan.

Bližajo se zopet drugi prazniki, simbol zadoščenja za hudobije. Slovenske matere širom Amerike, kako bi bilo, če bi proglasile za naš praznik dan 25. marca, ko je praznik Oznanenja Marijinega ter se skupno udeležile sve-te maše in svetega obhajila in to po vseh slovenskih naselbinah širom Amerike! Naj bi ta dan bil posvečen Materi Mariji od slovenskih vojaških mater!

Naša večletna tajnica Mrs. Stanfel je prva mati, ki je izgubila sina v tej vojski od naše podružnice. Vse članice globoko sočustvujemo z njo.

Vas vse najlepše pozdravljam. Ena izmed tisoč žalostnih mater.

Mary Stefanich.

21—4th St., Calumet, Mich.

Lepa ideja, sestra Stefanich!

V teh resnih časih človek najde največji mir za svojo dušo v molitvi in zato se toplo strinjamo z Vašo idejo in priporočamo članicam, da o tem sklepajo na prihodnji seji in tudi pomagajo, da se lepo izpelje.

Št. 29, Broudale, Pa.—Naša seja v januarju je bila slabo obiskana, ker je bilo neudobno vreme. Prosi se vas, da pridete v februarju v velikem številu in to od blizu in daleč, kar bo vsem v korist.

V bolnišnico se je morala podati sestra Zavrl, ki je trpela na posledicah zastrupljenja krvi na roki, katera nesreča se ji je pripetila v tovarni, ko se je zbodla in kri v roki je bila naenkrat zastrupljena. Bila je dva meseca na bolniški postelji. V njenem imenu se zahvaljujem vsem članicam za dar, katerega so ji poklonile. Zahvaljuje se tudi za mnogotere obiske v bolnišnici in na domu in še posebno je hvaležna Mrs. Drašler, ki je bila zmeraj pri roki in ji stregla, kakor tudi Mrs. Grdin.

S pozdravom.

Mary Pristavec, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Veliko vajakov smo imeli doma za božične praznike, tako smo mi in naši fantje vsaj za nekaj dni pozabili to strašno vojno.

Prvi je prišel Albert Fajfar, ki je pismonoša v Tennessee in dobri Bog ga je poslal prav v tistem času, ko je bila njegova mama prav resno bolna. Gotovo ji je ta nepričakovani obisk tudi veliko pripomogel k zdravju.

Sestra Kocjan je dobila pismo od sina, ki je pri mornarici, da je bil ranjen, toda je že okreval ter se vrnil k službi na parniku. Bil je v Novi Zelandiji prav takrat, ko je bila tam Mrs. Roosevelt in je dirigiral godbi, ki je igrala za Mrs. Roosevelt. Ed. Kocjan je namreč dober godbenik od rane mladosti in zdaj se je pa še toliko pričel, da je dirigent.

Technical Sergeant Philip Mlakar je bil že več kot 40-krat v bombniku nad sovražnim ozemljem v Evropi in tudi takrat je bil v enem izmed bombnikov,

ko se je peljal predsednik Roosevelt in njegov štab v Teheran, Perzija in nazaj.

Eden izmed mojih štirih sinov je dovršil šolo v New Yorku prav pred božičem ter je tudi prihitel domov na sveti večer.

Od drugega sina, pilota, ki je vozil bomber in bil več kot 25-krat v boju z bojnimi letali z Japonci, smo dobili 30. decembra brzojav iz San Franciscas, da je srečno prispel v Združene države.

Lahko si mislite, kako smo bili veseli. Nato smo dobili pa še pismo od njegovega poveljnika, ki nam sporoča, da je bil Ray odlikovan z Višnjevim srcem (Purple Heart) za njegovo hrabrost.

Zdaj je pa na počitku v bolnišnici v Missouri in potem bo pa prišel domov na dopust za mesec dni. Daj ljubi Bog, da bi bila med tem časom že vojna končana.

Res tako malo nas je Slovencev v Aurori, toda na naše fante smo pa lahko ponosni, ko vidimo, da vsi želijo pomagat deželi po svoji najboljši moči in zato so tudi povišani na častna mesta.

Bolne so sestre Julia Verbič, Mary Fajfar in Mrs. Jakuš. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja. Vojakom pa skrajajno zmagajo in srečno vrnitev k svojim dragim!

Sestrski pozdrav do vsega članstva!

Frances Kranjc.

Št. 31. Gilbert, Minn.—Prva seja v letu je bila dobro obiskana. Zaprisežen je bil odbor, v katerem imamo tri nove odbornice. Svoj urad je pustila bivša tajnica sestra Prosen, ki je uradovala devet let. Hvaležne smo sestri Prosen za njeno vestno delovanje in požrtvovalnost v dobrobit naše podružnice. Njeno delo bo ostalo v trajnem spominu. Naša iskrena želja je, da bi sestra Prosen tudi v bodoče pomagala za napredek naše podružnice, kar bo prav gotovo tudi storila.

Vpisanih je bilo deset članic v mladinski oddelek. Lepo se prosi vse matere, da vpišete svoje hčerke v našo dično žensko zvezo. S tem bomo pomagale k bodočnosti organizacije, ker mladina nam bo krepila naše vrste in podružnica bo ostala, ko nas ne bo več med živimi. Kjer je mladost, tam je bodočnost! Mladost dela veselje mladim in starim in ko odrastejo, bodo one to delale, kar me delamo. Čez čas bomo tudi pri nas ustanovile krožek, da nas bo v javnosti zastopal in razveseljeval z lepimi nastopi na naša stara leta.

Na glavni seji je bila navzoča naša glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich iz Eveletha. Ona nam je v lepih besedah razložila vzroke za povišanje asesmenta ter nas spodbujala, da zana prej delujemo v isti lepi slogi in ostanemo dobre in zveste članice naše lepe in pomenljive organizacije. Pripeljala je tudi deklice, ki so nam lepo deklamirale v slovenskem in angleškem jeziku. Najlepša hvala naši nadzornici in deklicama, ki so nas razveselile s posetom.

Odbor za to leto je sledeč: Predsednica Antoinette Lucich, podpredsednica Apolonia Kramer, tajnica Frances Knouse, zapisničarica Annie Ferkul, blagajničarka Mary Boročan, nadzor-

nice: J. Rogina, J. Bradach in F. Uchar, rediteljica Barbara Spanko.

Prosim vas, drage sestre, da bi vsak mesec pazile, da imate plačan asesment vsaj do 25. v mesecu. To je vaša dolžnost, ne pa tajnice, da bi morala po hišah kolektat. Prosim, izvršite svojo dolžnost. S pozdravom,

Antoinette Lucich, predsednica.

Št. 32. Euclid, O.—Januarska seja je bila dobro obiskana, kar je bilo v veselje odboru, ko vidi precej zanimajočih se članic pred seboj. Sestra Sta-

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 10 — Mary Glavan, 828 E. 140 St., Cleveland, O., rojena 15. jan. 1895, pristopila 8. marca 1927, umrla 25. dec. 1943. Ustanoviteljica podružnice št. 10.

ŠTEV. 20 — Kramarich Barbara, 1250 Elizabeth St., Joliet, Ill., rojena 4. maja 1877, pristopila 5. julija 1928, umrla 14. dec. 1943.

ŠTEV. 25 — Mary Markovic, 13815 Diese Ave., Cleveland, O., rojena 30. nov. 1891, pristopila 14. junija 1937, umrla 25. dec. 1943.

ŠTEV. 25 — Anna Rolih, 1088 E. 67 St., Cleveland, O., rojena 7. febr. 1884, pristopila 14. aprila 1930, umrla 2. dec. 1943.

ŠTEV. 25 — Margaret Skul, 6704 Schaefer Ave., Cleveland, O., rojena 24. febr. 1883, pristopila 10. maja 1937, umrla 28. nov. 1943.

ŠTEV. 34 — Anna Gottlieb, Soudan, Minn., rojena 11. dec. 1891, pristopila 17. maja 1935, umrla 4. dec. 1943.

ŠTEV. 34 — Frances Loushin, Chisholm, Minn., rojena 4. marca 1858, pristopila 15. okt. 1929, umrla 28. dec. 1943.

ŠTEV. 74 — Hermina Kuhelj, 277—13th St., Ambridge, Pa., rojena 19. marca 1892, pristopila 9. marca 1937, umrla 22. nov. 1943.

ŠTEV. 84 — Lisac Jerca, 618 Fairview Ave., Brooklyn, N. Y., rojena 12. febr. 1897, pristopila 11. sept. 1939, umrla 26. nov. 1943.

Bog jim daj večni mir!

riha je ustoličila odbornico za to leto. Novim odbornicam ključem: Bog daj, da bi složno in napredno skupaj delovale! Vsem ostalim članicam pa polagam na srce prošnjo, da bi sodelovale z nami za boljši uspeh.

Sedaj je v teku kampanja za nove članice. Drage sestre, pripeljite kaj novih. Gotovo imate prijateljico, ki še ni naša članica, posebno mlade imajo vredno zavarovalnino pri Zvezi, ko dobijo lepo vsoto \$300 zavarovalnine za vsoto 60 centov na mesec.

Prosim vse tiste članice, ki ste zaostale na plačilih asesmenta, da bi poravnale svoj dolg, ker je zelo mučno in sitno za tajnico prositi za denar ali pa zalagati s svojim denarjem. Pomnite, da na glavni urad mora tajnica točno poslati mesečnino in kadar ne plačate, mora ona za vse založiti. Na seji je bilo sklenjeno, da se ne založi več kot eden mesec za nobeno članico. Ako bo katera suspendirana in potem črtana, bo to njena lastna krivda, kar upam, da ne bo do tega prišlo, temveč boste vse poskrbele, da bo imela tajnica denar na rokah.

Seje se vršijo vsak drugi ponedeljek v mesecu. Pobiramo tudi Sales Tax Stamps, da tako pomagamo ročni blagajni. Prihranite jih med mesecom za našo podružnico ter prinesite na sejo ali pa lahko izročite tajnici in tudi druge odbornice bodo z veseljem sprejele. Bodite vse skupaj lepo pozdravljene! Vaša predsednica

Frances Perme.

Št. 34. Soudan, Minn.—Iz naše nasebine ni bilo že delj časa dopisa, zato sem se namenila napisat par vrstic, da se bodo članice bolj zanimale za Zvezo.

Na zadnji seji so bile navzoče samo štiri članice in ni bilo mogoče izvoliti odbora za tekoče leto.

Vsem članicam se naznanja, da je sedaj asesment 35 centov na mesec, za vse članice, ki so v razredu A.

Sporočati imam žalostno novico, da sta v decembru umrli dve naši članici. Ena je bila naša predsednica Anna Gottlieb, ki je umrla 4. decembra, v starosti 52 let. Bolehala je skoraj dve leti in je bila šest mesecev v bolniški postelji. Zapustila je soproga, dve hčeri in dva sina, ki sta pri vojakih.

Druga, ki je umrla je bila naša ustanoviteljica sestra Frances Loushin. Umrla je 28. decembra na domu sina v Chisholmu, Minn., kamor je šla meseca avgusta in v novembru so ji odrezali nogo nad kolenom v Hibbing bolnišnici. Dočakala je visoko starost 85 let. Bila je eno leto v postelji, ko ni mogla več hoditi. Rojena je bila v Kotu blizu Ribnice.

Članice so lepo izkazale zadnjo čast preminulim sestram ter prišle molit sveti rožni venec ob krsti na zadnji večer pred pogrebom. Me članice zelo pogrešamo naši dragi sestri. Naj počivati v miru božjem in večna luč naj jima sveti. Preostalim naše globoko sožalje.

Iz naše nasebine se je preselila sestra Mary Vaida in sicer na Eveleth k hčeri Mary Bayuk. Ona je tudi bolna, zato ji želimo okrevanja in skorajšen povratek med nas nazaj v Soudan. Najlepše pozdrave vsem članicam ter

voščilo za srečno novo leto vsem članicam in glavnim odbornicam.

Mary Pahula, tajnica.

Št. 38. Chisholm, Minn.—Naša seja v januarju je bila prijetna in zanimiva. Bilo nam je žal, da se ni vršil kart pardi, kakor smo menile, da bo, ker je bila dvorana oddana. Da bomo imele v tem letu večjo udeležbo in po seji tudi razvedrilo, smo izvolile v ta namen predsednico za razvedrilo, ki je Mrs. Matt Funtek. Odslej bomo imele prav gotovo vsak mesec zabavo, ker bomo dobile prostor, ako ne v klubovih prostorih, potem dobimo prostor v čitalniških prostorih, da bomo lahko izvršile predpriprave in načrte.

Na seji je bil ustoličen odbor in slišale smo poročilo o stanju podružnice, katerega je podala nadzornica Mrs. Jennie Kochevar.

Vsaka članica bo prošena za prispevek 25 centov v našo ročno blagajno. Čas za ta prispevek je določen do meseca junija. Slišale smo mnogo priporočil in ni kazalo drugače kot razpisati splošno naklado, kar upam, da bodo članice odobravale.

V žalost mi je poročati naš prvi smrtni slučaj v tem letu. Preminula je sestra Frances Nuesch v Balkan. Naj počiva v miru. Preostalim naše sožalje.

Vsem bolnim članicam želimo zdravja. V bolnišnico v Duluth se je podala sestra Ann Mahne, kjer se je morala podvreči veliki operaciji. Da bi bila kmalu zdrava med nami, Ann, ker Te pogrešamo!

V delu so predpriprave za Valentine Card Party, ki se bo vršil dne 8. februarja. Seja se bo pričela ob sedmih in Card Party ob osmih zvečer. Pripeljite s seboj tudi svoje prijatelje in sosedice, da bomo skupaj igrali. Serviralo se bo prigrizek. Povabite vse, s katerimi pridete v dotiko, ker čim večja družba, toliko večja zabava.

Včasih premišljuje, kje so vse naše dobre članice, ki so bile v preteklem zelo aktivne in sedaj vas ni naokrog. Me vas pogrešamo, ali nas ne pogrešate tudi ve? Pridite na prihodnjo sejo in kart pardi in si že zdaj zaznamujte na koledar, da boste gotovo navzoče. Kar si mislite: Bom pa šla za spremembo! Vse ste ljudno vabljeni. Do prihodnjega poročila vas vse skupaj lepo pozdravljam,

Josephine L. Benchina, poročevalka.

Št. 47. Cleveland (Garfield Heights), O.—Prihodnja seja se vrši 12. februarja ob pol osmih zvečer na 8812 Vineyard Ave. Ker so naše seje v sedanjih časih zelo kratke in udeležba pičla, smo se navzoče na januarjski seji domenile, da se bomo po vsaki seji razvedrile z družabno zabavo, toda pod pogojem, da pridete tudi ostale med nas. Po bodoči seji bomo imele igro, katero bo lahko vsaka igrala in to brezplačno. Le pridite v februarju, ker bo seja ravno pred praznikom sv. Valentina, saj malo poštene zabave nobene ni škoduje.

Vsaka naj tudi pazi, da bo imela plačan assessment, ker se nič več na zalaga. Zapomnite si to, ako ste dvakrat zaporedoma suspendirana, potem izgubite vse pravice in nihče ne ve, kdaj pride nesreča, katera nikdar ne počiva. Od svoje strani ne prevzamem

nobene odgovornosti, je pa navada, da se v takim oziru rado obdolži tajnico, kar ni pravično. Vsaka naj poskrbi zase in potem bo za vse v najlepšem redu. Tiste, ki stanujete v bližini Mrs. Agnes Žagar na 81. cesti, lahko pri njej izročite assessment, ker ona je zelo prijazna in bo sprejela ter meni ob času izročila kot je to delala dosedaj, za kar gre njej iskrena zahvala. Povem vam, da jaz po hišah ne bom kolektala, ker to ni moja dolžnost in tudi mi ni mogoče.

Naša bivša večletna predsednica sestra Louise Zidanič se je podala v Florido na odih in svrhu boljšega zdravja. Želimo ji prijetne dneve in zdrav povratek v pomladi med svojo družino, katera jo gotovo pogreša.

Sestre Antonia Sila, Margaret Mulh in Mary Evanovich so postale zopet vesele in ponosne stare mamice, ker je teta štorolja obiskala domove njih sinov. Vsem trem družinam naše čestitke in veselo bodočnost. Da bi jih večkrat doletela ta čast!

Kampanja za nove članice se je pričela! Glejmo, da bo vsaka pripejlala eno novo članico k naši podružnici, pa bo do koncem leta lep naraštek v članstvu.

Mrs. Marinko, nova predsednica št. 25 je izvrstna pisateljica in ji čestitam na njenih lepih dopisih, ki so bili priobčeni v Ameriški Domovini v preteklosti. Upati je, da se bo tudi v Zarji večkrat oglasila.

S pričakovanjem na lepo udeležbo na seji 12. februarja, vas lepo pozdravljam,

Helen Tomazič, tajnica.

Št. 48. Buhl, Minn.—Drage sestre! Najsrčnejša hvala za ponovno izvolitev v odbor za to leto, akoravno sem bila odsotna vsled bolezni, katera je zadela mnogo naših ljudi. Saj jo ni skoraj hiše, kjer bi ne bil kdo bolan. Pri nas je najprvo zbolel moj soprog in potem pa še jaz, da sva oba ležala v bolniški postelji in je bilo res hudo, ker nisva mogla drug drugemu pomagati.

Imela sva še enega sina doma, ki nama je bil desna roka, ali zdaj na starost sva pa sama ostala, kakor na milijone drugih družin, zaradi te nesrečne vojne. Ko sem vstala iz postelje, sem dobila krasno božično rožo od sina in telegram, kar me je do solz ganilo in globoko presenetilo. Vsaka mati, ki ima sina pri vojaki, si lahko predstavljata moje stališče. Ljubi Bog, daj našim sinovom srečno vrnitev med nas.

Sestra Terlep nas je začasno zapustila ter se preselila v Chicago, Ill., k svojim otrokom. Upamo, da se kmalu povrne, ker jo pogrešamo pri sejah, ker je bila dobra odborica. Na njeno mesto je izvoljena sestra Pešel. Ona je zelo marljiva delavka in ji želimo najlepši uspeh. Sestri Terlep pa pošljamo najlepše pozdrave in se ji zahvaljujemo za vse preteklo delovanje.

Sestra Marc se nahaja že dve leti na bolniški postelji. Njej in vsem bolnim članicam želimo skorajšno okrevanje.

Prav lepa hvala glavnim predsednici za lepo božično voščilo!

Želim vsem podružnicam srečno in blagoslovljeno novo leto!

Frances Ambrozich.

Poročilo tajnice št. 48

Naznanjam, da so bile na glavni seji

izvoljene sledeče članice v odbor za to leto:

Predsednica Frances Ambrozich, podpredsednica Annie Stefanich, tajnica in zapisničarka Annie Peschel, blagajničarka Maria Arko, nadzornice: Ludmila Berlin, Julia Cvar in Eva Maras.

Sklenjeno je bilo, da v slučaju smrti članice pokloni podružnica cvetlice za vsoto \$5 in plača za dve sveti maši.

Bolnim članicam se ne odslej pošiljalo cvetlic, ker je premalo denarja v ročni blagajni.

Tukaj na Mesaba okrožju imamo letos prav malo snega. Meseca decembra in za božične praznike je bilo izredno lepo vreme. V preteklih letih smo imeli zelo mrzlo vreme okrog božiča, namreč od 30 do 40 stopinj pod ničlo in letos je pa bilo od 20 do 40 stopinj nad ničlo. Neka oseba je rekla, da zdaj verjame, da se svet okoli obrača, ker letos smo mi prišli na on kraj, kjer je toplo. (Želim, da bi tamkaj ostali).

V teh časih, ko primanjkuje gazolina in gumijevih obrobov, ni mogoče potovati kot bi želeli in druga sredstva so vsa tako silno obložena, da je potovanje neugodno. Po busih in povsod so ljudje tako natlačeni, kakor sardine v kantli. Toda vse to se prestane, ker v vojnih časih mora vsak malo potrpeti.

Prosim, da bi se polnoštevilno in redno udeleževale mesečnih sej, ter podale svoje dobre nasvete, da bomo našo ročno blagajno opomogle.

Pozdravi!

Annie Peschel, tajnica.

Št. 53. Cleveland (Brooklyn), O.—Na glavni seji so bile izvoljene sledeče odborice za tekoče leto:

Predsednica Mary Oblak, tajnica Mary Petrich, 3449 W. 22nd St.; blagajničarka in zapisničarka Mary Kolenc, nadzornice: Florence Jesen, Pauline Hunter in Mary Estenak. Seje se vršijo vsake tri mesece, torej bo prihodnja seja 2. marca, to je na prvi četrtek v mesecu. Vse bomo bolj zadovoljne ter veliko več dobrega ukrenile, ako bo lepa udeležba. Torej pridite vse članice!

Tudi naša predsednica ne sme pozabiti priti na sejo, kakor je slučajno bilo zadnjič, ko ni prišla. Mogoče se ni dobro počutila, ampak nam ni bil znan vzrok za njeno odsotnost. Saj vemo, da je pridna, ampak včasih že tako pride, kar se mora oprostiti.

Torej na svidenje na seji v marcu!

Emma Jesen.

Št. 67. Bessemer, Pa.—Najprvo pozdravljam vse naše članice. Naše seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu. V tem letu bo uradoval isti odbor kot v preteklem. Mislimo, da bi stari odbor ven in izvolile ves novi odbor, pa so članice želele, da se izkaže zaupnica vsem bivšim odbornicam in se jih ponovno odobri.

Na seji 2. januarja smo sklenile, da bi kupile en bond za \$18.75 za podružnico in članice bodo v ta namen dobile knjige, ki stanejo en dolar. Prosi se vas, da sodelujete in prijazno sprejmete knjižico, ko pride članica ž njo naokrog. To bo dvojna korist. Prvič bo korist tiste, ki ji bo sreča milo naklonjena in drugič gre za naše fante. Na seji smo govorile, da jim bomo na-

pravile eno dobro večerjo. Torej kolikor bomo dobile denarja, bo šel za siromašne fante, da jih razveselimo, ko bo vojska končana, kateri bo tako srečni, da bo prišel nazaj med svoje drage. Se enkrat vas prosim, kupujte listke in pomagajte k dobri stvari ter priporočajte tudi drugim nakup. Veselilo nas bo, ako bo vsaka članica vzela vsaj eno knjigo ali več. Ohranimo jim lep spomin, saj beremo, kako se matrajo in trpijo po vsem svetu, v zraku, po vodi in gorah in na bojnem polju.

Od nas smo jim poslali okrog 250 zavojev za praznike in to preko morja in po raznih taboriščih v Ameriki, kjer se naši fantje nahajajo.

Drugi posebnih novic ni. Naša predsednica Mrs. Snezic je postala že petič stara mamica. Ona ima štiri hčerke in tri hčerke so poročene. Ta mlajša dela v Washington, D. C. Vse štiri so naše članice.

Ravno ko pišem te vrstice, sem dobila poročilo, da je preminula naša družabna članica Mrs. Julia Boyt. Ona je bila v naši nasebini nad 50 let, torej pionirka v Bessemerju. Zapustila je tri sinove in tri hčere in so vsi poročeni, razen en sin, ki je pri vojaki. Naj ji sveti večna luč. Naše globoko sožalje.

Naj še malo poročam, kako se naše članice sučejo po brick yardu in cement tovarni. Tako so pa pridne kot se da in vse to za zmago Amerike, ko ni fantov doma, gredo pa one na njih mesta, kakor drugod tako tukaj.

In še nekaj novega: ko bo ta dopis zagledal beli dan, bo sestra Mary Briggs že preseljena k hčeri Jessie Delast. Priredile smo ji prijeten poslovilni večer v moji hiši ter ji poklonili lepo broško v spomin. Bog vas živi!

Cecilija Hulina.

Št. 74. Ambridge, Pa.—Zopet moram poročati žalostno novico, da smo iz naše srede izgubile dobro in zvesto članico sestro Posega. Ona je bila zares dobra članica ter se udeležila vsake seje. Nje ni bilo nikdar treba opominjati ali boš plačala mesečnino ali ne. Bila je dobra gospodinja in skrbna mati, zato jo bomo vsi pogrešali. Zapustila je dva sinova in dve hčeri, ki jo bodo vsi pogrešali, akoravno so že odrasli.

Naša Johanna Posega je dokončala svojo zemeljsko pot življenja in Bog jo je poklical v večni raj za plačilo. Naj počiva v miru v hladni zemlji. Njeni rodbini pa izrekamo globoko sožalje.

Vsem našim bolnim sestram želimo, da bi skoraj ozdravele in prišle na sejo. Sedaj se ne morete izgovarjati, da ste zaposlene z delom, ker seje se vršijo na nedeljo popoldne ob treh in to vsako drugo nedeljo v mesecu.

K zaključku dopisa prosim vse tiste, ki dolgujete assesment, da poravnate dolg, za kar vam bom hvaležna.

S pozdravom,

Jenney Anzur, tajnica.

Št. 77. N. S. Pittsburgh, Pa.—Na seji 4. januarja smo sklenile, da bomo imele bingo pardi po seji 1. februarja, to je na prvi tork v mesecu.

Čenjene sestre, pridite na seje. Po seji v marcu bomo začele spet servirat okusna okrepčila in obenem imele ma-

lo zabave in to se bo skušalo izpeljat po vsaki seji. Lepo ste prošene, da pridete v lepem številu, saj to je samo en večer na mesec in več nas bo skupaj, toliko več bomo storile dobrega za podružnico in v korist Zveze, v kateri smo vse ponosne članice, zato delajmo skupaj in dosegle bomo še višje cilje.

Najlepše se zahvaljujem vsem skupaj in vsaki posebej, ker ste redno plačevale assesment skozi vse leto in mnogo vas je, ki plačate za par mesecev naprej. Jaz pravim, da bolj pridnih članic kot ste pri naši podružnici, se težko dobi. Upam, da se boste v tem letu prav vse točno zavedale svojih dolžnosti in plačevale sproti ali pa za nekaj mesecev naprej in bo vam tajnica iz srca hvaležna, ker ona mora za vsako članico skrbeti, da je točno odračunano za njo in ji ničesar ne ostane, da bi imela za zalagat. Ko smo bile v domovini, smo slišale o sosedu, ki je šel v mesto kupit uro, pa se mu je zdelo, da je veliko plačal in začne gihati z urarjem, namreč pravi: "Za ta veliko uro bom plačal, ta malo mi pa navrzite." Tako je tudi pri naših članicah, ki mislijo, da če plača za en mesec, bi ji morala tajnica za en mesec zapisati zastoj. To veste, da ni mogoče.

Bolna je sestra Mary Arch. Srčno ji vse želimo hitrega zdravja, da bi kmalu prišla zdrava med nas, ker jo vse pogrešamo. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje in priporočamo, da jih obiščete.

Vas lepo pozdravljam,

Frances Vogrin, tajnica.

Št. 79. Enumclaw, Wash.—Glavna seja št. 79 se je vršila pri sestri Rozi Mulinsky, na kateri se je izvolilo sledeče odbornice za leto 1944:

Predsednica Josephine Richter, podpredsednica Mary Mihelich, tajnica Ivana Chacata, zapisničarka Anna Sturn, blagajničarka Frances Rotar. Seje se bodo vršile vsak drugi mesec pri sestri Mary Podrebar. Prihodnja seja je 13. februarja. Vse članice se lepo prosijo, da so navzoče, ker potem bomo tudi boljše in več ukrenile v korist podružnice.

Assesment je odslej 35 centov na mesec in prosijo se vas, da redno plačujete.

Tukaj v državi Washington imamo precej lepo vreme, sicer malo mrzlo, ampak je jasno in se sonce prikaže skoraj vsak dan.

Lepo se zahvaljujem sestri Mulinsky za dobro postrežbo pri zadnji seji.

Pozdrav vsem članicam!

Ivana Chacata, tajnica.

Št. 84. New York, N. Y.—Radi bolj slabe udeležbe na redni letni seji v decembru so bile volitve novega odbora preložene na januarsko sejo. Kljub temu, da bi nekatere odbornice radi slabega zdravja in radi velike zaposlenosti odložile svoja mesta, članice niso hotele ničesar slišati o kaki spremembi. Tako je bil vest stari odbor ponovno izvoljen in sicer:

Predsednica Ivanka Zakrajšek, podpredsednica Josephine Kukovič, tajnica Ana Stare, blagajničarka Hedy Pellich, zapisničarka Minka Ručigaj, rediteljica Ana Cerar, nadzornice Helen Nachtigal, Mary Medved in Minka Valetič.

Ker bo večina članic v prihodnjih par mesecih zelo zaposlena v svoji slavninarski industriji, ki ima v teh mesecih višek svoje sezone, in ker je dosti članic, ki imajo nega ali celo več sinov v vojski, nekatere celo svoje hčere, je naše društvo na januarjevi seji sklenilo, da v teh časih ne bo prirejalo veselice, temveč da vsaka plača dolar v društveno blagajno za pokrivanje tekočih stroškov.

Dalje je bilo na isti seji tudi sklenjeno, da v februarja in marcu ne bo redne mesečne seje ter da se prihodnja seja vrši šele aprila meseca in sicer v ponedeljek 17. aprila. Tudi ta sklep je bil storjen radi velike zaposlenosti večine članic.

Končno naj bo še enkrat pripomenjeno, kakor je bilo članicam že v posebnem pismu sporočeno, da je zadnja konvencija Zveze v Pittsburgh povišala assesment ter da od januarja naprej vsaka redna članica plačuje po 35 centov na mesec. Članice naše podružnice so prošene, da v času, ko ne bo seji, pri tajnici ali blagajničarki poravnajo svoje mesečne prispevke, kakor tudi dolar v nadomestilo za veselico.

Predsednica

Št. 89. Oglesby, Ill.—Leto 1943 je za nami in ne bo zlepa pozabljeno. Marsikaj se je zgodilo in spremenilo; več slabega kot dobrega in več žalosti kot veselja. Upajmo, da bo bolj veselo in uresničilo se voščilo, katerega smo drug drugemu želeli, namreč, da bi Bog dal konec tej grozni svetovni vojski v letu 1944! Da se bodo naši dragi vrtni kmalu domov v zdravju in zmagoslavni!

Pri naši podružnici se že pripravljamo za ta pomembni čas. Na vsaki seji se pobirajo prispevki v poseben šparovček in s tem denarjem nameravamo prirediti velik pardi za naše fante in dekleta, kadar pridejo domov. Takrat bo pa zopet vse veselo, kar laajze in no gre! Tudi tiste članice, ki ne pridejo k sejam ste prošene, da darujete v ta namen, ko prinesete plačat assesment.

Odbor pri naši podružnici je sledeč: Duhovni vodja Rev. Stephan Kasso- vic, župnik fare sv. Roka, predsednica Josephine Livek, podpredsednica Mary Ambroš, tajnica Mary Meglich, blagajničarka Frances Kozel, zapisničarka Mary Prijatelj, nadzornice: Frances Jerše, Angela Rancigay in Mary Misjak, rediteljica Mary Miller. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer pri Mrs. Angeli Zahrastnik in ne več v Music Hall.

Članice ste lepo prošene za večjo udeležbo na sejah. Odbor izgubi veselje do dela in napredka, ko vidi brezbriznost članic. Pri nekem tukajšnjem društvu je bil ponovno izvoljen stari predsednik. Zahvalil se je za zopetno čast, obenem pa odklonil urad, ker se je naveličal biti za predsednika praznim stolom. In to je po vseh nasebinih in pri vseh društvih se sliši slične pritožbe. Pa zakaj? Zato, ker je med nami premalo zanimanja do združenja in prijateljstva.

Lepo prosim vse naše članice, da obiskujete bolne sestre in jim krajšate dolge ure v bolniški postelji. Vsakemu bolniku je dolgčas in potrebuje razvedrila in tolažbe.

Od januarja letos naprej se plačuje

na mesec 35 centov asesmenta za sto dolarjev smrtnine. Na decembrski seji je bilo sklenjeno, da se založi samo za dva meseca tistim članicam, ki ne plačajo ob času mesečnine. Članice prosim, da to poročilo upoštevate ter pazite, da imate redno plačan asesment.

Uspešno in veselo novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ!

Mary Meglich, tajnica

Št. 90, Bridgeville, Pa.—Na zadnji seji smo sklenile, da se vrši predpustna zabava na pustno nedeljo, 20. februarja in ne na 22. februarja, kakor je bilo zadnjič poročeno. Prosi se vas, da pridete vse, da bo več zabave. Klobas bomo imele na metre. **Micka.**

Št. 91, Oakmont, Pa.—Na glavni seji smo imele dokaj lepo udeležbo. Po seji smo imele malo zabave in serviran je bil prigrizek. Ena izmed članic je prejela tudi lep dobiček. Res škoda, da vsaj enkrat na leto ne pridemo vse skupaj. Odbor za to leto je ostal ves bivši.

Za pomoč siromakom v stari domovini je bilo nabranih \$11. Prav rada bom sprejela nadaljne prispevke od članic, ko pridete plačati asesment in takoj odpošljem na pristojno mesto.

Na seji v decembru je bilo sklenjeno, da opustimo 5 centov naklade, katero smo doslej pobirale od članic za ročno blagajno, da ne bo med članicami preveč nezadovoljstva zaradi povišanja asesmenta. Torej z začetkom tega leta je mesečnina v razredu A 35 centov in v razredu B 60 centov. Upam, da ne bo nobena pustila Zvezo zaradi malenkostnega poviška. Želim tudi, da bi članice bolj pridno posetile seje, kajti vsak mesec imamo po seji lepo zabavo v korist ročne blagajne, kar gre za mesečne izdatke.

Res je, da smo precej raztresene po vseh krajih in je težko priti na seje in včasih se nam tudi ne ljubi hoditi okrog še posebno, kar nas je članic srednje starosti. V mislih imam tiste, ki smo prišle semkaj po prvi svetovni vojni ter smo v zgodnji mladosti okusile vojne grozote in morale zapustiti svojo rojstno vas ter šle po svetu za kruhom. Naše najhujše trpljenje je bila lakota.

Ko smo prišle v novo deželo, nam tudi tukaj ni bilo poslano z rožami. Spominjam se rudarske stavke v letu 1922, ko so bili otroci majhni in potem bolezen, nato je pa prišla depresija. To vse se je prestalo in sedaj smo zopet v velikih skrbeh in žalosti, ko preišljujemo usodo ubogih staršev, katero je težko prestajati, ko vidimo, kako se godi vse povsod.

Moj sin je šel prostovoljno k vojakom še meseca majnika, leta 1940 in od tedaj je bil samo enkrat doma na dopustu. Nahaža se nekje na Panama otokih. Zadnji mesec je šel drugi sin, ki je komaj dopolnil 18 let. Zdaj sva ostala sama z možem. Da bi Bog dal srečo, da bo kmalu konec te grozote in da bi se naši dragi srečno in zdravi vrnili.

Teta štorklja je bila precej radodarna v naši naselbini; pustila je krasne zabojčke med našimi članicami. Tako je pred kratkim dobila krepkega sinčka

sestra Škrl. Čestitke!

Pripomniti moram, da sem imela čast osebno spoznati našo urednico, ko je bila na seji št. 26 v Pittsburghu meseca septembra. Res škoda, da je čas tako hitro minil, ker bi jo bile prav rade poslušale delj časa. Prav lepa hvala za obisk!

Voščim vsem članicam srečno novo leto z željo, da nam bo prineslo zaželeni in trajni mir!

Amalia Sorch, tajnica.

Št. 95, So. Chicago, Ill.—Drage sestre! Sve znamo, da niso nam dani od veselja nego od žalosti i plača, ali zopet nam nesmeje naša pet-godišnjica tako potihno projtiti, da se ne bi znala, da još ipak uza svu ovu žalost što nas bije ovih ratnih dana, da smo me ženske žive i da očemo proslavit pet godina od kada je naša podružnica ustrojena na 26. februarja, 1939 pod imenom Majka Božja Bistrička a ušlo je pod krepot na prvi marca 1939 Slovenska ženska zveza i ovo društvo hrvatski katolički žena i našeg pomlatka živi i radi ovde v So. Chicagu.

Zato smo na prošlj sjednici zaključile, da ćemo na 26. februarja to jest nedelja prije korizme imati maškaraadni pljes u našoj crkvenoj dvorani na 96 cesti i Exchange Avenue. Na tom pljesu će se izigravati dva prajza, jedan jako ljepi bedspread i jednu 15 funti težko šunko u korist naše blagajne.

Drage sestre i članice! Svaka je dobila knjigu za prodavat listke, ki su po dva centa, samo, da se lakše proda. Dajte, molim vas, nastojte da prodate do tog rečenog dana 20. februarja i donesite novac i tikete, videti ćemo, komu će sreća poslužiti ta večer.

Tako isto pozivam naše sestre susede iz Joliet, broj 16, da dođu k nama iz nami se malo poveselit. Imat ćemo za pojest i popit, a mi ćemo vam vratiti milo za drago u svako doba.

Molim vas, drage sestre, da posjećujete malo bolj sednjice ter plaćajte svoje mjesečne pristojbe na sjednicam. Ovako se lakše knjige vodu.

Ostajam so iskrenim pozdravom i uz dobro volju za naše podružnico u rodu.

Mary Markezich, predsjednica

URNA NEŽIKA

Draga Nežika!

V neki družbi sem slišala to pravljico in sem se namenila jo poslati v tvojo kolono. Nežka, ker vem, da vedno iščeš kaj novega in te bo zanimalo, kako je japonski bog ljudi ustvarjal. Poslušaj Nežka, vesela bodi, da nisi preveč pečena ali pa še celo sežgana. Ha! Ha!

Nekega dne se je japonskemu bogu zaželelo ljudi, pa je vzel v roke testo ter naredil obliko človeka in ga poobarval z belo barvo. Nato je djal v zakurjeno peč in pozabil. Ko se domisli in pogleda v peč, je bila podoba človeka črna. In tako so nastali črni ljudje.

Vzame drugič testo in spet naredi kot prvič in dene v peč, ki pa ni bila dovolj vroča in testo je ostalo belo. Tako so nastali beli ljudje. Japonski bog je postal jezen in pravi: v tretje

bom pa dobro pazil. Spet naredi iz testa obliko človeka in dene v peč in res je spekel, da je bilo rjavo in tako so nastali Japonci. Pozabil pa je pustiti testo shajat in zato so Japonci tako majhni.

Nežka „saj veš, da je leto 1944 prestopno leto, kaj ne? Tukaj v Aurora prazujemo dan 29. februarja na poseben način, namreč, da ženske prevzamejo za en dan vse mestne urade od župana do ječarja. Nežka, daj apelirat na naše ženske po drugih naselbinah, da pokaže svojo korajžo in se postavijo na čelo mestnih uradov za en dan. To ni samo značilno, ampak je tudi zabavno. Malo smeha in dobre volje je pa itak najboljše zdravilo. Naroči ženskam, da tebi sporočijo, kako se je izvršil časten posel.

Frances Kranjc, čl. št. 30,
Aurora, Ill.

Mesec februar je mesec "ta prismojenih" so rekli v starem kraju. Vsak in vsaka se hoče ta mesec ofrnažiti, to se reče, hoče skočiti v zakonski kurnik. Če ne, dobi ploho.

Ko sem brala dopis od Mrs. Krajnc iz Aurore sem mislila, da bi bilo dobro iti v tisto mesto, saj piše Mrs. Krajnc, da so se vse odbornice pomožile. Morda bi tudi Nežka kakšnega dobila čeprav bi bil v 4F saj drugih itak ni na razpolago zdaj.

Spominjam se, kako lepo pismo sem enkrat pisala Marku, ki je toliko zaleglo, da sem takoj dobila ženitno ponudbo. Zdaj Marku pisati ne morem, ker ne vem kod ga zlomek nosi. Čula sem, da je bil najprvo v Afriki preganjat moskituse, zdaj pa da je v Jugoslaviji med partizani. Lejte no lejte, kam vse človek pride če je dovolj časa na svetu. Pa ne da bi Marko škilil za pozicijo kakega komisarja v novi Jugoslaviji? Če se to zgodi, ga pač ne bo več v Ameriko. Res škoda! Ta vojska je mnogim ljudem glavo zmesala, tako jo je tudi mojemu Marku čeprav je bil drugače trdne glave. Še J. Pograjcu:

Boglona j stokrat za krizmus prezent. Pa se še oglasi, saj veš, da bi še zmeraj rada kupila vojni bond in bo treba kar še malo primakniti.

Pozdrav vsem!

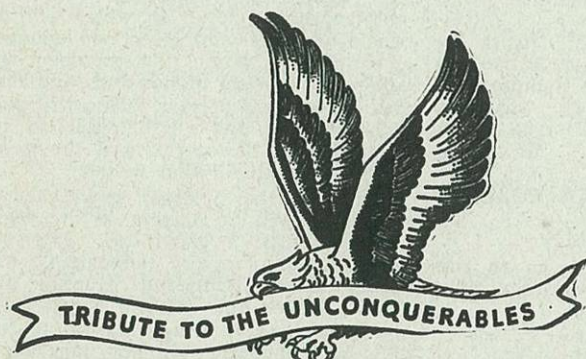
Nežika

Halo Nežika!

Članice naše podružnice v Detroitu se kregajo, zakaj Zarja ne prinese tvojega pičerja. Menda te ni sram, ko si v soldački uniformi. Še ponosna bi morala biti, da si še tako mlada, da so te vzeli k soldatom, Meni se kar feržmaga, ko sem prestara, čeprav komaj za eno leto. Sicer pa nič zato, kaj bi pa moj mož brez mene počel. Kako bi kipal haus, v štor hodil in v šapi delal. Veš, da ne zmore vsega, zato je vesel, da sem doma. Čestitam pa tebi in ti voščim vso srečo v soldačkem stanu. Pa le pošlji tvoj pikčer urednici Albini, da te bomo videle če si že kaj avanzirala in če imaš kako šterno na krogelcu. Pa povej nam kako se ti godi. Pa ne, da bi bilo tako kot poje tista pesem:

Menaža je prav slaba,
komis je pa neslan;
oh dekle zdaj si zved'la
kak je vojaški stan.

Prav lepo te pozdavlja jo vse članice naše podružnice. Gut baj! Tvoja prijateljica,
Angela

The following letter was received from the U. S. Treasury Department, Washington, D. C., War Finance Division, dated December 29, 1943:

Mrs. Marie Prisland, President
Slovenian Women's Union of America
527 N. Chicago Street
Joliet, Illinois

Dear Mrs. Prisland:

The American people will begin digging into their pockets for fourteen billion dollars on Tuesday, January 18, 1944, to meet a part of the cost of victory.

The Government needs this money to finance the war, and we Americans must supply it to insure our own freedom.

We haven't won this war . . . yet. Our successes in Guadalcanal, North Africa, Sicily and the Gilbert Islands were only the beginning. More men are needed for combat service and they are being drafted. More equipment is required to replace planes that have been shot down, tanks that have been destroyed and ships that have been sunk. The mobilization of trained manpower and the efficient production and prompt delivery of superior fighting equipment cost money. That is why we must lend every available dollar to the Government during this Fourth War Loan Drive.

The 12,000 members of Slovenian Women's Union can enlist in a fighting army under your generalship to campaign for the success of the Treasury Department's Fourth War Loan Drive. Will you accept this command and enlist every division and member of your organization to volunteer for active service with national, state, county and local War Finance Committees? Featuring special sales at meetings, holding rallies, manning Bond booths, conducting equipment campaigns—these are methods through which your members can make an outstanding record in War Bond sales during the Fourth War Loan Drive.

So that your Slovenian Women's Union may receive full credit for its participation in the Drive, we suggest that you send us a report of the sales made by your society during this period, together with copies of any special letters or bulletins which you prepare.

We shall appreciate your acceptance of this high commission to lead your Slovenian Women's Union in the performance of distinguished service in the Fourth War Loan Drive.

Sincerely,

William C. FitzGibbon, Chief,
United Nationalities Section,
War Finance Division.

Therefore, the Executive Board of the Slovenian Women's Union is again appealing to all the Branches and members to invest their funds in United States War Bonds during the Fourth War Bond Drive ending February 15th inclusive.

SWU members purchasing bonds are requested to report their purchase to the secretary of their local Branch. This shall be done to ascertain what our members have contributed to the anticipated success of this War Loan Drive, so that the final result may not be only guess work, but a statement fortified by facts. Let us not be dismayed by the realization, perhaps, that we cannot purchase a bond of \$500 or more, for we can at least contribute as little as \$25, \$50 or \$100.

Take advantage of this privilege to invest your money in the safest institution in the world, the United States of America. Do your duty towards your country and bring credit to yourself and honor to the Slovenian nationality!

Sincerely yours,

MARIE PRISLAND, president.

5½ BILLION DOLLARS TO COME FROM INDIVIDUALS

The Fourth War Loan, to Keep Backing the Attack, will have as its goal the raising of \$14 billions, \$5½ billions of which must come from individuals.

Throughout the entire period of the Drive—January 18 to February 15—major emphasis will be placed on the \$5½ billions to come from individuals. House-to-house, farm-to-farm, desk-to-desk, and bench-to-bench canvasses will be stressed.

THE 1944 CAMPAIGN

In accepting the appointment of being Manager of the 1944 campaign for new members, I was well aware of the great task that I undertook but at the same time, I was confident that the workers of our past campaigns would again show their loyalty to our Union and put forth their best ability and diligence realizing that it will take much more work this year to meet the successes of previous campaigns.

I'm appealing to every member of our Supreme Board, to every subordinate officer and to every member of our Union for support. It will take a big army this year to make our victory as glorious as we had other years and I trust that you will be on the job and do your best.

The terms of this campaign as far as the prospects are concerned are changed to some extent; now we accept members in the Juvenile department from birth until 18 years of age. The dues are ten cents monthly. The amount of funeral benefit is up to one hundred dollars.

For adult prospects we have two classes. In either class we accept members from 14 until 50 years of age. In Class A, the dues are 35 cents per month and the funeral benefit is up to one hundred dollars. In Class B the dues are 60 cents monthly and the funeral benefit is as follows: From 14 to 30 years \$300.00; from 30 to 35 years, \$250; from 35 to 45 years \$200; from 45 to 50 years \$150.00. Both assessments include all funds and also the subscription of our monthly publication "Zarja."

No medical examination is required. The applicant's word of honor that she is in good health is sufficient proof. We accept Catholic children and women of all nationalities.

The workers will again receive beautiful awards. Details on awards will be given next month. For the time being, we ask everyone to please try to bring in at least one new member during this drive and it will be a sure success! I'll deeply appreciate your co-operation!

Albina Novak, Editor

ON THE COVER PAGE

This month our cover page is dedicated to our girls in service. It carries the picture of PFC. Frances S. Susel, who was the former captain of the No. 10 SWU drill team in Cleveland, Ohio, which is named in honor of her mother, our Supreme officer and secretary of No. 10.

PFC. Frances Susel has been in service since May, 1943. Her address at the present time is: A-506323 AAF—WAC Det., A.A.F.T.C. No. 1, Miami Beach, Florida.

HE DIED A HERO . . .

Lt. Norbert John Sterle, 25, son of Mrs. Frances Sterle, Eveleth, Minn., former University of Illinois and Kansas City hockey player was killed in action in Italy, Nov. 19, 1943, according to word received by Mrs. Frances Sterle, his mother.

Other survivors are mother Mrs. Frances Sterle, Eveleth, Minn., three brothers, Frank, a naval petty officer in California, Anthony in Milwaukee, Wis., and William in Duluth, Minn., and two sisters, Mrs. C. J. LaDu in St. Paul, Minn., and Pvt. Mary Margaret Sterle, WAC, at Fort Des Moines, Ia.

BOWLING NEWS

By Sports Editor

It is very important that all branches who have SWU teams bowling during the season to please report to me stating how many teams are bowling in a league.

Ladies and girls, now is the time to start organizing your team for the annual tournament. Surely, you can line up several teams! I know that our Midwest tournament will have a grand turnout. Let's keep up the morale and continue with our sports! I know that many are engaged in war work, but a little recreation does a person good, so let's have our tournaments, let's not give up.

The Midwest tournament will be held in Joliet on March 25 and 26. I haven't been notified on what alleys we'll play as yet, but plan to be with us on that date.

Here are a few items that were

discussed at our Directors' meeting last year.

It was decided that the bowling fee is to be paid at the time that the entry fee and membership is sent in.

The branch wherever the tournament is being held is to stand the expense of having the schedules printed.

The following are the officers for the Midwest Association: Anna Modiz, president; Josephine Ramuta, vice president; Lillian Kozek, secretary and treasurer; directors: Ann Pelko and Josephine Verbick. Mr. Louis Francis, manager.

LILLIAN KOZEK.

GUTTER BALLS

The bowling standings up to this date have indeed been exciting. The standings are as follows:

1. S. W. U. No. 20
2. Mahkovec Tavern
3. Nemanich Florist
4. Erjavec Supremes
5. Planinsek Grocers
6. Modern Fur Shoppe

S. W. U. No. 20 still has high team game of 828, they also have high team series of 2252. After last week's terrific bowling two bowlers are tied for first place individual game of a 223 score. The bowlers, and we do mean bowlers, are Rose Plese and Mary Brick. Vida Pavesich has high individual series of a 518. Mary Brick has average of 152.6 which tops all the bowlers.

Christmas prizes were given to the bowlers on each team that bowled the most pins above her average. The winners were: Frances Vranicar, Mitzi Morris Mary Nahas, Isabelle Musich, Marge Jamnik, Lee Juricic, Josephine Buchar.

The sponsors of each team presented their bowlers with a special gift.

The officers of the Joliet bowling league are: Josephine Ramuta, president; Vida Pavesich, vice president; Ann Shray, sergeant-at-arms; Josephine Buchar, secretary-treasurer; Jean Gombac and Isabelle Musich, reporters.

All the bowlers are wishing Mary Mrozek and Florence Benedict a speedy recovery. We all miss you and are hoping that you will be well enough to join us soon.

Two cub reporters,

ISABELLE MUSICH,
JEAN GOMBAC.

No. 1, Sheboygan, Wis. — Induction of new officers comprised the main feature at our January meeting which was held Tuesday, Jan. 11, in the SS. Cyril and Methodius church.

In presenting the gavel to the new president, Mary Godez, Mrs. Anna Zavrl, the outgoing president, wished the officers a prosperous year and thanked all those who cooperated with her while she was in office.

An interesting report on the SANS meeting in Chicago recently was given by our Supreme President, Mrs. Marie Prislard.

Mrs. Mary Godez, president, was appointed librarian, so anyone desiring to read any books which are in possession of the local SZZ will contact her. Sincere appreciation and thanks are

extended Mrs. Margaret Fischer for the splendid articles she wrote in the Zarja each month last year.

A new system will be inaugurated in the collection of back dues. The secretary will send a reminder to each member who is three months behind in her dues. This reminder will be a mimeographed letter in which will be enclosed a self-addressed and stamped envelope in which the member will place the amount of her dues and then mail it to the secretary. This will simplify matters, and will be sincerely appreciated by the secretary if the members cooperate in that respect.

In order that a larger attendance of members will be present at the regular meetings, a committee comprised of Stanza Francis, chairman, and Mary Godez, Christine Rupnik and Anna Modez and Pauline Rugar have outlined a short social feature to follow each meeting. In February a patriotic program will be presented which will be in charge of the secretary. In March a birthday party is in charge of Mrs. Godez; April will be Slovenian Night for which Christine Rupnik will get entertainment; May will have a Question Box in which Anna Modiz will be the inquirer and also that month a Mother's Day program will be arranged by Stanza Francis. Our Supreme President will have a few surprises in store when she chairmans the birthday party in June.

Plans are also well under way for the grand entertainment program to be presented Feb. 20 at the Central High School Auditorium by the SS. Cyril and Methodius choir and ably assisted by the various organizations. Singing, dancing, acting and last but not least a Slovenian wedding will be held which will be a colorful feature as will be the various dance spectacles.

PAULINE RUPAR.

No. 20, Joliet, Ill. — The Woodruff Hotel was the scene of the cadets' Christmas party on the evening of Dec. 21. Gifts were exchanged and to Mr. Fred Pearson, the drillmaster, were presented gifts of appreciation from the Junior cadets, the branch and the championship cadets, whose gift was a wrist watch.

During his brief talk that evening Mr. Pearson expressed his hopes for the future of the Junior drill team. He said that following the Armistice many members of the championship drill team will embark on the road to matrimony. Many places will thus be left open and into them will step trained members of the Junior drill team.

"In Old Oklahoma" was the picture which the girls enjoyed after the party. A kind-hearted gentleman and a friend of the cadets treated them to the show. To him every cadet is most grateful.

The following Tuesday, the 28th, the cadets held their annual meeting. The elected officers, who were installed at the Branch's January 16 meeting are: Captain Jo Mahkovec, 1st lieutenant Rita Stukel, 2nd lieutenant Mildred Erjavec, president Isabelle Musich, vice president Marie Popek, secretary Mary Bostjancic, treasurer Agnes Schmidberger and reporter Olga Er-

javec. The drill team's spiritual advisor is Rev. George Kuzma.

The outgoing treasurer is Bernice Kuzma, who proved to be an invaluable officer. Her books were always kept in A-1 order. Her loyalty to the drill team and Zveza is unquestionable. Bernice is sincere, cooperative, lots of fun and a perfect friend. She is a sophomore at the College of St. Francis. For the Joliet's weekly "The Spectator" Bernice is the College's official reporter, which task she accomplishes very well. May she be my successor as your next cadet reporter in 1945 and thereafter.

Four other members of the drill team are reporters. Isabelle Musich and Jean Gombac relate Joliet's bowling news for the Zarja, while two other cadets, whose identity cannot be revealed at present, write occasionally in "The Spectator" under the title "A Slovenian Women's Union Cadet Notes."

To Mrs. Mary Musich, mother of cadet president Isabelle, are extended the best of wishes for a speedy return to health.

The week of January 9 has been devoted to the Unconquerables at the Joliet's Boston Store. Tuesday was known as Slovenian Day and Saturday, Yugoslavian Day. Souvenirs of Slovenia including a doll dressed in the Slovene national costume, were displayed through the courtesy of Mrs. Josephine Erjavec. Adding color to the War Bond sale were those attired in the Slovene national costumes. They were: Mrs. Josephine Muster, Mrs. Mary C. Terleb, Mrs. Mary Kunstek, Mrs. Emma Planinsek, Mrs. Caroline Gregorcich and Mrs. Frances Horvat, as well as Olga and Mildred Erjavec and Marie and Therese Metesh. The Junior circle was also present on both days and on Saturday danced the Slovenian folk dances. Members of the Junior cadets also took part in the program with their singing and twirling.

Dan Cupid has been working secretly among the girls in the drill team. But quite unexpectedly a bit of Cupid's work has been exposed. Cadet Mildred Mikolic's engagement to Staff Sergeant Clarence E. Ellena of Fort Lewis, Washington, is announced by her parents Mr. and Mrs. Joseph Mikolic, 335 Marble St. The wedding will take place soon. Our heartiest congratulations are extended to you, Millie.

During February, perchance, we will know more of Cupid's secret love affairs. I remain as ever your cadet reporter

OLGA ERJAVEC.

No. 23, Ely, Minn. — The Dawn Club No. 23 SWU held its annual meeting on December 22 at the Community Center. The following officers were elected: Ann Rowe, president; Mary Skradski, vice president; Mary Chernivec, secretary; Mary Skufca, treasurer; Mary Zgonc, reporter; Mary Stubler and Margaret Skubitz, auditors. Gifts were exchanged and buncoco played. Ann Rowe won the attendance prize. Margaret Skubitz, Mary Stubler and Mary Shikonja comprised the lunch committee.

Remember that our future meetings will be held every first Thursday of

the month. Let one of the resolutions be, that you will attend meetings every month faithfully.

Our new reporter will give you the details of our coming events.

MARY CHERNIVEC.

JANUARY REPORT OF NO. 23

Mrs. Ann Rowe presided at the January meeting of the Dawn Club on January 6, 1944. The attendance could have been better. A variety of games were played with prizes won by Mrs. Mary Skufca, Ann Rowe and Mary Shikonja. Lunch was served by Stephanie Vranesich, Mary Zgonc, Mary Chernivec and Mary Vidmar.

Several of our loyal members moved to the cities doing some kind of war job. Keep up the good work! We hope that this conflict is over soon and we'll again be enjoying the company of our dear ones. Mrs. Ann Saari and Julia Zgonc are now in Cleveland, O., and Mary Kordich is in California while Barbara Brennan is in Texas.

Don't forget, members, on February 11, 1944, we are having a Pinochle game card party. Everyone is invited and invite your friends to join us. Let's have a large attendance. How about it, ladies? Prizes will be given and lunch will be served. Will be seeing you on the first Thursday of each month.

MARY ZGONC, reporter.

NO. 19, EVELETH, MINN., IS PROUD OF HER!

Pvt. Mary Margaret Sterle
Hospital Section
WAC Detachment
1741 S. U.
Army Post Branch
Fort Des Moines, Iowa

No. 40, Lorain, O. — Members of the SWU Drill Team No. 40, have turned out to be very faithful in their attendance to meetings. Although drilling will be discontinued for the duration of the war, the meetings will continue to be on the first Thursday of every month.

Congratulations to the '43 officers for doing such a splendid job in conducting our meetings. Newly elected

officers of 1944 are as follows: E. Jean DeBevec, president; Alice Javec, secretary; Helen Tomazic, treasurer.

The girls are quite excited over plans being made for a pre-Lenten dance to be held on February 19, at the Slovenian Home. A popular, local 13-piece band will give out with the jazz and the polkas. Let's make this a big success, girls!

An interesting social gathering is planned for each month's entertainment for the girls of the team. For January the girls, as a group, will attend a "Crippled Children's Ball" here in Lorain.

We'll be back again next month with more news of the team's activities, and members don't forget to attend the next meeting to complete the plans for the dance.

E. JEAN DeBEVEC, president.

No. 46, St. Louis, Mo. — The officers for the coming year are: J. Prebil, president; M. Dolenz, vice president; Helen Skoff, secretary and treasurer; M. Moenigman, M. Staker and M. Thompson, auditors. Let us cooperate and make this year a successful one!

It was decided to continue with the "Birthday Box" another year. This money to be used for a party for all the members.

Remember that the dues are now 35 cents per month. Please come to the next meeting Thursday, February 3rd at 8 P. M., at the home of Mrs. Dolenz, 3244 Minnesota Avenue. We'll be looking for you!

HELEN SKOFF, secretary.

No. 50, Cleveland, O. — The attendance at our January meeting was very much improved. It has been a long time since we had such a fine turnout.

Our secretary, Frances Kurre, suggested having a Personality Girl for each month. This was agreed upon by all members present. At each meeting a name will be drawn. This girl will be asked to attend the meeting and be interviewed. The following month this autobiography, along with her picture, will be published in the Zarja. Of course, this is not compulsory. Should the girl decline to be interviewed, another name will be drawn. Jo Seelye is the subject this month.

Are any of you interested in doing some bowling? If you are, watch for more information in the Zarja, or better still, come to our February 14 meeting.

Our February meeting will be followed by a Valentine Party. So come on down and join this fun. Won't you?

... Jo Seelye looking chic in her bright red hat and being teased about her stenographer hips ... Rosalia Jerman so pre-occupied with something that she couldn't read the minutes without getting her tongue twisted ... Fran Kurre handling her job like a veteran ... Mary Kasic, Marie Gornik, Mary Lampert with us after a long absence ... The stork paying a visit to Mrs. Josephine Bradac, December 12, leaving a daughter ... Congratulations and the best of wishes ... Yours truly going home one dollar richer as a result of winning the door prize.

In closing I quote Fran Kurre, "I'm

sure each member can give two hours of her time, once a month, and attend our meetings."

Make an effort to be at our February 14 meeting.

BETTY GARTROZA.

**WHO'S WHO IN NO. 50,
CLEVELAND, OHIO**

On September 18, 1901, in Vienna, Austria, a bundle of heaven was presented to Mr. and Mrs. A. Kresse. This precious little package was named Josephine, whom we now know as "Jo Seelye." While still a little girl, Jo was brought across the vast pond to live in our good America. Jo attended St. Vitus School, had two years of Notre Dame High School and later, nine months of Oh'io Business College. Her first venture into the world on her own was a job at the Cleveland City Hall as stenographer. She later transferred to work at the School Board of Education.

During her girlhood days, she was very active in the Sodality; helped out in all their doings and was particularly interested in playing on the stage in all their stage programs.

On May 3, 1924, at the age of 22, she promised to love, honor, and obey a certain young Englishman, Mr. Jack Seelye. To this happy couple, three children were born — Herman, now 18, Arlene 17, and Roy 14. Her enjoyment in life is to make a happy home life for her family.

Jo's hobby is reading, collecting new stamps (first-day comers) and keeping rare coins. Her pet hate is to see one of our sex inebriated. Her favorite color is blue.

At 18, Jo experienced her most embarrassing moment when she lost her triple ruffled petticoat at a skating rink. The happiest moment in her life was the day her husband became a convert, receiving his First Holy Communion and Confirmation.

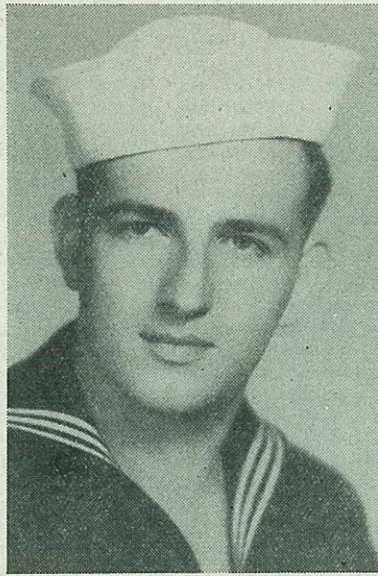
When Branch No. 50 was organized, Jo Seelye joined, making her a charter member of the branch. Jo was always active and did everything in her power to keep No. 50 active. She has secured over 100 members, has held the office of secretary for 10 years, oft times played the part of "Urna Nežika," and in the years 1939-1943 was alternate auditor on the Supreme Board. She has attended three SWU conventions: at Milwaukee, Chisholm, and Cleveland. Jo also was a drill team cadet for a number of years.

At present, Jo Seelye is working for the Government as a clerk at the Ration Board. As a Blood Donor, she is also doing her bit. To date, she has given five pints of her blood to

the Red Cross.

Long live our Josephine Seelye!

FRANCES KURRE, sec'y.

John A. Petrich S 1-C, only son of Mr. and Mrs. John Petrich of Warren, Ohio, celebrated his 21st birthday Jan. 8. He is stationed in Maine. Good luck, Johnny!

No. 54, Warren, O. — Here it is: another day and another year and once again we find the new year in the same war torn condition as in the past year. Let's pray that this year will be victorious and peace again reign the world.

The past Christmas and New Year holidays were sad to many a family but to our family and our secretary Rose Racher it was a very happy one, because our sons were home for the holidays.

But to some of our members the holidays were sad for death took away their loved ones. The Ryabik family was visited by death three times in two months. Mr. Ryabik, husband and father of our members lost his sister and mother just two months apart. His mother died the Sunday after Christmas and Genevieve Krivonic lost her father-in-law the week of Christmas. To the bereaved family we extend our deepest sympathy. May the perpetual light shine upon them.

Well, the stork has been quite busy. She visited Valentina Gladd and left her with twin boys. Mrs. Gladd is the daughter of Mrs. Stavana and wife of Matt Gladd. Our congratulations to the proud parents.

Officers for the ensuing year are as follows: Anne Petrich, president; Ivana Sajin, vice president; Rose Racher, secretary; Hattie Gradishar, treasurer; Anna Spiewak, recording secretary; Carolyn Gorsick, Anna Gradishar and Dorothy Lunder, auditors; Helen Kvesich, sentinel. Please note the change in our meeting date. In the future our meetings will be held on the second Sunday of the month at the Croatian hall. Please attend the next meeting on February 13. Our secretary will be very grateful to the

members, if they pay their dues on time. So you do your part and we will do our part, then there will always be harmony among us. Loads of good wishes and good luck in 1944!

We wish a speedy recovery to Betty Albert who is in the Sanitarium.

ANNA PETRICH, president.

No. 56, Hibbing, Minn. — Our December meeting was poorly attended, so we could not hold election of officers, and which had to be held in January. I must say we had a very nice attendance, and I hope the members continue to come. It makes it much easier for the secretary.

I also want to remind the members to be more prompt in paying their dues. The dues are now 35 cents a month and five cents towards the treasury, which amounts to 40 cents.

Any member that doesn't pay her dues within the second month will be suspended, regardless. It's too hard for the secretary to be going from house to house collecting.

The officers were all re-elected for another year, except the auditors who are: Mrs. Sophie Garmaker and Mrs. Anna Satovich.

We also elected a reporter, Mrs. Angela Genac, so you will have the Hibbing news more often.

MRS. AMELIA DOMEN, sec'y.

No. 74, Ambridge, Pa. — Again, I have sad news to report. We mourn the loss of a very dear member, Mrs. Johanna Posega, who is survived by two sons and two daughters. She was a very loyal member of our branch and never had to be reminded to come to the meetings or to pay her dues. She was also a good mother and a respected member of the community. We shall miss her very much. May her soul rest in peace everlasting. Our deepest sympathy to the bereaved.

We wish a speedy recovery to all sick members and hope to see everyone at the coming meetings. Our meetings are held on the second Sunday of the month at 3 P. M., which should make it possible for all to be present since we are not busy at our work. I hope the members will take prompt care of their unpaid dues. I'll appreciate your co-operation.

JENNY ANZUR, sec'y.

No. 96, Universal, Pa. — The officers for 1944 elected at the annual meeting are as follows: Pauline Kokal, president; Julia Starman, vice president; Cecilia Peternal, financial secretary; Helen Previc, recording secretary; Mildred Kastelic, treasurer. Mary A. Klemencic, our past president, surprised us with a delicious cake, jello and coffee after the meeting.

Congratulations to Mary Bebar who is the proud mother of a baby girl.

The January meeting was well attended in spite of the cold weather we have been having. After the meeting we played bingo and it made such a hit with our members that we'll have it again after our February meeting, which will be held at the Slovenian hall in Center, Penna. Each member is requested to bring a twenty-five cent gift to the meeting.

MARY L. KOKAL, reporter.

MILENA:
PRINCIPLES FOR PEACE
 (From Catholic Action)
 (Continuation.)

Even as a matter of economics, and apart from the loss of human lives and the avalanche of human misery which major wars cause, we cannot afford war every generation. This war is now costing us in excess of \$260,000,000 a day—every day. This year alone it is costing us almost a hundred billions of dollars, or more than \$3,000 per family in the United States, and before it is over the cost may run as high as \$10,000 per family. You and I cannot afford war every generation. But we have not come to realize as yet that the prevention of war may be more difficult, may demand as big sacrifices, may require more vision and far greater moral courage than is demanded by victory in any given armed struggle. In that sense we are less ready for peace than we were ready at the time of Pearl Harbor. Our worst danger even at that time was not that we should eventually lose the war, but that we should be unable to go on after the war and win the peace.

That we are not prepared for peace is all too evident in the dissension among the Republicans, in the discord between the New Dealers and Old Line Democrats; in the hesitancy for a long time of the Congress to adopt post-war cooperation resolutions. Everybody wants peace, but few agree on just what to do about it. That is why the Pope's Principles for Peace are so important today. They are definite and plain. They are signposts based not on political expediency but on moral truth.

It is through this voice that true principles for peace can be tellingly expounded. Through this voice our own people can be prepared to accept the responsibilities of peace. Through it the post-war world can successfully be defended against such enemies of true and lasting peace as communism, atheism, excessive individualism both at home and abroad. Through it can be attained the COOPERATION of Catholics with non-Catholics which, above all, is necessary if true and lasting peace is to be achieved.

There is a saying, "One can't go to heaven alone." So, too, we can't win the peace alone. The surest way to lose the peace is for Catholics to think only in terms of a Catholic peace and for non-Catholics to think only in terms of a non-Catholic one. We must be ready and willing to work with those who believe fundamentally in the same kind of a peace that we believe in.

There can, of course, be no thought of compromising the truth. Neither, however, should there be any smugness on our part, any hiding of our light under a bushel, any hoarding of truth. The press can regard itself as the salesman of the truth, without, however, taking the position that it and it alone is the purveyor of true principles for peace.

Our press, therefore, recognizes its duty not only to make known the Principles for Peace to our own but also to win converts to our position from among those who at the moment be-

lieve otherwise. More than this, however, our press recognizes its duty to show the justice and the reasonableness of our position as well as the agreement that exists between the Popes' Principles for Peace and those, say, of President Roosevelt and Mr. Churchill in the Atlantic Charter.

If as Pope Pius XII pointed out, "lying literature can be just as deadly as armored cars and airplanes," so, too, truthful literature can be as "lively," in the sense of "life-preserving," as the blood plasma through which thousands of our soldiers are being saved from death. It can be, but unfortunately it frequently is not, and this because the truth, like the lie, to be effective needs to be tastefully presented and widely circulated. And too often the presentation of truth in our press is hardly tasty, and is certainly not well-propagated.

The Catholic press in the United States, nevertheless, is today probably in a better and healthier position than it has ever been. It is presenting, more and more, not only Catholic news, but news in a Catholic manner. In the decade 1932-1942, circulation of Catholic publications in the United States has increased by about 2,000,000. The National Catholic Welfare Conference News Service has more than made up for some losses in countries conquered by the Japanese by expanding its service to countries in the Western Hemisphere. The News Service now goes to Catholic papers in 30 countries or territories outside continental United States.

Thus, the press is in a position to bring to public attention the full texts of important pronouncements of the Holy Father, to stress news concerning war prisoners, the status of the clergy and of the Church in occupied lands, the efforts of the Church to alleviate the sufferings of the war-stricken, the actions of various governments pertaining to religious life, statements of Church leaders in Germany, Austria, France, Poland, Belgium, Spain, and so on.

As for cooperation, the Catholic press has been quick to point out that to promote "lasting peace, neither peace treaties nor the most solemn pacts, nor international meetings or conferences, nor even the noblest and most disinterested efforts of any statesman will be enough unless in the first place are recognized the sacred rights of natural and divine law."

Thus far, however, our press has been more or less hesitant to go beyond this and show that peace treaties and pacts and international meetings and noble and disinterested efforts of statesmen are also necessary, over and above this recognition of moral law. The greatest good is not accomplished by merely mentioning a pact of a treaty and adding with a sort of implicit condemnation that these are no good unless dominated by religion. Too often this practice has led the makers of pacts and treaties to think of us, "Oh, they aren't interested in anything except pious recitals of the principles of natural and divine law."

But we are interested. We must be interested, unless we are willing to go on having war every generation. We are interested in presenting our most

persuasive arguments for the explicit recognition of the moral law at the peace table. We are interested, too, in presenting persuasive arguments for our cooperation in bringing about in the post-war world "a sort of family of peoples calculated . . . to safeguard the order of human society."

We are interested in playing up the five-point program of Pius XII. We should be equally interested in playing up, and with almost equal vigor, the Atlantic Charter, the Four Freedoms, and any other bases for peace which are moral and right.

Our press will never fail to point out that all public power proceeds from God and that a State from which religion is banished can never be truly well-regulated. It will never be derelict in its condemnation of abuses of the rights of laborers to a decent living. It will never succumb to the persuasions of those who peddle birth control, divorce, and other viruses which poison family life. The press will continue to stand as firm as the Church Herself. (End.)

DO NOT WASTE

It has been said that Americans are the most wasteful people in the world. Perhaps that was true in normal times, because we did become so particular that we didn't want to accept second best things. If they were not perfect, or what we considered perfect, then we couldn't use them. We have often discarded toys that were broken, although we could have repaired them ourselves. We didn't like to wear clothes that had patches or darns in them. Housewives sometimes disposed of food because there wasn't enough of it to serve the whole family. Yes, in many ways we were very wasteful.

But things have changed since December 7, 1941. America has begun to save and use everything that is usable. We are saving paper so that it can be made into packing materials. We are saving tin, especially the soft metal tubes that contain toothpaste and shaving cream, because the tin can be used again. Even the tin cans from which vegetables and fruits are taken can be washed and dried thoroughly to prevent rusting and then turned over to an agency for reclaiming.

We are being more careful of our clothes, especially woolen ones, and thoughtful boys and girls are taking better care of their toys and game equipment. Bicycles and balls and wagons are being cleaned and put carefully away after use, because they are more valuable now than last year.

It is a fine thing to save papers, metals and whatever we can for the Red Cross and other agencies, but we must keep in mind also that we must save for ourselves, too. Saving for ourselves includes taking good care of our clothes, so that they do not wear out sooner than necessary, eating the food which the cook of the family sets before us, because she knows what is best for us, and being careful of everything in the house—the furniture, the linens, the plumbing, the electric equipment—everything that the family owns, so that it will last as long as possible. For

instance, we really shouldn't get our feet on the furniture, because that wears out the upholstery, scratches the wood and gets the furniture dirty. We know we shouldn't do it, because gentlemen keep their feet on the floor, but sometimes we forget. Let's make a special effort to remember from now on.

We shouldn't roll the towels up in a ball when they are wet, and just leave them for mother to pick up. Let's spread them out on the hangers to dry, as we know we should. It will make them last longer, besides making less work for mother.

There are many ways in which we can save and conserve for the sake of our country and victory. Keep your eyes open and you will find it is fun to save the scraps to beat the Japs!

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

If you're singing the blues because the clothes in your closet aren't what they used to be, the addition of a gay blouse or two will help to change your tune. For the new blouses, shown for day and evening wear, are bound to have a lyrical effect on your spirits and revive interest in your wardrobe.

Sequin decked toppers of softest jersey or crepe will solve the evening dress problem for you. Wear them with either floor or street-length skirts, depending on what the situation calls for. Whether you chose frothy net, fresh white organdy, tinsel streaked satin, or taffeta you can find a blouse to suit both your mood and the occasion.

There is no end to the fashion tricks you can perform with blouses, if you own a long, black evening skirt and at least one short one for street wear.

It is a paradox of our time that when all hands are needed for the war effort, fashion gives us clothes with more exquisite handwork than we have seen in decades.

There are several reasons. One is the trend to femininity; second, the fabric conservation demanded by the government has caused designers to turn to hand embroidery, crochet, and beading to give clothes the dressiness they require while adhering to fabric limitations. Also, women have found pleasure in this return to fine dress-making.

There are many types of embroidery used. Beauvias-type embroidery, in massed colors and white, trims some of our dark sheer wools. Cut-out embroidery is used on the less expensive clothes. Top designers resort to hand-drawn work of exquisite quality to

glorify sheer rayon crepes or twist loop fringe of the fabric to edge the bodice and hem of some of the loveliest of dinner dresses.

The new print dresses have a while or two to show off beneath your winter furs. They bring to dark city wardrobes a dozen subtle colors. Looking at them you will see a preview of spring in mid-winter.

There's nothing here of the full-skirted flamboyance of the prints of other years. The dresses are narrow sheaths of color, against which the designers have woven a pattern of light and shadow.

There's heartening news for women in the stockings for 1944. Ankle sag, kneecap pull and shiny surfaces are only memories now. Thanks to the ingenuity of the designers, the new hosiery has most of the virtues of pre-war silks and nylons, and some of their own virtues besides.

Spun rayon for instance, make full-fashioned stockings that really fit. This improved fabric has extra durability, is soft to touch and has the much sought-after dull, smooth finish. In no-run mesh, fine ribbing or plain weave, the stockings are sheer enough to satisfy the most fastidious of women.

Though you may not sew a particularly fine seam, the new spring wollens and printed dress goods will bring out the seamstress in you. If you're an old hand with scissors, patterns and sewing machine, you will know exactly what to do to turn out a casual wool suit or a print dress.

Many women are making their own clothes this year. And the herringbone, doeskin and sheer wool fabrics on display in the stores offer plenty of inspiration. You will be tempted too by the celanese and rayon prints shown in a profusion of new patterns and novel designs, as well as by the gay cottons.

Shades of purple from lilac to amethyst have a new youthful look this year. Others in the brilliant spring colors are persimmon red, glowing sapphire, bright emerald, royal blue and pastels. Very sheer wools take their color names from current history. In this group you will find Coral sea pink, Bengasi yellow, and a sandy shade called Beachhead.

★ HAVE YOU
BOUGHT YOUR
Extra BONDS

THE HOPE CHEST

A long time ago it was the fashion for girls, in their youth, to start hope chests against the glad day of their marriage. As almost everyone knows, into these hope chests they used to put all manner of things; tiny lace handkerchiefs, lingerie, dresses, slippers for dancing, fans, and dreams; lots and lots of dreams. They put them there against the future. It

was . . . a happy custom that has gone the way of much of the graciousness of the past.

But today the Hope Chest is back again, each of us has one now—a hope chest against the glad day of Peace. Into it we put all sorts of things; thoughts, hopes, dreams, lots and lots of dreams, and so that the dreams may come true, we put money into the chest as well. We put it there for all sorts of patriotic reasons, but there is a selfish reason, too, and a good one. We put it there because we know, like the old-time bride, that it will be there when we can once again use it to our own sweet, free pleasure. After all, money isn't much use now, beyond what is needed for necessities . . . By putting it into the hope chest we are not only making sure it will be there when we can use it, but we are buying the finest commodity in the world—Peace.

The War Bond system is America's Hope Chest.

'Nough said,

Eric Hatch.

INFERIORITY COMPLEX

There is nothing mysterious about an inferiority complex. It is only an exaggerated feeling that what one does is not good enough or is not as good as what the people we know can do. It is thinking so much about our weaknesses, failures, handicaps, that our whole life is colored by a sense of insufficiency and helplessness. And we are made very miserable because of it. You see the natural, normal attitude for all human beings to have is to be self-confident and self-reliant. It is pleasurable to believe oneself talented, healthy, strong, beautiful, charming, and when one does not believe that about himself, he is very unhappy.

How does it happen that we grow up to feel inferior to others? That is natural, too. When we come into the world we are naked and helpless. We see around us our parents, our relations, the grownups, and from the first we know they are stronger and brighter than we are. Even while they are feeding, clothing and protecting us, we must take orders from them. As children there are times when we would like to play, but they make us sleep; or we love to eat lots of candy and they forbid us lest we be sick; or we would like to take a toy belonging to some other child, and we are told we must not. In a thousand ways we are made to do what we do not like, and if we disobey, we are painfully punished. Then when we go to school we must abide by the rules and listen to the teacher—even when it does not please us. With our playmates, too, we must often give way to what others want. And as we go out into life we are made to feel that others are cleverer and stronger than ourselves. With all these experiences beating down upon us, it is only natural that we shall many times feel inferior. For these reasons you will seldom meet anyone, who at one time or another has not felt the humiliation of inferiority.

Now when you add to all this some really serious handicap, you get into deeper trouble. Supposing a child is

born a cripple. At first it does not pay any attention to it. But as it grows with the years it notices how other children run and play. A sad disappointment is born in the heart. Everything it will do in life may become colored with that sense of inferiority, and a complex develops. Or a girl with homely features, of very tall or very small stature, too fat, or very sickly, begins to see that the boys flock around her more attractive friends and leave her alone. She, too, may get to thinking that she isn't any good in the world, that she will never get a husband, or will always be unpopular. So she will be terribly unhappy. Or a perfectly normal child may unfortunately have parents who continually scold and criticize, until it gets the idea that everything it does is wrong. Or perhaps you have tried again and again to succeed at some task, and you fail. You may then develop a strong inferiority complex and believe that success can never be yours. From disappointment you go into despair, and life seems not worth the living. In these ways are inferiority complexes born, and if permitted to grow, ultimately poison one's whole life.

(To be continued.)

A PLACE FOR ALL

Why worry and fret because you can't get,

The place that you want, or the spot that you seek?

It may not be best; it may be a test

To prove you are strong where you think you are weak.

We do without much, nor count it as such,

When think we the losses that others befall:

Impressed is this truth from days of my youth:

In the Heart of Our Lord there is room for us all!

There's room for the wanderer, sad and alone,

Though the door of his own against him should close:

There's room for the stricken, to Sorrow well known,—

In the Heart of Our Lord is his sweet repose:

And he who has walked in life's shadows shall see

A brightness and joy that can have no recall:

There is room there for you, and also for me:

In the Heart of Our Lord there is room for us all!

A CATHOLIC'S QUESTION BOX

Do not the Ten Commandments **cramp our lives by forbidding us to do many things? Would it not be better to have no such restrictions?**

God did not lay down the Ten Commandments in order to make life harder for His rational creatures. He enunciated the Decalogue in order to call man's attention more vividly to the dictates of the natural law and to give him a divinely inspired, infallibly sound code of morals. These precepts, then, are not tyrannous restrictions

placed on our liberty. They are intended for our benefit, that is, they were given to protect us against ourselves and against our neighbor, to safeguard and keep human rights and liberty. All races of men, however uncivilized and ungodly, have had a code of morality drawn up for their self-protection.

Many of these codes failed partially in their object because they did not coincide with the teaching of the Ten Commandments. Superstitious practices, for example, were allowed among many barbarous tribes, and with devastating results. Again, we notice that in some codes of morals abortion and infanticide were not prohibited, and so the lives of thousands of innocent victims were mercilessly snuffed out. Without respect for authority (taught by the Fourth Commandment) what dire consequences would follow? The Sixth and Ninth Commandments protect family life. And so it is with the rest of the Decalogue. Each precept enunciates some dictate of the natural law. Disobedience to these commandments brings injury to ourselves and to the human race. Disobedience results in abject slavery to vice and not to liberty of spirit.

The commandments, then, are a positive help to man in the work of saving his soul. However, because of the wording, "Thou shalt not," many see in them, as you suggest in your question, only the negative side. But they are equivalent to the two great commandments which Christ emphasized: namely, "Thou shalt love the Lord thy God with thy whole heart," and "Thou shalt love thy neighbor as thyself." The Ten Commandments, therefore, clearly indicate to man his duty to love God with his whole being by adoration of Him, by praise of His holy Name, and by public worship, and to love his neighbor by respecting his person, property and rights.

Will you please tell me how it is that some feasts are celebrated on the same day every year, and others are kept on different days each year?

Some feasts of the Church are fixed, i. e., are kept on exact dates, as Immaculate Conception, December 8; Christmas, December 25; Circumcision, January 1; Epiphany, January 6, etc. Others are movable feasts determined by their relation to Easter Sunday, the great central festival of the Christian year, which the Council of Nice (325 A. D.) ordained should be observed on the Sunday following the first new moon after the vernal equinox (March 21). Hence, Ash Wednesday, Good Friday, Ascension Day and Pentecost, etc., are variable as to their respective dates.

QUOTATIONS

The greatness of America is grounded on principles and not on any single personality. — President Franklin Roosevelt.

Happiness, I have discovered, is nearly always a rebound from hard work.—David Grayson.

Kindness is the language that the dumb can speak, and the deaf can hear and understand.—C. N. Bovee.

YOUR ALLOWANCE

How is your allowance budget balancing these days? What? You don't know what we are talking about? Well, let's look under the big words and see what we can find.

An allowance, as most of you know, is the amount of money that is given to you by your parents for your very personal expenses. Maybe, if you are very young, it is only 5 cents a week with which to buy candy or ice cream. If you are older, then it is probably more, because you have more personal expenses. There are tablets and pencils to buy for school, and maybe you have to pay for your lunch at school if it is too far to go home each noon. Whatever the amount you receive, it is yours to use or save or waste as you think proper.

"But, what is a budget?" you ask. Well, a budget is simply a plan that you make so that you will have enough money to pay for the things that you want most and that you can afford to buy. For instance, if you like movies better than any other entertainment, perhaps you plan to go to the movies once each week. You know what the price of a movie is, so you plan to spend that much in that way. Maybe you need a new pedal for your bike, and maybe there isn't enough money left in your allowance for one week to buy it. The best way to get the pedal is to save a small amount each week until you have the price of the pedal saved up. If you plan how you will spend your money, you are working on a budget.

About the balancing, that simply means that you make what you spend or save for a special purpose each week balance the amount that you receive. It means that you do not have to ask mother or dad for more money, and you do not have to borrow it from Sis or Bud, either.

You've probably heard the older members of your family talking a great deal about expenses these days. They are wondering how they can cut down here and save there for several reasons. First, there are higher taxes to pay in order to win the war and higher prices to pay for many things because they are harder to get during the war. Second, it is necessary for all of us to help buy the guns and ammunition that will aid our soldiers and sailors to win the war. We do this by buying War Stamps and War Bonds, so the family must make room in the budget for those fine investments. If you have listened to the family discussions about the family expenses, you understand that everyone is very serious about this money subject these days.

Have you arranged your personal budget so that you can buy your share of War Stamps, too? No, that doesn't mean to ask dad or mom for extra money to buy them. It means, have you looked into the matter of giving up something of your own pleasure so that you can buy some Stamps of your very own? We know of one young girl who has saved up enough money out of her 50 cents each week to buy a 25-cent War Stamp book full of stamps. She has now turned it in and received in exchange for it a \$25 War

Savings Bond. She did this since December 7, 1941, and she did it with her own planning and managing. When she received her allowance each week she set aside a certain amount to be used for War Savings Stamps, and that amount was not touched for anything else until she could buy a War Stamp.

When you grow older, and after the war is over and peace has settled down again on our country, it will give you a fine feeling to know that you bought your share of that peace, even though it was only a very tiny bit each week. If you haven't put War Savings Stamps into your budget, think it over.

Selected by Anne Petrich: **HOME-MAKING**

YOU CAN HAVE YOUR CAKE AND EAT IT, TOO

Make smaller cakes. Use $\frac{1}{2}$ or $\frac{1}{3}$ of recipe. Make cup cakes. Serve iced. Bake part of batter as layer or loaf . . . the other part as cup cakes. Add chocolate or spices to part of batter. Frost and use differently.

To Store Cakes: When cooled, store in clean, air-tight covered tin box or modern "cake safe." Or invert bowl over cake so it rests on edge of plate.

To Keep Cookies Soft: Cool. Place in air-tight jar. A slice of orange, lemon or apple in it helps keep cookies moist.

To Keep Cookies Crisp: Place in can with loose cover. Exception—in damp, humid weather, cookies will absorb moisture from air. They can be crisped again by heating.

SWEET POTATO PUDDING

Sweet potatoes are as fond of oranges as of apples. Save the rinds from the orange reamed at breakfast. Mash the cooked potatoes, adding a little orange juice, shortening and salt. Heap into the shells, top each serving with marshmallow and brown in a moderate oven.

And for dessert, serve sweet potato pie or pudding, with a tinge of orange flavor.

IMPORTANT POINTS IN COOKING VEGETABLES

In general use small amount of boiling salted water ($\frac{1}{2}$ teaspoon per pound vegetable or per cup water) and cook in covered saucepan.

The water that clings to the leaves of greens after washing is usually sufficient.

Cook quickly — do not over-cook. Cook vegetables in skin when possible.

Do not use soda in cooking vegetables; it destroys vitamin value.

Do not throw away vegetable liquid which is left — boil down and use over vegetables or use in soups, sauces, gravies, etc.

Minerals and vitamins are conserved to a considerable degree when vegetables are cooked in a steamer.

Cooking vegetables in a pressure cooker saucepan cuts down the cooking time, thereby greatly conserving vitamins and minerals.

Use canned vegetables as any cooked vegetable. (Modern commercially canned vegetables retain in good degree the minerals and vitamins of the

fresh foods used for canning.) Do not throw away the liquid in the can — use in same ways as liquid from other cooked vegetables.

Very little nutritive value of vegetables is lost by the method of quick-freezing. Put in boiling salted water while still frozen and cook until just tender.

Use raw vegetables often. They can be used in salads, slaws, accompaniments and on relish trays, such as carrot, green pepper, and cucumber strips, radish roses, stuffed celery, etc.

Use cooked vegetables in a variety of ways for interest, such as soups, chowders, buttered, creamed, escalloped, baked, grilled, souffles, au gratin and salads.

CREAM OF SPINACH SOUP

$\frac{1}{2}$ lb. spinach onion
Salt and pepper 2 tablesp. butter
 $\frac{1}{2}$ cup boiling water 3 tablesp. flour
1 teasp. chopped $\frac{1}{2}$ cups milk

Chop the spinach fine, add $\frac{1}{2}$ teaspoon of salt and a few grains of pepper and cook in the water until tender. Do not drain. Cook the onion in the butter over low heat, stirring occasionally. Place over hot water, add the flour and mix well. Add the milk gradually and cook, stirring constantly until thickened. Add the spinach and season with salt and pepper. Re-heat. Six servings.

CARROT AND CHEESE SALAD

$\frac{1}{2}$ cup finely chopped carrot tops $\frac{1}{4}$ to $\frac{1}{2}$ teasp. salt
2 cups shredded carrots 2 tablesp. French dressing
1 cup cottage cheese Lettuce or other greens

Combine the carrot tops, carrots, cottage cheese, salt and dressing and toss together lightly. (Use only the fine tender leaves of the carrot tops.) Serve on lettuce or other greens. Six servings.

WAR-TIME CAKE

Eggless, Milkless, Butterless.

Mix in saucepan:

1 cup brown sugar 2 cups seeded raisins
 $1\frac{1}{4}$ cups water $\frac{1}{2}$ tsp. nutmeg
1-3rd cup lard or $\frac{1}{2}$ tsp. cinnamon
other shortening 2 tps. cinnamon
 $\frac{1}{2}$ tsp. cloves

Boil for 3 minutes. Cool.

Then add 1 tsp. salt and 1 tsp. soda dissolved in 2 tsp. water. Blend in 2 cups sifted flour mixed with 1 tsp. baking powder.

Pour in greased, floured 8-in. sq. pan. Bake about 50 minutes in slow moderate oven (325 degrees.) Delicious uniced.

STUFFED PEPPERS AND BAKED TOMATOES

6 medium green peppers $\frac{1}{4}$ cup beef
2 tablesp. butter $\frac{1}{2}$ cup cooked or canned whole grain corn
2 tablesp. flour 6 medium tomatoes
1 cup milk Buttered soft bread crumbs
Salt and pepper
1 1-lb. can corned

Cut a thin slice from the stem end of the peppers, remove seeds and white fibre and cook in boiling salted water for about 10 minutes. Drain. Chop the slice taken from the end and cook in the butter over low heat until tender, stirring occasionally. Place over hot water, add the flour and mix well. Add the milk gradually and cook, stirring constantly until thickened. Add $\frac{1}{4}$ teaspoon salt and a few grains pepper.

Combine corned beef and chopped corn with the hot sauce and season with salt and pepper. Fill the green peppers with this mixture and place in a buttered baking dish. Cut a thin slice from the stem ends of the tomatoes. Place in the baking dish with the peppers. Sprinkle with salt and pepper and cover with the crumbs. Bake in a moderately hot oven (375 degrees F.) for about 30 minutes. Six servings.

YANKEE DOODLE MACARONI

Cook together in heavy skillet until onions are yellow . . .

2 medium onions, $\frac{3}{4}$ cup sliced fresh
chopped mushrooms
2 sprigs parsley, or $\frac{1}{2}$ cup canned
minced mushrooms
2 cloves garlic, (4 oz.)
minced

in 3 tbsps. drippings
Add, and brown 1 lb. ground beef
Add and cook until thickened (45 minutes):
 $3\frac{1}{2}$ cups cooked tomatoes
1 tablespoon salt
 $\frac{1}{2}$ teaspoon pepper

Meanwhile cook until tender (15 min.):

$\frac{1}{2}$ lb. macaroni in 3 quarts boiling salted water (1 tbsp. salt).

Drain. Heap on hot platter. Pour hot tomato mixture over. 6 servings.

Point reductions of some meats lead to a boom in soup-making. Oxtail, of wartime fame, has become pointless and will be a mealtime hit scored by many good cooks. Flavor richness can be added with the vegetable harvest.

OXTAIL SOUP

Soup gets the most out of the ration-free oxtail.

$1\frac{1}{2}$ lbs. neck bones 1 tbsp. parsley
and meat 3 carrots
 $2\frac{1}{2}$ qts. cold water $\frac{1}{4}$ cup celery
1 disjointed oxtail $\frac{1}{2}$ tsp. salt
2 tbsps. fat $\frac{1}{4}$ tsp. pepper
1 large sliced onion

Soak bones and meat in cold water. Brown oxtail in fat. Add to other meat. Cover kettle and simmer 3 to 4 hours. Add onion, parsley, carrots and celery. Simmer an hour more. Season and serve. Makes about 10 cups.

There's a lot more of good old family life in the nation, now-a-days. And that means, of course, that the mother's job is even more vigorous and intense than before. Here's a suggestion for refueling those young engines during play hours—simple enough to let them make the sandwiches or beverage, themselves.

TOMATO MILK

$1\frac{1}{2}$ cups tomato juice
Few grains salt
 $\frac{1}{2}$ cups milk

Add the tomato juice and salt to the milk and mix well. Six servings.

PEANUT BUTTER, JELLY AND CHEESE SANDWICHES

8 slices whole wheat bread; Soft butter; Peanut butter; Currant jelly; Cottage cheese.

1. Spread the slices of bread with butter.
2. Spread each slice with a small amount of peanut butter.
3. Put a little currant jelly on 4 of the slices.
4. Put cottage cheese on the remaining 4 slices.
5. Place the slices with currant jelly on the slices with cottage cheese.
6. Cut in half. Four servings.

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

My dear Juniors,

We are starting the second month of the New Year. The holidays are gone and somewhat forgotten, and most of us are again back to our regular routines and duties. I am wondering what the Juniors are doing, and am, therefore, anxious to hear what programs have been planned for the New Year. DON'T DISAPPOINT ME!! Address all your letters to me in care of "Zarja," 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.

This month you will find something new on your page. We are starting a "Friendship Column." Through this column, I want you to meet new friends. How?? This is the way... the letters that you will send me will be put into this column, and all the other members will read them and undoubtedly answer them... and so there will be an exchange of news and ideas, and the beginning of new friendships. Doesn't this sound good to you?!

Our first contributor to this column is Dolores Bogovich, a Junior from No. 25. She told me, very confidentially, that she hopes to hear from you, so don't disappoint her.

February 14th is St. Valentine's Day, and I certainly would like to send each and every one of you a great big heart but as many things make this impossible, I am sending you instead the following:

A Friendly Message on this

St. Valentine's Day

We're far apart on Valentine's Day
And I wish that needn't be,
But friendship's not a thing of miles
Or of geography.
And that is why you may be sure
When Valentine's Day is due
Across the miles between us,
My wishes go to all of you.

To the No. 20 Junior Cadets of Joliet, my sincere thanks for the lovely Christmas greetings. I was indeed very pleased and surprised.

Your friend,

FRANCES BOGOVICH.
1-11-44.

No. 20, Joliet, Ill. — We open our monthly report with congratulations to our newly elected officers. They are as follows: Evelyn Mutz, captain; Albina Potochnik, first lieutenant; Bernice Metesh, second lieutenant; Marie

Vranicar, sergeant; Leona Maren, acting sergeant; Beatrice Likar, Bertha Horvatin and Dorothy Ancel, corporals; Mildred Gregorcich, president; Margaret Mlakar, vice president; Mary Therese Spelich, second vice president; Helen Janesh, secretary; Dorothy Govednik, recording secretary; Eileen Ferkul, treasurer; Dorothy and Dolores Bostjancic, local papers reporters. Recreation committee: Genevieve Pirc, chairman, Patricia Brulc, Frances Cankar and Theresa Mikolich, assistants. Much success in the future undertakings, to you, girls!

The following girls will celebrate their birthdays in February: Anna Mae Racich, Irene Likovich, Albina Potochnik, Mary Therese Spelich, Dolores Wisemantle and Marie Vranicar and also our mascot Francille Vranicar.

Congratulations are extended to Dolores Zupancich upon her graduation from grade school. Good luck in the future, Dolores!

The cadets immensely enjoyed their Christmas party. We wish to thank Mrs. Bostjancich for the use of her home in which the party took place. We also thank Mrs. Erjavec for the delicious cake she baked and Mrs. Planisek for the donation of cookies. Dancing and games were chief amusements. Many won prizes. The party proved to be a great success.

No definite date has been set for the bingo party. We hope the public will co-operate in the buying of tickets.

Our deepest sympathy to Dolores Wisemantle whose grandmother died recently. Genevieve Govednik's mother is confined in St. Joseph's Hospital. May she soon recover. We miss you at the drill practice, girls.

It was a big surprise for cadet Dorothy Govednik when her brother Joseph came home on a 30-day furlough on December 19. He brought many souvenirs including money from the foreign countries in which he served. We hope that many brothers like Dorothy's come home but not only for a 30-day furlough but for good with victory as their reward.

Many thanks to Editor Mrs. Novak for the beautiful war stamp corsages she mailed to yours truly reporters at Christmas time in recognition for the reports we submit. We'll wear them always with pride.

ANNA MAE RACICH,
HELEN HOCHVAR,
reporters.

RIDDLES

1. When does an actor get fighting mad?
2. When are sheep apt to make the most noise?
3. How does a stove feel when someone puts coal into it?
4. What man always begins to run when the sun comes out?
5. When we have a dry winter, what happens to the rivers?
6. Why didn't Mr. MacDonald buy any food for his Christmas dinner?

(Answers on Page 62)

SPECIAL NOTE TO ALL BRANCHES THAT HAVE JUNIOR MEMBERS

I would greatly appreciate it if at your earliest possible time, you would appoint an "Advisor" for your Junior Circle, and send me her name and address. This co-operation on your part will help me to make the "Junior's Page" much more interesting and appealing to our Juniors. Thank you.

FRANCES BOGOVICH.

1-11-44.

"LISTEN, MUMMY!"

You resent the adult who shows a lack of interest in your conversation. How do you think a youngster feels if she just can't get your attention?

NUT TEST

1. What nut is a small vegetable that grows in a pod?
2. What nut is part of the upper part of the body?
3. What nut is the name of a South American country?
4. What nut is a barrier?
5. What nut is the name of a chocolate drink?
6. What nut is spread on bread?
7. What nut is a girl's name?
8. What nut is made with flour and water?

(Answers on Page 62)

FRIENDSHIP COLUMN

Dear Juniors,

As a Junior member, I belong to Branch No. 25—Cleveland of the Slovenian Women's Union of America. Getting the "Zarja," I am a monthly reader, and have found the Junior Page very interesting. Reading my weekly school paper recently, I became impressed in some information and thought I would pass it on to you. It's called "My Hobby—The Scrapbook."

Did you ever make a scrapbook? It's fun, especially on rainy days, but it is rather disappointing to have a new scrapbook, and a jar of paste but no pictures! This sad misfortune had happened to me several times, however, I thought up a plan which works out very nicely. I have a nice big flat box that I keep very handy, and when the family finishes with the newspapers, magazines, and advertisements, I then carefully look through them for any suitable scrapbook material, like poems, miscellaneous pictures, especially of animals, little stories, and the various kind of flowers. In my leisure moments, I assemble this material and then set it up in the scrapbooks. Should your scrapbooks accumulate in number, or you get tired of them, you can send them to orphanages or hospitals; they would be glad to have nice books, or sometimes, you may have a little sick friend who would also enjoy them.

I am planning on starting a scrapbook on our Junior Circle, and shall

put in it any articles, pictures, and news items pertaining to our activity. Gee, I think this will be fun! Why don't some of you try it, too, and then perhaps, sometime in the future we can exchange books??? What do you think of this idea?

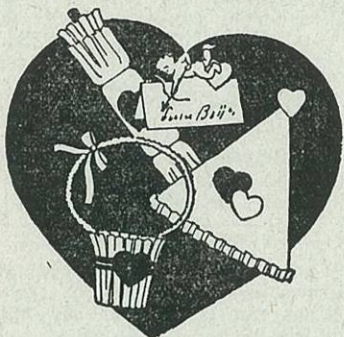
Best regards to all,

Your fellow-member,

DOLORES ZALAR BOGOVICH.

1-11-44.

FEB. 14th—ST. VALENTINE'S DAY

Again it is time to celebrate Valentine Day. I wonder if the little girls and boys, who get so much pleasure out of this day know about the life of Saint Valentine. My interest was quite aroused when reading the facts which took place in his life.

He was greatly loved because of his big heart—he placed baskets of food on the door steps of the poor, without sign or word from whom they came and helped those in distress. He has been dead almost 2000 years, but the Valentine spirit, symbolized by the sign of the heart has come down thru ages.

So it is with everything in life. The things into which we put our heart endure and live. The things we do in a half hearted way never amount to much. Let us put our heart in our Junior work and have a big year for all the Circles

Like many great men in history, St. Valentine was a martyr and was put to death on February 14, 270 A. D. and it is in memory of this day that we celebrate Saint Valentine's Day.

ST. VALENTINE PUZZLE

Saddler minus S equals ladder.
Acorns minus A equals scorn.
Habits minus I equals baths.
Enlist minus N equals tiles.
Repast minus T equals spare.

Voter minus V equals tore.
Appeal minus A equals apple.
Swivel minus L equals wives.
Urged minus E equals drug.
Lent minus N equals let.
Garnet minus T equals anger.
Mails minus I equals alms.
Venom minus N equals move.
Trade minus E equals dart.

CHANGE IN SALUTE TO FLAG

In December of 1942 Congress took action to change the civilian salute to the Flag of the United States of America while the Pledge of Allegiance is being given. The right hand is now held over the heart throughout the Pledge, instead of extending it palm upward toward the Flag.

A HEART-SHOOTING CONTEST

A heart-shooting contest is fine. A cord is stretched between two points in the room and from it are hung by strings five cardboard hearts, ranging from two inches in diameter to ten inches.

Each heart has a number on its face — the smaller hearts have the larger numbers and the larger hearts the smaller numbers. The hearts should be hung from the line about a foot apart. Each player in turn must stand six feet away from the row of hearts, and, with a small soft-rubber ball, try to hit the hearts and make them swing. Each person may have ten trials. If a player wishes to try for the big hearts with the little numbers he or she may do so, or may aim for each heart in turn, or simply at the little hearts with the big numbers; for the object is to get as high a score as possible. It is surprising to find how easy it is to escape hitting a single heart, and yet, of course, if you are a pretty good shot you may hit every one.

ABRAHAM LINCOLN

A blend of mirth and sadness, smiles and tears,
A quaint "Knight Errant" of the Pioneers;
A homely hero born of star and sod;
A peasant prince, a Masterpiece of God.

PENNY WISE

Each player is given a Lincoln penny, paper and pencil. On the paper are the following requirements, answers to which are to be found on the penny:

1. Name of a song. (America)
2. A privilege. (Liberty)
3. Small animal. (Hare - hair)
4. A part of Indian corn. (Ear)
5. A part of a hill. (Brow)
6. Something denoting self. (Eye - I)

7. Part of a door. (Locks - of hair)
8. A fruit. (Date)
9. What ships sail on. (Sea - C)
10. A perfume. (Scent - cent)
11. A Chinese beverage. (Tea - T)
12. A term of marriage. (United States)

RIDDLE ANSWERS

1. When he has a dual (duel) role.
2. When shepherds herd (heard) them.
3. Grateful.
4. A snowman.
5. They just creek along.
6. "Old MacDonald Had a Farm."

PROGRAM IN HONOR OF ABRAHAM LINCOLN AND GEORGE WASHINGTON

The spirit of patriotism should imbue your February program in honor of Lincoln and Washington. In decorating the hall, therefore, use red, white, and blue in your color scheme. Busts and pictures of Lincoln and Washington, national emblems, such as the flag, shield, American eagle, etc., and military accoutrements would make appropriate decorations.

WOOD CHOPPERS

Give everyone the name of a tree: Ash, beech, birch, cedar, elm, maple, oak, poplar, pine, spruce, fir, willow, hickory, walnut, chestnut, locust, pear, peach, cherry, and so on. Have a "boss" and a "chopper," the latter blindfolded. The chopper must follow the boss, who takes several turns about the room, blowing a whistle as she goes. The trees remain standing still. The boss now calls the name of a tree, as "beech," and beech gives forth a little "Hoo-Hoo!" The chopper tries to locate the sound (which must be fairly loud and, with her cardboard hatchet, chop the beech tree. If she succeeds in touching the beech tree, beech is out and must go to the wood pile. If the chopper should fail to locate the sound, she changes places with the tree that puzzled her. The one who remains chopper at the end is the winner. (If your group is large, divide the members into several sections.)

ANSWERS TO NUT TEST

1—peanut, 2—chestnut, 3—Brazil, 4—walnut, 5—cocoa, 6—butter, 7—hazel, 8—doughnut.

MIXED MOUNTAINS

The man who puts the names of the mountains on maps at a certain publishing company is so confused on account of the war that he mixed up the letters when he printed the names on a world map. Below is a list of the mountains he put in. Can you make each set of letters into the name of a mountain chain? You will find the answers on page ??

1. Lura
2. Panpalhacia
3. Croyk
4. Krazo
5. Uble
6. Barkism
7. Gramoech

(Answers next month.)

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC DECEMBER, 1943

Financial Report of the SWUA for the Month of December, 1943

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA			Zarja in		Skupaj	ŠTEVILO ČLANIC		
		Raz. A	Raz. B	Mlad.	Druž. čl.	Razno		A	B	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 37.75	\$ 3.00	\$ .90	\$ .10	\$ —	\$ 41.75	145	6	9
2	Chicago, Illinois	98.25	3.00	2.40	.10	—	103.75	385	10	24
3	Pueblo, Colorado	59.10	—	5.30	—	—	64.40	219	6	53
4	Oregon City, Oregon	8.75	—	—	.10	—	8.85	34	1	—
5	Indianapolis, Indiana	40.50	—	3.20	—	—	43.70	162	—	32
6	Barberton, Ohio	52.00	—	1.00	.20	—	53.20	208	—	10
7	Forest City, Penna.	40.50	—	.90	.20	—	41.60	165	—	9
8	Steelton, Pennsylvania	26.25	—	—	—	—	26.25	105	—	—
9	Detroit, Michigan	15.75	—	—	—	—	16.95	63	—	—
10	Collinwood, Ohio	158.50	—	7.40	—	—	165.90	633	—	74
12	Milwaukee, Wisconsin	88.75	—	2.50	—	—	91.25	353	—	25
13	San Francisco, California	—	—	—	—	—	—	167	—	1
14	Nottingham, Ohio	108.75	—	5.90	.50	—	115.15	436	—	59
15	Newburgh, Ohio	105.00	—	7.80	—	—	112.80	415	—	78
16	South Chicago, Illinois	51.25	—	2.10	—	.25	53.60	188	15	21
17	West Allis, Wisconsin	49.25	—	2.80	—	—	52.05	190	1	28
18	Cleveland, Ohio	29.00	—	.90	—	—	29.90	116	—	9
19	Eveleth, Minnesota	41.35	2.40	1.10	.10	—	44.95	168	4	11
20	Joliet, Illinois	162.35	3.60	17.20	.50	.35	184.35	651	7	172
21	Cleveland, Ohio	32.25	—	1.30	—	—	33.55	128	—	13
22	Bradley, Illinois	5.25	4.80	—	—	—	10.05	21	8	—
23	Ely, Minnesota	65.86	4.20	2.80	—	—	72.86	262	7	28
24	La Salle, Illinois	54.25	—	3.90	.10	—	58.25	214	4	39
25	Cleveland, Ohio	277.35	2.40	9.00	.20	.50	289.45	1,111	25	90
26	Pittsburgh, Penna.	47.75	—	1.80	.10	—	49.65	191	—	18
27	North Braddock, Penna.	18.85	—	.30	—	—	19.15	73	1	3
28	Calumet, Michigan	28.75	—	2.10	—	—	30.85	113	2	21
29	Browndale, Penna.	9.15	.60	.40	—	—	10.15	39	1	4
30	Aurora, Illinois	9.50	—	.50	.10	—	10.10	39	—	5
31	Gilbert, Minnesota	29.25	—	.10	.40	—	30.55	117	—	1
32	Euclid, Ohio	44.95	—	2.80	—	—	47.75	180	1	28
33	New Duluth, Minnesota	19.70	—	1.20	—	.25	21.15	74	2	12
34	Soudan, Minnesota	7.75	—	—	.20	—	7.95	32	—	—
35	Aurora, Minnesota	19.25	—	.20	.40	—	19.85	62	10	2
36	McKinley, Minnesota	6.25	—	—	.10	—	6.35	26	—	—
37	Greaney, Minnesota	11.75	—	1.30	.10	.25	13.40	47	—	13
38	Chisholm, Minnesota	51.75	1.20	—	.40	.25	54.80	205	4	—
39	Biwabik, Minnesota	9.00	—	—	.10	—	9.10	37	—	—
40	Lorain, Ohio	39.50	—	1.90	.60	—	42.00	152	7	19
41	Collinwood, Ohio	83.25	—	1.30	—	—	84.55	333	—	13
42	Maple Heights, Ohio	10.50	—	—	—	—	10.50	42	—	—
43	Milwaukee, Wisconsin	27.50	.60	1.60	—	—	29.70	111	1	16
45	Portland, Oregon	13.25	—	—	.20	—	13.45	52	—	—
46	St. Louis, Missouri	8.75	—	.30	—	—	9.05	35	—	—
47	Garfield Heights, Ohio	41.25	—	.60	—	—	41.85	157	3	6
48	Buhl, Minnesota	5.25	—	—	—	—	5.25	21	—	—
49	Noble, Ohio	25.00	—	.60	.10	—	25.70	100	—	6
50	Cleveland, Ohio	33.30	—	.70	—	—	34.00	131	2	7
51	Kenmore, Ohio	7.25	.60	.40	—	—	8.25	29	2	4
52	Kitzville, Minnesota	10.75	—	—	—	—	10.75	43	—	—
53	Brooklyn, Ohio	12.75	—	—	—	.25	13.00	47	4	—
54	Warren, Ohio	22.50	1.20	2.70	—	—	26.40	91	3	27
55	Girard, Ohio	16.50	—	.50	—	—	17.00	72	—	5
56	Hibbing, Minnesota	35.75	—	.20	—	—	35.95	140	2	2
57	Niles, Ohio	12.00	1.80	1.40	—	1.00	16.20	48	5	14
59	Burgettstown, Penna.	7.50	—	.10	—	—	7.60	30	—	1
61	Braddock, Penna.	14.90	—	1.30	—	—	16.20	42	4	13
62	Conneaut, Ohio	—	—	—	—	—	—	22	—	—
63	Denver, Colorado	18.60	1.80	1.20	.30	—	21.90	75	3	12
64	Kansas City, Kansas	18.25	—	.10	—	—	18.35	73	—	1
65	Virginia, Minnesota	31.50	—	3.90	—	—	35.40	125	5	39
66	Canon City, Colorado	12.25	—	1.00	—	—	13.25	49	—	10
67	Bessemer, Penna.	22.25	4.20	.40	.30	1.00	28.15	84	7	4
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	4.50	18	—	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	7.00	—	—	.20	—	7.20	20	—	—
71	Strabane, Penna.	26.25	—	—	.20	.75	27.20	93	5	—
72	Pullman, Illinois	12.00	—	1.40	.20	—	13.60	48	3	14
73	Warrensville, Ohio	15.50	—	—	—	—	15.50	62	—	—
74	Ambridge, Penna.	21.25	—	—	.20	—	21.45	45	19	—
77	N. S. Pittsburgh, Penna.	16.75	—	.20	—	—	16.95	67	—	—
78	Leadville, Colorado	11.50	—	.30	.10	—	11.90	45	1	3
79	Enumclaw, Washington	7.00	—	—	.70	—	7.70	28	—	—
80	Moon Run, Penna.	8.25	—	—	—	—	8.25	30	3	—
81	Keewatin, Minnesota	13.25	—	.30	—	—	13.55	53	—	3
83	Crosby, Minnesota	6.50	—	—	.10	—	6.60	25	1	—
84	New York City, N. Y.	25.75	—	—	.70	—	26.45	102	—	—
85	De Pue, Illinois	9.25	—	—	.10	—	9.35	37	—	—

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA			Zarja in		Skupaj	ŠTEVILO ČLANIC			
		Raz. A	Raz. B	Mlad.	Druž. čl.	Razno		A	B	Mlad.	
86	Nashwauk, Minnesota	9.25	—	.50	.10	—	9.85	37	—	5	
87	Pueblo, Colorado	11.00	—	2.10	—	—	13.10	42	—	21	
88	Johnstown, Penna.	19.75	—	1.40	.80	—	21.95	79	—	14	
89	Oglesby, Illinois	23.75	—	1.60	.20	—	25.55	95	—	16	
90	Bridgeville, Penna.	20.50	—	.40	.40	.25	21.55	82	—	4	
91	Verona, Penna.	12.00	3.00	1.10	—	—	16.10	47	10	11	
92	Crested Butte, Colorado	6.75	—	—	—	—	6.75	27	—	—	
93	Brooklyn, N. Y.	19.00	—	—	.20	—	19.20	76	—	—	
94	Canton, Ohio	5.75	—	.40	—	—	6.15	22	—	4	
95	South Chicago, Illinois	42.00	—	2.10	—	—	44.10	159	10	21	
96	Universal, Penna.	14.10	6.00	.10	.50	.25	20.95	55	10	1	
97	Cairnbrook, Penna.	9.50	—	.40	—	—	9.90	38	—	4	
99	Elmhurst, Illinois	6.50	—	—	—	—	6.50	26	—	—	
100	Ottawa, Illinois	4.10	—	.40	.40	—	4.90	14	—	4	
101	Duluth, Minnesota	3.00	—	—	—	—	3.00	12	—	—	
102	Willard, Wisconsin	6.00	—	.10	—	—	6.10	24	—	1	
104	Johnstown, Penna.	12.95	—	.30	.20	—	13.45	50	—	3	
105	Detroit, Michigan	5.10	—	.40	.30	.75	6.55	22	—	4	
Skupaj		\$2,867.71	\$44.40	\$122.80	\$11.10	\$ 6.10	\$3,055.66	11,458	225	1,229	
Obresti od bonrov:											
U. S. Treasury 2¾% — \$10,000								\$137.50			
U. S. Treasury 4% — \$4,000								80.00	\$ 217.50		
Obresti od bančnih vlog									328.32		
Skupni dohodki za mesec december 1943		\$3,601.48									

Za Zvezino pesmarico "Zapojmo" so bile prejete sledeče zneske: Od podružnice št. 9, Detroit, Mich. \$1.20; od št. 20, Joliet, Ill., 35c; od št. 31, Gilbert, Minn., 80c; od št. 38, Chisholm, Minn., \$1.20—skupaj \$3.55, katera vsota je že pristoja k zgorajšnji skupni vsoti.

STROŠKI:

Za umrlo Barbara Kramarich, podr. št. 20 (rojena 4. maja 1877, pristopila 5. julija 1928, umrla 14. dec. 1943)	\$ 100.00
Za umrlo Anna Rolih, podr. št. 25 (rojena 7. febr. 1884, pristopila 14. aprila 1930 umrla 2. dec. 1943)	100.00
Za umrlo Margaret Skul, podr. št. 25 (rojena 25. febr. 1881, pristopila 10. maja 1937, umrla 28. nov. 1943)	100.00
Za umrlo Anna Gottlieb, podr. št. 34 (rojena 11. dec. 1891, pristopila 17. maja 1935, umrla 4. dec. 1943)	100.00
Za umrlo Hermina Kuhelj, podr. št. 74 (rojena 19. marca 1892, pristopila 9. marca 1937, umrla 22. nov. 1943)	100.00
Za umrlo Mary Gorc, podr. št. 79 (rojena 1. dec. 1900, pristopila 6. marca 1938, umrla 9. nov. 1943)	100.00
Za umrlo Jerca Lisac, podr. št. 84 (rojena 12. febr. 1897, pristopila 11. sept. 1939, umrla 26. nov. 1943)	100.00
Za umrlo Mary Ujcich, podr. št. 94 (rojena 4. jan. 1897, pristopila 27. dec. 1938, umrla 18. nov. 1943)	100.00
Ameriška Domovina za tiskanje, pošto in raznašanje decembrske Zarje	817.16
Najemnina za urade	27.00
Joseph W. Wilkus, za rekordiranje pravil v Will okraju in odvetniški nasveti	25.00
Uradne plače: gl. predsednica \$39.50 (davek odštet \$10.50); gl. tajnica \$168.40 (davek odštet \$31.60); urednica \$184.00 (davek odštet \$16.00)	391.90
Pridržan davek od 1. oktobra do 31. decembra 1943	160.80
Social Security davek od 1. oktobra do 31. decembra 1943	27.00
Glavni blagajničarki za pol-leta	75.00
Duhovnemu svetovalcu za pol-leta	25.00
Nagrada tajnicam za mladinski oddelek	124.80
Letna nagrada vežbalnim in mladinskim krožkom in pevskim zborom	430.00
Za delo predsednici finančnega odbora	60.00
Državnim nadzornikom za pregledovanje Zvezinega poslovanja	135.00
Pisalne potrebščine kegljaški direktorici	10.67
Avsec Brothers, za uradne kuverte in pisma podružnicam	47.75
Poslovni stroški: Notarski pečati, državne kartice, znamke, daljni telefonski klici in razne uradne potrebščine	39.02
Public Letter Bureau, pisma poslana podružnicam in uradnicam	15.15
Tri mesečni telefon za gl. predsednico, tajnico in blagajničarko	28.49
Skupaj	\$3,239.74

Ostalo v blagajni 30. nov. 1943 (Balance Nov. 30, 1943) \$131,833.19
Dohodki v decembru (Income in December).....\$ 3,601.48

Skupaj (Total) \$135,434.67
Stroški v decembru (Expenses in December)..... 3,239.74

Preostanek 31. decembra 1943 (Balance Dec. 31, 1943) \$132,194.93

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

SECRETARIES, PLEASE NOTE!

If a member wishes to change the beneficiary, she must bring you the certificates she holds which you mail to the Headquarters with the application. The change will be made on the old certificate.

Another important ruling which must be observed by the beneficiary is to sign the release and also the check before presenting it for payment.

To follow these regulations means

that you will save many unpleasant incidents and no time will be lost in clearing up matters.

Pozor, tajnice!

Prosi se vas, da priložite stari certifikat od članice, ki želi spremeniti oporoko, ker se bo sprememba imena dedičev napravila na starem certifikatu in se ne bo v bodoče izdajalo novega.

Dalje se prosi vse tajnice, da pri izročitvi izplačila smrtnine

naročijo dedičem, da bodo isti podpisali na čeku kot so na "release." S tem si bodo tajnice in glavni urad izognili vsake morebitne nepravilnosti.

Hvaležna vam bom za sodelovanje. Vsem novim tajnicam želim mnogo uspeha in pravega razumevanja pri poslovanju v tem letu!

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

URNA NEŽIKA

The little tot was about to spend her first day in school. The teacher asked her to register.

After obtaining her name, the teacher inquired: "How old are you?"

"I'm 6," said the little girl.

"Are you the oldest in the family?"

"Oh, my, no!" exclaimed the wee student. "Mother and father are both a lot older!"

Teacher: "Really, Johnny, your handwriting is terrible. You must learn to write better."

Johnny: "Well, if I did, you'd be finding fault with my spelling."

Nor Cents, Either

Teacher: "Tommy, if you had 50 cents, and you lent your friend 30 cents, and your brother 20 cents, how many cents would you have?"

Tommy: "I wouldn't have any sense at all."

Did you ever hear the day break or the crack of dawn?

Neither have we, nor have we heard a tree bark, either!

Why does a stork stand on one leg? Because he'd fall down if he lifted both of them!

Game birds have their traffic troubles, and many are killed by flying into wires and posts or by being run down by automobiles.

Useless Research

Little Betty was from the city, and she was spending her first holiday on the farm. For some time she watched the farm workers spreading out a stack of hay to dry, and then she could contain her curiosity no longer, so she politely asked:

"Is it a needle you are looking for?"

A Loud Smile

Teacher: "Willie, you know that you mustn't laugh in the schoolroom."

Willie: "I know, ma'am, but I was only smiling, and the smile burst."

The Sexes

Teacher: "How many sexes are there?"

Little Boy: "Three."

Teacher: "What are they?"

Little Boy: "The male sex, the female sex and the insects."

Revenge!

A little boy with a toothache went to the dentist and had the tooth removed. After the operation was over, he asked the dentist to let him have the tooth.

"What do you want it for?" asked the dentist.

"I'm going to take it home, fill it with sugar and then just watch it ache!" replied the little boy.

THE MIRACLE PIE

Around a table are seated six girls, gaping, almost goggle-eyed, at a miracle of pastry art—a six-cut pie, with every piece different. There is a banana cut, cherry cut, plain cut, pecan cut, whipped cream cut and pineapple cut. But who wants which? Let's find out:

Ann: "I like the piece between the banana and whipped cream. It's opposite the pecan."

Peggy: "The piece opposite the cherry is the one I like."

Lissa: "The piece I want is second from the left of Peggy's."

Betty Lou: "Mine is opposite Peggy's."

Ellen: "Mine's between Betty Lou's and pineapple."

Barbara: "I'll take the piece to the right of the banana cut, opposite Lissa's."

Who wants which? What was the order of the cuts?

SERVING THE MIRACLE PIE

The best way to solve this puzzle is to mark on a paper six small circles in a circular arrangement and then mark down each definite clue given. Peggy says, "The piece opposite the cherry is the one I like." Mark "Peggy" at one small circle and at the opposite side "Cherry." Now, Lissa's piece is "second from left of Peggy's." Betty Lou obviously wants the cherry, opposite Peggy's piece. Ellen would like the piece between Betty Lou's and the pineapple cut. There's only one place for it—to the left of Betty Lou's. Barbara wants the piece opposite Lissa's — that's pineapple — to the right of the banana cut — that's Peggy's. Ann wants the piece between the chipped cream and pineapple — that makes Lissa's piece the whipped cream — and opposite the pecan — that makes Ellen's piece the pecan, and Ann's piece, the only one left, must be the plain cut.

TRIBUTE TO THE UNCONQUERABLES

FOURTH LOAN DRIVE

At a concert in Ohio, a novel and excruciating method was used to wring pledges worth \$7,600 out of the audience. In the middle of a crescendo the conductor would stop the orchestra—and resume playing only when the pledge quota was attained.

A grandmother in Tulsa, Oklahoma, got a Bond-bee in her bonnet last December. Every day since then she has averaged fifty-four bond solicitation phone calls. Any order, no matter how large or small or complicated, is promptly filled. One man bargained that he would buy a bond if she collected all his empty beer bottles and turned them in. So the spry grandmother promptly went out, got ten dollars for the bottles, and collected the necessary eight seventy-five from the man for his bond. Another customer of hers offered to write out a check for \$20,000 only if she'd come over and get it. Explaining that her car was up for repairs, the lady said she would hop a cab right away. But gallyantry prevailed and he brought the check to her.

In Louisiana, arm-chair strategists were given a chance to demonstrate their pet schemes for invasion. On a huge map, invasion points were marked, and for every \$100 worth of bonds sold, the bond-selling forces progressed a certain number of miles into enemy territory. Berlin and Tokyo will be in allied hands soon if Louisiana bond buyers are an indication.

For years the customers of a Department Store in Cleveland, Ohio, have looked forward to the February Anniversary Sale. This year, the only "specials" being promoted are:

A \$25.00 War Bond for only \$18.75.

A \$50.00 War Bond for only \$37.50.

A \$100.00 War Bond for only \$75.00.

A \$1000 War Bond for only \$750.

So effective was the "Sale" that the store employees themselves bought two \$100 bonds apiece.

ZASTAVE, BANDERA REGALIJE

lahko naročite pri nas, kjer to delo izvršujemo lično in v zadovoljstvo društvom, kakor tudi po zmerni ceni.

Kadar potrebujete društvene potrebščine, se obrnite do

MRS. F. KERZE

2661 Heath Ave.

Bronx, New York, N. Y.

ŠE NISTE PRESTARI

daboljšate znanje v angleščini v branju in pisanju. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angeško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje."

6117 ST. CLAIR AVENUE, CLEVELAND 3, OHIO

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.

Avtomobile zo vse prilike. Tel.: ENdicott 3113.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to
BUKOVNIK STUDIO
762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 41 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo 38,500 Premoženje: \$5,100,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.